

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 591 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 13 ΜΑΡΤΗ 2010

1 ΕΥΡΩ

Ψήνουν το νέο

«ΠΑΚΕΤΟ»

ΣΕΛΙΔΑ 11

Κυνική ομολογία Λοβέρδου

Διευκολύνουμε
τους
εισφοροκλέπτες

ΣΕΛΙΔΑ 11

Το φθηνό,
ευέλικτο σχολείο
της αμορφωσιάς
και του
αυταρχισμού

ΣΕΛΙΔΑ 14

Πότε θα
παραγγελθούν
τα Eurofighter;

ΣΕΛΙΔΕΣ 17, 10

Γιάφκα
δασοκτόνων
στο υπουργείο
Περιβάλλοντος

ΣΕΛΙΔΑ 13

Άλλες είναι
οι αντεργατικές στοχεύσεις
στον ιδιωτικό τομέα

Το τυρί
και η φάκα

ΣΕΛΙΔΑ 20

Ηρθε στον Ελλάδα με
καθυστέρηση 7 μηνών, με
διάφορη πολιτική στόχευση

Προβοκάτσια
σιωνιστών με
άρωμα FBI...

ΣΕΛΙΔΑ 9

Στον ιστό της
αράχνης

ΣΕΛΙΔΑ 2

**ΤΙΠΟΤΑ ΛΙΓΟΤΕΡΟ
από το δίκιο της
ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ**

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

13/3/1980: Αρχή ένοπλου αγώνα ΡΚΚ 13/3/1957: Αποχονισμός Ευαγόρα Παληκαρίδη (ΕΟΚΑ) από Βρετανούς 13/3/1991: Εκτέλεση αμερικανού λοχία Ronald Stewart (17N) 13/3/1959: Τέλος ένοπλου αγώνα ΕΟΚΑ 13/3/1967: Η Ιντιρά Γκάντι ορκίζεται πρωθυπουργός Ινδίας 13/3/1989: Διογκαρφή Τρίτη, Μαγκάκη, Κακλαμανάκη από το ΠΑΣΟΚ 13/3/1881: Δολοφονία τσάρου Αλέξανδρου Β' («Ναρόντναγια Βαλία») 13/3/2004: Πέθανε στα κρατητήρια του ΑΤ Βύρωνα ο πολωνός Γιαντέους Κότσεβα 13/3/1999: Ο αποφύλακας Αθανάσιος Καναβάς σκοτώνει τον αλβανό Αρμπέν Βεζί (Κοζάνη) 14/3: Ήμέρα μπριζόλας, ημέρα πεολειχίας 14/3/1900: Αποστράτευση φρουράρχου Αθήνας Δημήτρη Μπαϊρακτάρη 14/3/1883: Θάνατος Καρλ Μαρξ 14/3/1917: Πρώτη κοινή συνεδρίαση σοβιέτ 14/3/1938: Εκτέλεση Νικολάι Μπουχάριν 14/3/1978: Εναρξη στρατιωτικής κατοχής νοτίου Λιβάνου 14/3/1489: Η Αικατερίνη Κορνάρο πωλεί το βασιλείο της (Κύπρο) στη Βενετία 14/3/1974: Σύλληψη 27 μελών ΚΝΕ και Αντι-ΕΦΕΕ σε Πειραιά-Θεσσαλονίκη 14/3/1992: Αναστολή έδοσης Πράβντα 14/3/2004: Αποτυχημένη βομβιστική επίθεση Επαναστατικού Αγώνα στην Citybank Ψυχικού 15/3: Ήμέρα καταναλωτή, ημέρα κατά αστυνομικής βίας 15/3/1917: Παραίτηση Νικόλαου Β', τέλος δυναστείας Ρομανόφ 15/3/1944: Καθέρωση εθνικού ύμνου Ρωσίας 15/3/2006: Θάνατος Γεώργιου Ράλλη 15/3/1971: Καταδίκη τριών μελών Ελληνικού Απελευθερωτικού Στρατού (στρατοδικείο Αθηνών) 15/3/1979: Παράδοση καταζητούμενου για αυμμετοχή στην Οργάνωση Εθνικής Αποκαταστάσεως (ΟΕΑ) και πρώτην διοικητή χουντικών «Αλκίμων» Λογγίνου Παξινόπουλου 15/3/1995: Επίθεση με ρουκέτα εναντίον εγκαταστάσεων «Μέγα» (17N) 16/3/1978: Απογωγή Αλντο Μόρο (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 16/3/1968: Σφαγή 567 άμαχων βιετναμέζων από Αμερικανούς (Μάι Λάι) 16/3/1853: Καταδίκη Μακρυγιάννη στη θάνατο 16/3/1988: Το Ιράκ ρίχνει χημικά στην κουρδική πόλη Halabja (5.000 νεκροί) 16/3/1968: Εκρηκτή βόμβας στο Σύνταγμα 16/3/1973: Κατάληψη πανεπιστημιακής λέσχης Πάτρας από 500 φοιτητές, εισβολή αστυνομίας, δεκάδες συλλήψεις 16/3/1979: Τραυματισμός-σύλληψη επικηρυγμένου ακροδεξιού βομβιστή Πλαναρόπουλου 18/3: Ήμέρα κινητοποιήσεων κατά κατοχής Ιράκ, Αίτη: Ήμέρα πανεπιστημίου 18/3/1871: Ανακήρυξη Παριονής Κομμούνας 18/3/1936: Θάνατος Ελευθέριου Βενιζέλου 18/3/1922: Εξαετής φυλάκιση στον Μοχάτη Γκάντι για πολιτική ανυπακοή κατά Αγγλών 18/3/1962: Κήρυξη «ανενόδοτου αγώνα» από Γεωργίου Παπανδρέου 18/3/1986: Δύο βρόμες-μία δεν εξερράγη- στην Ελληνοαμερικανική Ένωση (ΕΛΑ) 18/3/1999: Αποστάσματα αστυνομίας σκοτώνουν τον 20χρονο αλβανό Λάντι Πέπτα (Καστοριά) 19/3/1958: Γέννηση Δημήτρη Κουφοντίνα 19/3/1979: Εμπρηστικές βόμβες σε τεσσερά λεωφορεία (ΕΛΑ) 19/3/1983: Εκτέλεση Τζώρτζη Αθανασιάδη.

● Είναι τρελοί αυτοί οι Έλληνες ●●● Εκεί που «τάσσονταν» σε ποσοστά πάνω από 70% υπέρ της λήψης έκτακτων μέτρων, μόλις αποφασίστηκαν τα μέτρα τάσσονται στο ίδιο ποσοστό εναντίον τους ●●● Μπορείς, όμως, να το πεις και διαφορετικά ●●● Αντε και γ...δείτε, γκαλοπαζήδες ●●● Το είδαμε κι αυτό: το «Βήμα» να μοιράζει το Κομμουνιστικό Μανιφέστο ●●● Καλά έλεγε ο Λένιν, ότι αυτοί δια μας πουλήσουν και το σκοινί που δια τους κρεμάσουμε ●●● Ζόρισαν τα πράγματα, καταργήθηκε και το «σόου του Γιωργάκη» ●●● Πώς να δειξεις απευθείας τη συνεδρίαση του υπουργικού συμβούλιου, όταν σ' αυτή γίνονται «κώλος» υπουργοί όπως οι Παπακωνσταντίνου-Κατσέλη; ●●● Η εκδίκηση της Βάσως ●●● Ποιος είδε την πάλαι ποτέ «σιδηρά κυρία» του ΠΑΣΟΚ και δεν τη φοβήθηκε ●●● Την τσάκισε την Κατσέλη και ως άτομο ●●● Της φέρδηκε με έσχατη περιφρόνηση και την ανάγκασε να αποσύρει τη ρύθμιση για τα φάρμακα στο νομοσχέδιο-κουρελού της κυβέρνησης ●●●

Με την ίδια περιφρόνηση φέρδηκε και στον Παπακωνσταντίνου ●●● Τι τα δες, όμως, Βασούλα, κυβέρνηση μάλλον δεν πρόκειται να δεις ●●● Πέρασε η μπογιά σου ●●● Με την ίδια συχνότητα εξακολουθούμον να παιζονται τα δυο συγκλονιστικά ντοκιμαντέρ της Αλίντας Δημητρίου για τις γυναίκες της αντίστασης, της επανάστασης και της εξορίας ●●● Σε στέκια, σε συνδικάτα και συλλόγους, μακριά από τα επίσημα κυκλώματα διανομής ●●● Είναι η καλύτερη απάντηση στο «Ψυχή βαθειά» του Βούλγαρη, που το ξέχασε ήδη και η κυρίαρχη μιντιοκρατία ●●●

Είναι η καλύτερη απάντηση στην εμπορευματοποίηση της τέχνης ●●● Όταν το έργο αξίζει, μπορεί να θρεπει το δρόμο του προς το λαό ακόμα και έχει από τα κυκλώματα ●●● Καλά, δε ντρέπεστε λίγο, γιαούρτια και φραπέδες στο καινούργιο Αρμάνι του προέδρου; ●●● Πώς δια αντιπροσωπεύει την εργατική τάξη χωρίς Αρμάνι; ●●● Τι δέλετε, σαν λέσσος να ντυνεται; ●●● Αμ' το σύνθημα «αλήτες, λέρες, εργατοπατέρες»; ●●● Λίγη ευγένεια, παρακαλώ ●●● Κι ο Καραμανλής να τσακίζει παιδάκια, απολαμβάνοντας το δέαμα των Πασόκων που ήδελαν σώνει και καλά εξουσία ●●● Αυτός ησύχασε κι ο Γιωργάκης ξεφτίλιζεται ταχύτατα ●●●

◆ Εγραψε το Ποντίκι την περασμένη εβδομάδα: «Ποιος είναι ο τραπεζίτης που υποστήριξε τον κρατικό καπιταλισμό, αλλά ο ίδιος ανέλαβε στοιχήματα εναντίον της Ελλάδας σε Credit Default Swap; Ο ίδιος είναι πλούσιος και οι μέτοχοι φτωχοί». Οπως καταλάβατε, φωτογραφίζει τον Α. Βγενόπουλο.

◆ Οπως έγραψε το περιοδικό «L'espresso», η περιστήν σύνοδος των ηγετών του G-8 στη σεισμόπληκτη Λ' Ακουΐλα στοίχισε στον ιταλικό λαό 500 εκατομμύρια ευρώ!

◆ Μαζί με τον Παμπούκη και την Κατσέλη, που πήγαν στο Αμπού Ντάμπι για να διαπραγματευτούν την πτώληση των ναυπηγείων Σκαραμαγκά στην ADM, ήταν και ο Νίκος Παπανδρέου. Εχει καμιά θεμική ιδιότητα ο αδερφός του πρωθυπουργού ή απλά εκπροσωπεί τα συμφέροντα της «οικογένειας» όταν κλεί-

νονται μπιζνες;

◆ Οταν ο Λοβέρδος βγήκε από τη συνάντηση με τον Καροτζαφέρη έλαυπτε από χαρά και δεν φειδόταν επιτίνων για τη στήριξη που προσφέρει ο Χεριέρης στο σύνολο της κυβερνητικής πολιτικής. Οταν βγήκε από τη συνάντηση με τον Σαμαρά, είπε τα τετριμένα: τον ενημέρωσα, ανταλλάξαμε σκέψεις, τελεία. Ο Σαμαράς, βλέπετε, δεν γουστάρει να παίξει το παιχνίδι που αφελέστατα νόμισε ότι μπορεί να στήσει ο Λοβέρδος.

◆ Το Σαχινδή διάλεξε ο Παπουτσής για να το (ξανα)παίξει λαϊκό ΠΑΣΟΚ και του είπε (δημόσια στη Βουλή): «Οφείλετε να μην ξεχνάτε ούτε για μία στιγμή ότι σε αυτή τη θέ-

**■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗΝ <<Κ>>**

● ○ Κ.Β. 100 ευρώ

που δημιούργησαν αυτό το χάρος. Στείλτε στρατό, αεροπλάνα και πλοία. Επίθεση σε κάθε πρόπτερο στο ευρωπαϊκό έδαφος. Κάντε τους χρεωσκόνταρους της Γουδά Στρίτη να φοβούνται για τη ζωή τους ή τουλάχιστον για την ελευθερία τους να ταξιδεύουν. Φτιάξτε ένα Γκουαντανάμουρο γι' αυτούς που ευθύνονται για την παγκόσμια οικονομική κρίσης.

Le Monde

Κηρύζετε πόλεμο στην Goldman Sachs και τις άλλες πολιτικές χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις

CounterPunch
Από τα παραπάνω σκληρά μέτρα, το μόνο που... άρεσε σε πα-

ράγοντες της αγοράς είναι η απόφαση της κατάργησης σχέδιον ενός μισθού καθώς υποστηρίζουν ότι, αφού το μέτρο επιβλήθηκε τελικώς στον δημόσιο τομέα, τότε θα ακολουθήσει και ο ίδιωτικός, προκειμένου να απτελευθερώσει κεφαλαία για επενδύσεις και δημιουργία... νέων θέσεων εργασίας! Τέτοιο δυύλεμα οι μάγκες! Το Ποντίκι Ο Γιώργος Παπανδρέου, ο γεννημένος στις ΗΠΑ απόγονος της κορυφαίας πολιτικής οικογένειας της Ελλάδας, έκανε την Τετάρτη ένα μεγάλο βήμα προς την αποσυναρμολόγηση ενός πολιτικού συστήματος το οποίο ο πατέρας

του βοήθησε να χτιστεί.

Wall Street Journal

Με τους δανειστές μας έχουμε τον πόλεμο, έτσι δεν είναι; Και πώς επισημοποιεί και κηρύσσει τον πόλεμο εναντίον τους η κυβέρνηση; με μια κραχτή, επαχθή, εξευτελιστική συνθηκολόγηση μαζί τους. Με μια επαίσχυντη παράδοση γης και υδατος. Με μια οδυνηρή κατάθεση των όπλων, που κατ' ευφημισμόν αποκαλείται «απόφαση πολιτικής τόλμης» και απαιτεί την πατριωτική υποτολεάνων.

KIMPI (Κόμαρος του Επενδυτή)
Είναι ανάγκη να στηρίξουμε τις

τράπεζες, γιατί τις χρειαζόμαστε. Ευάγγελος Βενιζέλος

Κοίτα! Το δεξιόφυδι του Σαρκούζ ήταν πολύ τρυφερό απέναντι στον Παπανδρέου. Δεξιός Ο Νικολά κατέβηκε πρέντε ολόκληρα σκαλιά για να προϋπαντήσει τον Ελληνα πρωθυπουργό, παραβιάζοντας το Πρωτόκολλο... Ομως αυτές οι προπαγανδιστικές ανοησίες των κρατικούδ

■ ΠΑΣΟΚ

Διαχρονικά υπηρέτης του κεφαλαιου

«Σε τρία χρόνια, ίσως και νωρίτερα, η Ελλάδα θα 'ναι μια άλλη χώρα. Μια χώρα αξιόπιστη, με κύρος με ελπιδοφόρο το μέλλον για τους πολίτες της». Το απόστασμα είναι από τη μακρά δήλωση που έκανε στον «Κόσμο του Επενδυτή» (6.3.10) ο Παπανδρέου και εντάσσεται σε μια προσπάθεια των Πασόκων να βγάλουν από τα μέτρα που παίρνουν ως κυβέρνηση τον αντιλαϊκό-αντεργατικό χαρακτήρα και να τους προσδώσουν ένα χαρακτήρα εθνικό, υπό περιστάσεις έκτακτης ανάγκης.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αν δεν ξεσηκωθούν οι εργαζόμενοι και οι νέοι, σε τρία χρόνια η Ελλάδα θα 'ναι μια άλλη χώρα. Οχι, βέβαια, έτσι όπως την περιγράφει υπαινικτικά ο Παπανδρέου, αλλά μια χώρα όπου οι εργαζόμενοι θα ζουν σε συνθήκες έσχατης φτώχειας, οι οποίες θα πλησιάζουν σ' αυτές που ισχύουν σήμερα στις χώρες-κάτεργα. Το ΠΑΣΟΚ σαν κόμμα θα έχει πληρώσει βαρύτατο πολιτικό τίμημα (πιο βαρύ απ' αυτό που πλήρωσε το 2004, μένοντας 5 χρόνια εκτός εξουσίας). Ομως, η ηγεσία του αδιαφορεί γι' αυτό το τίμημα, όπως ακριβώς αδιαφόρησε ο Καραμανλής για το τίμημα που πλήρωσε τελικά η ΝΔ. Οταν τα πράγματα σφίγγουν, τότε τα αστικά κόμματα ξεχνούν τις ιδιαίτερες ανάγκες τους και προ-

σαρμόζονται απόλυτα στις απαιτήσεις της κεφαλαιοκρατίας.

Βέβαια, στο μεταξύ θα κάνουν τα πάντα για να περιορίσουν τις απώλειες. Θα χρησιμοποιήσουν όλα τα μέσα αποπροσανατολισμού και δημογωγίας, προκειμένου μ' αυτά να καλύψουν ένα μικρό εστω μέρος από το έλλειμμα πρακτικής πολιτικής που θα χαράζει κάποια όρια στην υπερεκμετάλλευση των εργαζόμενων. Γ' αυτό και με μοναδική ευκολία, ο Παπανδρέου άδειασε τον επί των Οικονομικών υπουργό του, που διακήρυξε πως όλα τα μέτρα που παίρνονται είναι κοινωνικά δίκαια, και δεν δίστασε να παραδεχετεί πως τα μέτρα αυτά είναι και άδικα και να υπερκέρασε όλη την υπουργό του, που έλεγε ότι τα μέτρα είναι στα όρια της ιδεολογίας του ΠΑΣΟΚ, δηλώνοντας ότι είναι έξω από την ιδεολογία του ΠΑΣΟΚ, αλλά δεν υπάρχει άλλη επιλογή.

Αυτό το παιχνίδι με την ιδεολογία του ΠΑΣΟΚ οδηγεί στις διακριτήσεις ενός μακρινού παρελθόντος και σε ορισμένα μέτρα ρεφορμιστικού χαρακτήρα που πάρθηκαν την περίοδο 1981-85. Εκτοτε, όμως, αυτό που ονομάστηκε «ιδεολογία του ΠΑΣΟΚ» και κωδικοποιήθηκε στο σχήμα των «μη προνομιούχων», έχει διαλυθεί εις τα εξ αναγκών συνεπείς που αυτές οι ανάγκες αφήνουν. Άλλως, θα καταντή-

μένου, το ΠΑΣΟΚ πάγωσε μισθούς και συντάξεις. Το 1994, με το πρόσχημα της μείωσης του χρέους, έκανε το ίδιο. Το 1996 διακήρυξε τον «εκουγχρονισμό», με πρόσχημα την ένταξη στην ΟΝΕ, και το 2000 το «δεύτερο κύμα του εκουγχρονισμού», σαρώνοντας τις εργασιακές σχέσεις, προωθώντας τις ιδιωτικοποιήσεις, οι οποίες υποτίθεται ότι ήταν «εκτός της ιδεολογίας του ΠΑΣΟΚ» («μία μετοχή, στην ιδιοκτησία του κράτους» ήταν το σόλγκαν μέχρι τότε) και ζεκινώντας το μαζικό ξεκλήρισμα της φωτωχής αγροτιάς. Οι «μη προνομιούχοι» βαφτίστηκαν «συντεχνίες», «ρετερέ», «κρατικοδίαιτοι» κ.λπ. κ.λπ.

Ναι, αλλά μέτρα σαν τα σημερινά δεν ξαναπάρθηκαν, θα παρατηρήσει κάποιος. Ούτε μια δεξιά κυβέρνηση έχει πάρει τέτοια μέτρα, όμως. Θυμηθείτε ότι ακόμη και ο Μητσοτάκης απλά πάγωσε μισθούς και συντάξεις, ενώ σήμερα για πρώτη φορά έχουμε και ονομαστική μείωση, που δεν έχει ξανασυμβεί στα χρόνια μετά την πτώση της χούντας. Επομένως, η προσχή μας πρέπει να εστιαστεί όχι στην πολιτική βούληση των κυβερνήσεων και σ' αυτό που διακηρύσσουν ως ιδεολογία του κόμματός τους, αλλά στις ανάγκες του συστήματος και στα περιθώρια που αυτές οι ανάγκες αφήνουν. Άλλως, θα καταντή-

σουμε πολιτικά αφελείς (στην καλύτερη περίπτωση) ή απατεωνίσκοι, όπως η ηγεσία του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ που έκανε πως δεν καταλαβαίνει τι έρχεται και δήλωνε μέχρι πρόσφατα ότι θα ασκήσει «προγραμματική αντιπολίτευση» στην κυβέρνηση, στηρίζοντας τα θετικά και αντιθέμενη στα αρνητικά!

Ακόμα και το 1981-82, όταν το ΠΑΣΟΚ έπαιρνε ορισμένα ρεφορμιστικά μέτρα, λειτουργούσε ως πολιτικός εκπρόσωπος του μεγάλου κεφαλαιου, ανεξάρτητα από το ότι κάποιοι καπιταλιστές με σκοπούς μιας μόνο δεν το καταλαβαίνουν. Με αυτά τα ρεφορμιστικά μέτρα ενσωμάτωνε τον εργατικό ριζοσπαστισμό της μεταπολίτευσης στο σύστημα εξουσίας. Πετύχαινε μια παρατεταμένη εργατική συναίνεση και άρχιζε να οικοδομεί ένα αστικό-γραφειοκρατικό συνδικαλιστικό σύστημα, που έδειξε τη χρησιμότητά του τα επόμενα χρόνια. Οταν τα περιθώρια του συστήματος στένεψαν, το ΠΑΣΟΚ του Ανδρέα Παπανδρέου δεν δίστασε να πρωθήσει έκτακτα αντεργατικά και αντιλαϊκά μέτρα. Το ίδιο έκανε, ακόμη πιο απροκάλυπτα, επί Σημίτη, τα ίδια και χειρότερα κάνει τώρα που το σύστημα βρίσκεται αντιμέτωπο με μια βαθιά κρίση. Για ποια ιδεολογία, λοιπόν, γίνεται λόγος; Αυτή υπάρχει μόνο στα χαρτιά.

Πολλοί από διάτους το έχουν χρησιμοποιήσει. Οταν είναι στην απέξω, κάνουν μια δήλωση, τραβώντας τα φώτα της δημοσιότητας και μετά την ανακαλούντας τη διορθώσουν. Εποικικός, και με την ηγεσία τα χ' ώντα καλά και στο κομματικό δυναμικό αποχοτύπων μια κάποια αίγλη, αφού δεν είναι λίγοι εκείνοι που αναζητούν άλλοι για τη στήριξη που εξακολουθούν να προσφέρουν στο ΠΑΣΟΚ και οι φραστικές διαφοροποιήσεις κάποιων στελεχών τους προσφέρουν αυτό το άλλοθι. Γιατί, λοιπόν, ν' ασχοληθούμε περισσότερο με τα τασλιμάκια μεγαλόσχημων Πασόκων, που δεν σκοπεύουν να διαταράξουν τη σχέση τους με το κόμμα τους, αλλά αναζητούν απλώς βελτίωση της προσωπικής τους θέσης στο σύστημα εξουσίας;

Το κολπάκι αυτό το ξέρουν από παλιά οι Πασόκοι και

■ Χαράτσι και στα παπούτσια

Ξεχάστε τα δερμάτινα παπούτσια! Πλαστικά κι ας ανάβουν τα πόδια. Διότι τα δερμάτινα, ακόμα κι εκείνα των 50 ευρώ, θα έχουν από δω και πέρα ένα επιπλέον χαράτσι 10%. Και οι κυρίες να ξεχάσουν τις δερμάτινες τσάντες. Πλαστικούρες από τους συμπαθείς οιφρικανούς μικροπωλητές και πολύ τους πάνε. Ο δήθεν φόρος πολυτελείας, που επεβαλει η κυβέρνηση, θα εξελιχτεί σε φόρο πάνω στους εργαζόμενους. Διότι ο αστός φωνίζει και από το Παρίσι, τη Ρώμη, το Λονδίνο, ενώ ο εργαζόμενος φωνίζει μόνο από την Ελλάδα.

Ολα τα ειδη από δέρμα (και τα παπούτσια, που έχουν ξεχωριστό κωδικό) επιβαρύνονται με επιπλέον φόρο πολυτελείας 10%. Με τον ίδιο φόρο επιβαρύνονται όλα τα κοσμήματα, εκτός από τα «φο μπιζού». Επίσης, τα χαλιά που έχουν μετάξι ή απορρίμματα από μετάξι σε ποσοστό πάνω από 10%, οπως καταλαβαίνετε, ο φόρος μπαίνει και σε ειδη πρώτης ανάγκης (όπως τα ειδη από δέρμα) και σε ειδη όπως τα κοσμήματα και τα χαλιά που αγοράζει και μια εργατική οικογένεια.

■ Εκρηξη ανεργίας

Η απλή λογική το λέει: η πτώση της αγοραστικής δύναμης των μισθωτών θα οδηγήσει σε πτώση της κατανάλωσης. Η πτώση της κατανάλωσης θα οδηγήσει σε πτώση της παραγωγής, λόγω μειωμένης ζήτησης. Η πτώση της παραγωγής θα οδηγήσει σε αύξηση της ανεργίας. Οταν η κυβέρνηση λέει ότι μετά τη δημοσιονομική σταθεροποίηση θα ρίξει το βάρος στην ανάπτυξη, εννοεί το εξής απλό: ότι τους λιγότερους διαθέσιμους πόρους θα τους προσφέρει σε μια μικρή ομάδα καπιταλιστικών επιχειρήσεων, προκειμένου να στηρίξει την κερδοφορία τους. Η μεγάλη πλειοψηφία των μικρών και μεσαίων καπιταλιστικών επιχειρήσεων δε μπορούν να προσβλέπουν σε καμιά κρατική στήριξη και επομένως, προκειμένου να γλιτώσουν την πτώχευση θα πέσουν με μεγαλύτερη μανία πάνω στους εργαζόμενους, αδιαφορώντας για νόμους και συλλογικές συμβάσεις. Ας σημειωθεί ότι οι επιχειρήσεις που απασχολούν μέχρι 10 εργάτες στην Ελλάδα διατηρούν 1,6 εκατομμύρια θέσεις εργασίας (περίπου το 60% της συνολικής απασχόλησης).

Καταλαβαίνετε τι έχει να γίνει. Και για να μη μιλάμε μόνο με συλλογισμούς, σας ενημερώνουμε ότι πρόσφατη έρευνα της εταιρίας Marc, που έγινε για λογαριασμό της ΓΣΕΒΕΕ μεταξύ μικρομεσαίων επιχειρήσεων, καταλήγει στο συμπέρασμα ότι μέχρι τον Ιούνιο θα απολύθουν από επιχειρήσεις που απασχολούν μέχρι 50 άτομα περίπου 130.000 εργαζόμενοι!

■ Κατρακυλά στο τουρισμός

Στοιχεία για τις αφίξεις και τις διανυκτερεύσεις το διάστημα Γενάρη-Σεπτέμβριο 2009 έδωσε στις αρχές της εβδομάδας η ΕΣΥΕ. Οι αφίξεις σε ξενοδοχειοκά καταλύματα και κάμπινγκ σημείωσαν μείωση 5%, σε σχέση με το αντίστοιχο διάστημα του 2008, ενώ οι διανυκτερεύσεις σημείωσαν μείωση 6,8%. Η μείωση αφορά κυρίως τα ξενοδοχεία (η πληρότητά τους έπεισε στο 57,8% έναντι 60,8% το 2008) και μάλιστα στους αλλοδαπούς πελάτες τους, ενώ τα κάμπινγκ εμφανίζουν ελαφρώς αυξητική τάση, που στηρίζεται κυρίως στους ντόπιους. Οπως καταλαβαίνετε, η φετινή τουρισ

Η αγωνία του colonel Ακεριαν

Τι γύρευε ο πρόεδρος της Deutsche Bank Γιόζεφ Ακερμαν προ δε-
καημέρου στην Ελλάδα; Πόσο σημαντική ήταν η επίσκεψή του,
ώστε να έχει επίσημη συνάντηση με τον ίδιο τον πρωθυπουργό;
Τι συζήτησαν; Γιατί δεν εκδόθηκε έστω και μια τυπική ανακοίνω-
ση γι' αυτή τη συνάντηση;

Ελβετός την καταγωγή ο Ακερμάν (στη Γερμανία τον αποκαλούν colonel, επειδή διατηρεί ακόμη το βαθμό του συνταγματάρχη του ελβετικού στρατού), διευθύνει ένα από τα πιο ισχυρά (αν όχι το ισχυρότερο) τραπεζικά μονοπάλια της Ευρώπης. Δεν είναι από τους ανθρώπους που κρύβουν λόγια. Αντίθετα, στις δημόσιες τοποθετήσεις του προσπαθεί να είναι ακριβής όπως ένα ελβετικό ρολόι. Εποι, όταν ξέσπασε η κρίση και κατέρρεαν κολοσσοί όπως η αμερικανική Lehman Brothers, αυτός δήλωσε ότι έχει σαν σκοπό του να μετατρέψει την κρίση σε ευκαιρία για τη Deutsche Bank, αυξάνοντας κατά 25% την κερδοφορία της. Το τέταρτο τρίμηνο του 2009, η DB ανακοίνωσε καθαρά κέρδη 1,3 δισ. ευρώ, έναντι ζημιών 4,8 δισ. ευρώ το ίδιο διάστημα του 2008!

Πώς προέκυψαν αυτά τα κέρδη; Από το παιχνίδι με τα κρατικά ομόλογα. Ακριβή στοιχεία δεν υπάρχουν, γιατί οι τράπεζες φροντίζουν να τα εξαφανίζουν μέσα στα πολυπλόκαμα δίκτυα θυγατρικών εταιριών που διαθέτουν. Εχει γραφεί, πάντως, ότι οι γερμανικές τράπεζες έχουν δανείσει γύρω στα **2 τρισ. ευρώ** στις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες. Εχει γραφεί, επίσης, ότι η Ισπανία έχει δανειστεί από τις έξι μεγαλύτερες γερμανικές τράπεζες περίπου 240 δισ. ευρώ, η Ιταλία περίπου 200 δισ., η Πορτογαλία περίπου 100 δισ. ευρώ. Πόσα έχει δανειστεί η Ελλάδα; Ο ελληνικός Τύπος δεν κάνει σχετικές αναφορές.

Με όπλο του το υπάρχον χρέος και τα θησαυροφυλάκια της τράπεζάς του γεμάτα από χρήμα διαθέσιμο για δανεισμό, ο colonel Ακερμαν γυρίζει τις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες, συναντιέται όχι μόνο με υπουργούς αλλά και με πρωθυπουργούς και υπαγορεύει «πτακέτα» μέτρων. Λειτουργεί ο ίδιος σαν ένα άτυπο ΔΝΤ στην καρδιά της ευρωζώνης. Γι' αυτό και από όποιη ουσίας ήταν πιο σημαντική η συνάντηση του Παπανδρέου με τον Ακερμαν παρά με τον Ολι Ρεν. Ο επίτροπος είναι απλά ένας υπαλληλος, ενώ ο Ακερμαν είναι εκείνος που διαχειρίζεται χρήματα και καθορίζει επιτόκια. Και βέβαια, ο Ακερμαν ήρθε στην Αθήνα όχι με το κύρος του επίτιμου συνταγματάρχη του ελβετικού στρατού, αλλά με τις πλάτες της γερμανικής ιμπεριολιστικής κυβέρνησης, η οποία λειτουργεί ως πολιτικός εκπρόσωπος του γερμανικού χρηματιστικού κεφαλαίου.

Υπό έρευνα το «πουλέν» του Παπανδρέου

Οταν ανακοινώθηκε ο διορισμός του Πέτρου Χριστοδούλου ως προέδρου του ΟΔΔΗΧ (Οργανισμός Διοχερίστης Δημοσίου Χρέους), δημοσιεύσαμε το εξής σχόλιο: «Ποιος διορίστηκε γενικός διευθυντής του ΟΔΔΗΧ; Eva golden boy, που έχει διατελέσει στέλεχος της Credit Suisse First Boston, της Goldman Sachs στο Λονδίνο, της Goldman Sachs στον Καναδά και της JP Morgan στο Λονδίνο! Τάλε κουάλε που λένε... Στο σχετικό δελτίο Τύπου που εξέδωσε ο Παππακωνσταντίνου αναφέρει μεν ότι ο εκλεκτός του 'έχει διατελέσει Γενικός Διευθυντής Διοχερίστης Διαθεσίμων του Ομίλου της Εθνικής Τράπεζας', τις ζένες εταιρίες όμως δεν τις ονοματίζει, ξεπερνώντας το σκόπελο με την αναφορά ότι "επί σειρά ετών εργάστηκε σε υψηλόβαθμες θέσεις σε εταιρίες του χρηματοπιστωτικού χώρου". Βλέπετε, ονόματα όπως Goldman Sachs και JP Morgan κάνουν "τζιζί", ιδιαίτερα σήμερα».

Ο Π. Χριστοδούλου σήμερα βρίσκεται υπό διεθνή έρευνα, αφού το όνομά του αναφέρεται σε «πολεμικό» δημοσίευμα της γαλλικής Le Monde, που αναφέρεται στην τακτική της Goldman Sachs. Το δημοσίευμα δεν είναι τυχαίο. Ερχεται σε μια περίοδο που ο γερμανικός και ο γαλλικός Τύπος, με καθημερινά δημοσιεύματα, επιτίθενται στην Goldman Sachs, κατηγορώντας την για μαφιόζικη δράση με διείσδυση στις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις μέσω ανθρώπων της. Ενας απ' αυτούς που ονοματίζονται είναι και ο Π. Χριστοδούλου. Η Le Monde χαρακτηρίζει τον Π. Χριστοδούλου βετεράνο της Goldman Sachs και της JP Morgan, που επίσης δραστηριοποιείται στην αγορά παραγώγων και στοιχηματίζει υπέρ της χρεοκοπίας του ελληνικού κράτους, ενώ αναφέρει ότι αυτός βρίσκεται στο επίκεντρο έρευνας που διέταξε στις 25 Φλεβάρη η Fed (κεντρική τράπεζα των ΗΠΑ). Αναφέρει, μάλιστα το γαλλικό δημοσίευμα, ότι οι αμερικανικές αρχές ερευνούν το ρόλο Χριστοδούλου στη δημιουργία της εταιρίας Titlos, στις αρχές του 2009, που μετέφερε ελληνικό κρατικό χρέος στην Εθνική Τράπεζα, σύμφωνα με υπόδειξη της Goldman Sachs! Κατά τη Le Monde, αυτή είναι μια απόδειξη του ιστού της αράχνης, που έχει υφάνει από το 1985 η Golman Sachs, ξεκειδώνοντας τις πόρτες των κυβερνήσεων και μαθαίνοντας όλα τα οικονομικά μυστικά τους! Γιατί σιωπά η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ;

■ ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ

Δεκανίκια του καπιταλισμού

Τι είναι η οικονομική κοινωνική πολιτική της κυβέρνησης; Είναι «φια εντελώς λαθεμένη πολιτική»; Πώς προέκυψε αυτή η «λαθεμένη πολιτική»; Προέκυψε διότι «η ελληνική κυβέρνηση αντιμετωπίσε με ερασιτεχνισμό το όλο πρόβλημα». Γιατί όντως υπάρχει πρόβλημα. «Κανείς δεν παραγνωρίζει ότι βρισκόμαστε σε μια δύσκολη καμπή». Πρέπει δε να σημειωθεί, ότι «εάν δεξιεραστεί αυτή η αδυναμία» (ο ερασιτεχνισμός της κυβέρνησης που όμως ήταν «ιδιαίτερα εποιγγελματικό στο να εξαπατήσει τον ελληνικό λαό»), επειδή «δεν εννοεί μόνο ελληνικό το πρόβλημα, είναι πρόβλημα ευρωπαϊκό», «θα απειλήσει την ιδιαίτερη συνοχή της ευρωζώνης».

Αντώνης Σαμαράς; Μαυρουδής Βοριδής; Οχι, Αλέξη Τσίπρας! Ρέστα εδώσε καπάλι ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ και της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, σε συνέτευξή του στο ραδιόφωνο του ANT1, την προηγούμενη Δευτέρα. Λες και μιλούσε ένας πρωτοετής φοιτητής των οικονομικών, που κάτι έχει ακούσει για τις θεωρητικές προσεγγίσεις του νεοκείνησιανισμού, αλλά δεν καταλαβαίνει και πολλά. Γιαυτό και ενώ αντιμετωπίζει «τη χώρα» και την οικονομία ως κάτι το ενιαίο, σημειώνοντας με πάθος ότι «ήταν ερασιτεχνική η στάση της κυβέρνησης να υπερασπιστεί τα συμφέροντα της χώρας», κάποια στιγμή μπερδεύεται σαλτάρει από τον Κέινς στο Μαρξ, για τον οποίο επίσημα κάτι έχει ακούσει, και δηλώνει με το ίδιο πάθος την άγνοιας ότι «αυτή η κρίση του καπιταλισμού δεν ξε-

περνιέται αν δεν ξεπεραστεί και ο πυρήνας της δομής της καπιταλιστικής οικονομίας». Δηλαδή; Με το ερώτημα στα στόμα μας ινάμε, αφού ο... ποιητής δεν εξήγησε τι ακριβώς ζητάει: Ξεπέρασμα του καπιταλισμού ή απλώς νομικούρεμα και... εξανθρωπισμό του;

Τελικά, ούτε το ένα ούτε το άλλο ζητάει. Να βάλει μυστικό η κυβέρνηση ζητάει για να μπορέσει να διαχειριστεί σωστά τα συμφέροντα του ελληνικού καπιταλισμού (τα ίδια λέει και ο Σαμαράς για να μην ξεχνιόμαστε). Τα να κάνει; «Ισχυρίζομαι λοιπόν ότι ακολουθούμε (σ.α.) το πρώτο πληθυντικό πρόσωπο τα λέει όλα) μια εντελώς λαϊκή λαθεμένη πολιτική. Η στάση της κυβέρνησης απέναντι στα κερδοσκοπικά πα

χνίδια ήταν εξ αρχής λαθού μένη. Επρεπε από την προ-
τη στιγμή να αναδείξει τη
πρόβλημα, όχι ως πρόβλημα
μα χρεοκοπίας της ελληνικής
οικονομίας, αλλά ως πρό-
βλημα του ευρώ και να ανα-
ζητήσει, να διεκδικήσει στη
ριξη -πράγμα που το κάνει
τελευταία στιγμή και αφού
έχει υποστεί ολή την πέση
αφού έχει πάρει δύο ομολό-
γιακά δάνεια με πολύ υψηλή
λά επιτόκια και αφού έχει
περάσει μέτρα αντιλαϊκά και
αντικοινωνικά.

Ομως, και για τις εργατικές και λαϊκές κινητοποιήσεις έχει μια πρωτότυπη άποψη ο Αλ. Τσίπρας. Για το καλό της χώρας πρέπει να βγει ο κόσμος στους δρόμους. Για να πολεμήσει τους κερδοσκόπους. «Ο κόσμος στους δρόμους δεν είναι μια μέθοδος του 19ου αιώνα. Είναι μια μέθοδος –δεν ξέρω άλλη– που υποδειγματίζει να δημιουργήσει

ενα πιστόρα να σημαρρίζει
ένα ισχυρό αντίβαρο, ένα
αντίβαρο πίεσης στις κερδώντες
σκοπικές πιέσεις και τις πα-
λιτικές πιέσεις των κυρίαρ-
χων δυνάμεων σήμερα στη
ΕΕ που έχουν δει τη χώρα
μας ως πειραματόζωο. Με
νάχα αν λάβουν το μήνυμα
ότι αυτή η κοινωνία δεν αντι-
χει άλλο πίεση και θα αντι-
δράσει στην πίεση, πιθανό-
και να υποχωρήσουν!!

Και για να το καταλάβουμε, ότι δεν υπάρχει καμία τεχνική αντίθεση με την κυβέρνηση, μας το επιανέλαβε στη τέλος: «Αντιλαμβανόμαστε ότι υπάρχει αυτή τη στιγμή μια μεγάλη δυσκολία. Δεν παρασχωντούμε. Αμφισβήτούμε όμως τον χειρισμό, αφισβήτούμε την αποτελεσματικότητα των μέτρων Θεωρούμε ότι τα μέτρα αυτά είναι και αναποτελεσματικά και άδικα!!!

Υποτίθεται ότι ο ΣΥΡΙΖΑ σηκώνει τους τόνους, εγκαταλείπει τη γραμμή της «προγραμματικής αντίτοπης τευσης», καλεί τον κόσμο να βγει στους δρόμους. Εκείνοι που κάνει, όμως, είναι να χρησιμοποιεί τις κινητά ποιήσεις ως κολυμβήθρα της Σιλωάμ για την ξεπουλημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Για να δικαιολογήσει τη στάση των δικών του

συνδικαλιστικών δυνάμεων που συγκυβερνούν με τη ΠΑΣΚΕ και τη ΔΑΚΕ (κυρίως με την ΠΑΣΚΕ).

Στην ίδια συνέντευξή του ο Τσίπρας αναφέρθηκε με ιδιαίτερη έμφαση στην «έντονη κινητικότητα που επικρατεί αυτή τη στιγμή στο εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ και ιδίως στις συνδικαλιστικές δυνάμεις» και έκρινε ότι

επίθεση στον Παναγόπουλο
«αντικειμενικά λειτουργεία
προβοκατόρικα για την Αριάδνη
στερά και το συνδικαλιστικό
κίνημα», και εξυπηρετεί μόνο
νο αυτούς που δεν θέλουν
αυτή την «κινητικότητα»

Στη συνέχεια το είπε καθαρά. «Η συνδικαλιστική ηγεσία έχει μεγάλη ευθύνη για την αδυναμία ύπαρξης του συνδικαλιστικού κινήματος στη χώρα μας, όλο το προηγούμενο διάστημα», «σ' αυτή τη φάση όμως δεν πρέπει να προτάξουμε αυτές τις ευθύνες, αντίθετα χρειάζεται να δούμε την όσο το δυνατό πιο πλατιά συμμετοχή όλων των δυνάμεων σ' ένα πλατύ κοινωνικό μέτωπο γιατί μόνον έτσι μπορούμε να σταματήσουμε αυτή τη λαϊλαπτική που έρχεται. Δεν είναι ναι τώρα η ώρα της απόδοσης των ευθυνών. Τώρα είναι ναι η ώρα του κοινού σημαντικού».

Οπως τον Οκτώβρη, τα Νοέμβρη και το Δεκέμβρη, τα ΣΥΡΙΖΑ αποπροσανατόλιζαν τους εργαζόμενους με την τακτική της «προγραμματικής αντιπολίτευσης», δηλαδή του αριστερού μαίντανον της παισικής διακυβέρνησης, δίνοντας στην κυβέρνηση στο χρόνο που χρειαζόταν για να προετοιμάσει την επιθεσή της, έτσι και τώρα ωραιοποιούν το ρόλο της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας και της δίνουν τη δυνατότητα, τη διευκολύνουν να παίξει τον πεμπτοφαλαγγίτικο ρόλο της. Είναι δυνατόν ο Παναγόπουλος κοντά στα κλίκα του να συνδράμουμε

Kai ρουφιάνοι;

ΟΤσίπρας ήταν ο πρώτος που σηκώθηκε στη Βουλή και καταδίκασε τον Ξυλοδαρμό του Παναγόπουλου. Επειδή οι Πασόκοι (ο Παπούτσης κυρίως) έκαναν σπέκουλα, μιλώντας για συνιστώσες του ΣΥΡΙΖΑ, τον ακολούθησαν σε καταγγελίες και άλλοι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ (το βάρος σήκωσε ο Λαφαζάνης). Αν την πρώτη στιγμή δικαιολογούνταν, γιατί δεν είχαν αικριβή εικόνα του τι είχε γίνει, στη συνέχεια δεν δικαιολογούνταν, γιατί υπήρχαν και τα τηλεοπτικά πλάνα, στα οποία φαίνεται καθαρά ο Παναγόπουλος να τρώει το γιαούρτι, τα νερά και τον καφέ, να επιτίθεται και να γρονθοκοπεί ο ίδιος έναν διαδηλωτή, να τέφρουν πάνω του και άλλοι Πασόκοι και μετά να ακολουθεί σύρραξη, στη διάρκεια της οποίας ο Παναγόπουλος τις έφραγε (τις έφραγε απλώς και μετά οι Πασόκοι, για ευνόητους λόγους, κατασκεύασαν «προσχεδιασμένη δολοφονική επίθεση»).

Και όμως, τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ εξακολούθησαν και μετά τις ίδιες καταγγελίες. Ακόμη και στέλεχος της ΚΟΕ εμφανίστηκε στην τηλεόραση για να καταγγελεί και το γεγονός αυτό το σημείωσε με έμφαση ο Γλέζος (Ελευθεροτυπία, 9.3.10). Εκείνος, όμως, που τους ξεπέρασε όλους ήταν ο Παπαδημούλης, που μιλώντας στο ραδιοσταθμό Flash (9.3.10) ζήτησε σαν κοινός ρουφιάνος να διωχθούν όσοι επιτέθηκαν στον Παναγόπουλο: «Αυτοί που την προκάλεσαν (σ.ο. την επίθεση), γιατί υπάρχουν τηλεοπτικά τίτλανα, να προσαχθούν ενώπιον της δικαιοσύνης και να υποστούν τις συνέπειες του νόμου». Προφανώς, ο ίδιος διατίθεται να πάει σαν μάρτυρας κατηγορίας...

■ Τι κι αν οι κάτοικοι ψήφισαν κατά;

Εμείς θα τους αποζημιώσουμε!

Παραίταν... προκλητικοί οι ισλανδοί ψηφοφόροι που στη συντριπτική τους πλειοψηφία (93%) απέριψαν την πρόταση της κυβέρνησής τους για αποζημίωση της Ολλανδίας και της Βρετανίας μετά την πτώχευση της ισλανδικής τράπεζας Landsbanki!

Η εν λόγω τράπεζα (η δεύτερη μεγαλύτερη της χώρας) είχε 300 χιλιάδες βρετανούς και 100 χιλιάδες ολλανδούς καταθέτες πριν καταρρεύσει. Προκειμένου να αυξήσει την πελατεία της, αύξησε τα επιτόκια στο 5% το 2006, δημιουργώντας τον λογαριασμό Icesave που έδινε σταθερά επιτόκια και ευκολία στις συναλλαγές μέσω

διαδικτύου. Η τράπεζα πτώχευσε το 2008 προκαλώντας οικονομικό «σεισμό» στη χώρα. Τώρα η κυβέρνηση σκοπεύει να αποζημιώσει τους δένους καταθέτες, προκειμένου να μπορεί να δανειστεί ξανά, γι' αυτό και έσπευσε να ετοιμάσει συμφωνία την οποία ήδη έχει εγκρίνει το κοινοβούλιο. Επειδή όμως τα λεφτά ήταν πολλά

(17 χιλιάδες δολάρια για καθέναν από τους 317.000 κατοίκους της χώρας), ο πρόεδρος της χώρας έθεσε τη συμφωνία σε δημοψήφισμα.

Τώρα που δέχτηκε τη χλωπάτσα (οι... αιθασοί Ισλανδοί δεν αντέχουν άλλο να πληρώνουν), σπεύδει να τα γυρίσει, «κατανοώντας» μεν το γεγονός ότι οι Ισλανδοί δυσφορούν όταν καλού-

νται να πληρώσουν για τις πράξεις κάποιων «άπλιτων τραπεζιτών», δηλώνοντας όμως ότι η χώρα του θα αποζημιώσει τη Βρετανία και την Ολλανδία με «δίκαιους όρους». Εφτυσε δηλοδή κατάμουτρα τους ψηφοφόρους κι είναι ν' απορεί κανείς γιατί έκαναν το δημοψήφισμα...

Βίαιες εργατικές διαδηλώσεις στη Γαλλία

Γυαλιά καρφιά τα έκαναν οι εργάτες της TOTAL στα ζόντας τα παράθυρα των εισόδων στα κεντρικά της γραφεία στο Παρίσι. Αιτία το κλείσιμο ενός από τα διυλιστήρια της, στη Δουνκέρκη (το οποίο χρησιμοποιεί γύρω στους 450 εργολάβους). Η εταιρία υποστηρίζει ότι δεν πρόκειται να χάσει κανένας εργάτης τη δουλειά του και επισημαίνει ότι μετά την μείωση των πωλήσεων των πετρελαϊκών προϊόντων, θα πρέπει να ανοιχτεί σε πιο... πράσινες μπίζνες. Οι εργάτες όμως δεν φαίνεται να της έχουν εμπιστοσύνη...

Πληρώνουν το τίμημα της αντίστασης

Εξ χρόνια μετά την πολιορκία της Φαλούτζα τον Απρίλιο και το Σεπτέμβριο του 2004 και τους σφραγίδων βομβαρδισμούς που ισοπέδωσαν το μεγαλύτερο μέρος της πόλης, παραπρέπειται πρωτοφανής αύξηση των παιδιών που γεννιούνται με παραμορφώσεις και σοβαρότατα προβλήματα υγείας, σύμφωνα με ένα τελευταίο ρεπορτάριο (4/3/10), τη φορά αυτή του δημοσιογράφου Τζον Σίμπσον του BBC, που επισκέφτηκε τη Φαλούτζα στις αρχές Μαρτίου.

Το ρεπορτάριο αυτό, μεταξύ άλλων, αναφέρει ότι δεν υπάρχουν επίσημα στοιχεία, ούτε έχει γίνει καμιά έρευνα από κάποια ανεξάρτητη επιτροπή ειδικών για το πρόβλημα. Η γραμμή της ιρακινής κυβέρνησης είναι ότι υπάρχουν μόνο 1 - 2 περιστατικά παραπάνω το χρόνο στη Φαλούτζα από τον εθνικό μέσο όρο, ενώ οι γιατροί στα νοσοκομεία εμφανίζονται επιφυλακτικοί να μιλήσουν ανοιχτά, γιατί γνωρίζουν ότι όσα πουνεις θα είναι αντίθετα με την κυβερνητική εκδοχή, η οποία υποβαθμίζει το προβληματικό για να μην δημιουργήσει προβλήματα στους Αμερικάνους.

Ο Τζον Σίμπσον επισκέφτηκε το νέο Γενικό Νοσοκομείο της Φαλούτζα, όπου η παιδίστρος Σαμίρα αλ-Ανι του είπε ότι βλέπει 2 - 3 καινούργια περιστατικά με εκ γενετής ανωμαλίες κάθε μέρα, από τα οποία τα περισσότερα παρουσιάζουν σοβαρά καρδιακά προβλήματα. Στη συνέχεια, επισκέφτηκε μια κλινική για ανάπτηρα παιδιά, όπου του παρουσιάσαν δεκάδες περιπτώσεις παιδιών με σοβαρές εκ γενετής ανωμαλίες. Μια φωτογραφία νεογέννη-

του με τρία κεφάλια, παιδιά με ένα χέρι, με ένα μάτι στο μέσον του μετώπου, με μύτη στο μέτωπο, παιδιά παράλυτα ή με παραμορφωμένη τη σπονδυλική στήλη.

Στην κλινική του είπαν ότι τα περισσότερα και βαρύτερα περιστατικά παρουσιάζονται στη γειτονιά Αλ - Τζουλάν, κοντά στο ποτάμι, που ήταν η καρδιά της αντίστασης κατά τη διάρκεια των μεγάλων επιθέσεων τον Απρίλιο και το Σεπτέμβριο του 2004 και βομβαρδίζονταν ασταμάτητα για μέρες. Στη γειτονιά αυτή επισκέφτηκε μια οικογένεια με τρία παιδιά, όλα κάτω των έξι ετών, δύο αγόρια μισοπαράλυτα και ένα κορίτσι με διανοητικά προβλήματα. Και όταν κάποιοι γείτονες αντιλήφθηκαν την παρουσία του, άρχισαν να φέρνουν και δικά τους παιδιά με αναπτηρίες:

Ο δημοσιογράφος του BBC αναφέρει επίσης ότι άκουσε πολλές φορές ότι γιατροί και διάφοροι αξιωματούχοι στη Φαλούτζα προειδοποιούν τις γυναίκες να μην κάνουν παιδιά, ενώ όλοι σχεδόν με όσους μήλησε υποστηρίζουν ότι η κατακόρυφη αύξηση των παιδιών που γεννιούνται με ανωμαλίες οφείλεται στους βομβαρδισμούς με βόμβες λευκού φωσφόρου και απεμπλουτισμένου ουρανίου.

Υπενθυμίζουμε ότι για το διο πρόβλημα, μια ομάδα γιατρών και ειδικών επιστημόνων, μεταξύ των οποίων και η ιρακινή υπουργός για τα ζητήματα των γυναικών την περίοδο 2006 - 2009, η Nawal Majeed Al - Sammaral, γιατρός και η ίδια, έστειλαν στις 12 Οκτωβρίου του 2009 μια επιστολή στον πρόεδρο της 64ης συνόδου της Γενικής Συνέ-

λευσης του ΟΗΕ, στην οποία εκθέτουν το πρόβλημα και προτείνουν τη λήψη συγκεκριμένων μέτρων.

Στην επιστολή αυτή, μεταξύ άλλων, αναφέρουν:

«Οι νέες γυναίκες στη Φαλούτζα είναι τρομοκρατημένες και φοβούνται να κάνουν παιδιά, εξαιτίας του μεγάλου αριθμού των βρεφών που γεννιούνται παραμορφωμένα, χωρίς κεφάλι, με δύο κεφάλια, με ένα μάτι στο μέτωπο, με φοιλωτά σώματα ή να τους λείπουν κάποια μέλη. Επιπλέον, μικρά παιδιά στη Φαλούτζα παθαίνουν φρικιαστικούς καρκίνους και λευχαιμίες. Αυτές οι παραμορφώσεις είναι καλά τεκμηριωμένες σε ντοκυμαντέρ του βρετανικού τηλεοπτικού καναλιού Σκάι, που προβλήθηκε την 1η Σεπτεμβρίου του 2009. Η άμεση επαφή μας με γιατρούς στη Φαλούτζα αποκάλυψε ότι:

1. Να αναγνωριστεί ότι υπάρχει σοβαρό πρόβλημα στο Ιράκ σχετικά με τον πρωτοφανή αριθμό παιδιών που γεννιούνται με ανωμαλίες και ασθενών με καρκίνο, ιδιαίτερα στη Φαλούτζα, στη Βασόρα, στη Βαγδάτη και στη Νατζάρ.

2. Να συγκροτηθεί μια ανεξάρτη-

τη επιπροπή για να διεξάγει μια πλήρη έρευνα του προβλήματος.

3. Να καθαριστούν οι μολυσμένες περιοχές από τα τοξικά μέταλλα που χρησιμοποιήθηκαν από τις δυνάμεις κατοχής, μεταξύ των οπίσιων λευκού φωσφόρου και απεμπλουτισμένου ουρανίου.

4. Να εμποδίζεται η είσοδος παιδιών και ενηλίκων σε μολυσμένες περιοχές για να μειώνεται η έκθεση σε κίνδυνο.

5. Να ερευνηθεί αν έχουν διαπραχθεί εγκλήματα πολέμου ή εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας.

■ Αφγανιστάν

Κάθε δύο λεπτά πεθαίνει ένα παιδί

Τα παιδιά στο Αφγανιστάν είναι κυρίως τα θύματα της μαζικής ανθρωποτοκής κρίσης που πλήττει τη χώρα, η προηγματική έκταση της οποίας παραμένει άγνωστη, καθώς τα φώτα της δημοσιότητας επικεντρώνονται στα πολεμικά μέτωπα, σύμφωνα με πρόσφατη έκθεση της ανθρωποτοκής οργάνωσης «Σώστε τα παιδιά».

Η έκθεση επισημαίνει, μεταξύ άλλων, ότι το 2009 ήταν η πιο πολύνεκρη χρονιά για τα παιδιά του Αφγανιστάν μετά την πτώση των Ταλιμπάν. Σήμερα, κάθε δύο λεπτά πεθαίνει ένα παιδί. Περισσότερα από 850 παιδιά πεθαίνουν κάθε μέρα, πολλά από ασθενείες που μπο-

ρούν να θεραπευτούν εύκολα, όπως διάρροια ή πνευμονία. Συνολικά, το 25% των παιδιών που γεννιούνται στο Αφγανιστάν πεθαίνουν πριν από την ηλικία των πέντε χρόνων, στην πλειοψηφία γιατί δεν έχουν πρόσβαση σε ιατρική περίθαλψη, καθαρό νερό και επαρκή τροφή. Το 60% περίπου των παιδιών υποσιτίζονται και δεν θα αναρρώσουν από τις σωματικές και διανοητικές βλάβες που υφίστανται από την ανεπαρκή διατροφή στη νηπιακή ηλικία. Επίσης, περισσότερα από 1.050 παιδιά σκοτώθηκαν την περασμένη χρονιά από επιθέσεις, βομβαρδισμούς και ανταλλαγή πυρών.

Πριν από ένα μήνα περίπου, το Ιράν γιόρταζε την 31η επέτειο της επανάστασης του 1979. Η επέτειος γιορτάστηκε χωρίς σοβαρά προβλήματα από την αντιπολίτευση, παρά τις σποραδικές συγκρούσεις που αναφέρθηκαν. Ο Αχμαντινετζάντ έβγαλε ένα θριαμβευτικό λόγο μπροστά σε εκατοντάδες χιλιάδες λαού στην πλατεία Αζαντί της Τεχεράνης, ανακοινώνοντας την παραγωγή της πρώτης φουρνιάς εμπλουτισμένου κατά 20% ουρανίου. Η φωνή της αντιπολίτευσης του Μουσαράφ και των παρατρεχόμενών του (ανίκανη να συγκινήσει τις πλατιές λαϊκές μάζες, όντας σάρκα εκ του σαρκός μέρους της ιρανικής πλουτοκρατίας) πνήγονταν από την καταστατική μανία των «φρουρών της επανάστασης».

Ωστόσο, η ανυπόληψία της αντιπολίτευσης δε σημαίνει ότι δεν υπάρχει λαϊκή και εργατική δυσαρέσκεια στο Ιράν. Τις πλευρές αυτής της δυσαρέσκειας θα επιχειρήσουμε να φωτίσουμε, ξεκινώντας με την ανακοίνωση τεσσάρων εργατικών συνδικάτων που γράφτηκε στην επέτειο της ιρανικής επανάστασης, όπως την αλιεύσαμε από το διαδικτυακό τόπο <http://iranlab-report.com/?p=154>, με τίτλο «Ελάχιστες εργατικές διεκδικήσεις με την ευκαιρία της 31ης επετείου της επανάστασης του Φλεβάρη του 1979»:

«31 χρόνια πέρασαν από την επανάσταση του Φλεβάρη του 1979. Εκείνο τον καιρό, τα εκατομμύρια του ιρανικού λαού, γεμάτα ελπίδα για μια καλύτερη ζωή, βγήκαν στους δρόμους με στόχο να σπάσουν τα δεσμά του δεσποτισμού και της καταπίεσης. Η πανεθνική απεργία με επικεφαλής τους εργάτες της Εθνικής Εταιρίας Πετρελαίου, την εμπροσθοφυλακή της ιρανικής εργατικής τάξης, που έκλεισαν τους πετρελαιοφωγούς, έσπασε το δεσποτικό καθεστώς (σ.ο. του σάχη) σε κομμάτια. Οι μάζες φώναζαν: "Οι εργάτες πετρελαίου! Ο αποφασιστικός μας ηγέτης!". Η εξουσία πέρα-

■ Irán

Πέρα από τις ψευδεπίγραφες διαμάχες (1)

σε στο λαό. Η 11η Φλεβάρη του 1979, η μέρα που σηματοδοτεί το τέλος του δεσποτισμού, είναι μια μέρα που προκαλεί αξέχαστες αναμνήσεις αντρών και γυναικών, νέων και γέρων, που μπούχτισαν από τον δεσποτισμό και την αδικία. Ο λαός αγκαλιάστηκε στους δρόμους, έκλαψε από χαρά και με δάκρυα στα μάτια προσδοκούσε ένα μέλλον ελευθερίας.

Τριάντα ένα χρόνια έχουν περάσει από αυτές τις ένδοξες μέρες, τις γεμάτες αγαλλίαση και ανογέννηση. Εντούτοις, σήμερα τα αισθήματα της χαράς, της αγαλλίασης και της δόξας έχουν μετατραπεί σε δυστυχία, φτώχεια, ανεργία, μισθωτούς πείνας και περικοπές επιδοτήσεων – μια ανυπόφορη σγωνία για εκατομμύρια εργάτες και μισθωτούς. Η ζωή συνεχίζεται. Και ο ιρανικός λαός εξακολουθεί να έχει μια φλογερή επιθυμία για αλλαγή. Δεν έχασε την

ελπίδα του για ζωή, τη λοχτάρα του για ευτυχία, ελευθερία, αξιοπρέπεια. Γεννημένη από το δημοκρατικό αγώνα, τις απεργίες, τις διαμαρτυρίες και την καμπάνια για τη δημιουργία ανεξάρτητων οργανώσεων για λογαριασμό της, η εργατική τάξη πάλεψε για το δικαίωμά της στην επιβίωση.

Πολλοί από εμάς τώρα είμαστε στις φυλακές, γιατί επιχειρούσαμε να οργανώσουμε την εργατική τάξη και να χτίσουμε μια καλύτερη ζωή. Άλλα τα κελιά των φυλακών δεν σηματοδοτούν το τέλος του δρόμου. Εμείς, τα εκατομμύρια, είμαστε οι παραγωγοί του πλούτου, οι τροχοί της παραγωγής. Η κοινωνία προχωρά μόνο γιατί εμείς την κινούμε. Έχουμε στην πλάτη μας την ιστορική εμπειρία του ενωμένου και μεγάλου σγώνα των εργατών του πετρελαίου κατά τη διάρκεια της επανάστασης του Φλεβάρη. Βασιζόμε-

νοι σε αυτή την εμπειρία και τη δύναμη των εκατομμυρίων, εμπνεόμαστε από τις καλύτερες και τις πιο ουμανιστικές φιλοδοξίες της επανάστασης του 1979. Σήμερα, μετά από 31 χρόνια, παρουσιάζουμε τις ελάχιστες διεκδικήσεις μας και καλούμε σε άμεση και χωρίς όρους πραγματοποίησή τους:

1. Αναγνώριση των ανεξάρτητων εργατικών ενώσεων χωρίς όρους, του δικαιώματος στις απεργίες, στη διοργάνωση διαδηλώσεων, στην ελευθερία του συνέρχεσθαι, στην ελευθερία του λόγου και της πολιτικής σύνδεσης με οποιοδήποτε πολιτικό κόμμα.

2. Αμεσο σταμάτημα όλων των εκτελέσεων και απελευθέρωση χωρίς όρους των εργατικών και όλων των πολιτικών ακτιβιστών από τις φυλακές.

3. Αμεση αύξηση του βασικού μισθού βασισμένη στις διεκδικήσεις των εργατών μέσω των αντιπροσώπων τους στις γενικές εργατικές ομοσπονδίες.

4. Τερματισμός του σχεδίου αναμόρφωσης των επιδοτήσεων και πληρωμή όλων των καθυστερούμενων μισθών των εργατών χωρίς δικαιολογίες.

5. Εργασιακή ασφάλεια για τους εργάτες και όλους τους μισθωτούς, τερματισμός όλων των προσωρινών συμβάσεων και εν λευκώ υπογραφών, απομάκρυνση όλων των κυβερνητικών οργανώσεων από τους χώρους δουλειάς, εγκαθίδρυση νέας εργατικής νομοθεσίας με άμεση συμμετοχή των εργατών από τις γενικές τους ομοσπονδίες.

6. Σταμάτημα όλων των απολύσεων σε κάθε περίπτωση. Κάθε απολύμενος ή άνεργος θα πρέπει να έχει κοινωνική ασφάλιση σε ευθυγράμμιση με την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

7. Τερματισμός όλων των μεροληπτικών νόμων ενάντια στις γυναικείς και εξασφάλιση χωρίς προϋποθέσεις της ισότητας αντρών και γυναικών σε όλες τις πλευρές της κοινωνικής, οικονομικής, πολιτικής, πολιτιστικής και οικογενειακής ζωής.

8. Εξασφάλιση σε όλους τους συνταξιούχους μιας ζωής πρόνοιας, απολλαγμένης από οικονομικά άγχη και τερματισμός όλων των διακρίσεων στις πληρωμές, ώστε να επιπρέπεται στον καθένα να επωφελείται από τις κοινωνικές και αιτητικές υπηρεσίες.

9. Δωρεάν και ισότιμη εκπαίδευση, φροντίδα και ιατρική περίθαλψη σε όλα τα παιδιά, ανεξάρτητα από την οικονομική, κοινωνική, φυλετική, εθνική και θρησκευτική κατάσταση των γονέων τους.

10. Η Πρωτομαγιά να κηρυχθεί εθνική αργία και να συμπεριληφθεί στο επίσημο ημερολόγιο. Να σταματήσουν όλοι οι νομικοί περιορισμοί για τον εορτασμό της.

Συνδικάτο Δημοτικών Οδηγών Λεωφορείων Τεχεράνης

Συνδικάτο Εργαζομένων στα εργοστάσια Ζάχαρης

Ελεύθερη Συνέλευση Ιρανών Εργαζομένων

Συνδικάτο Εργαζομένων στον Ηλεκτρισμό και το Μέταλλο».

Ποια στάση κρατά το καθεστώς των μουλάδων απέναντι σ' αυτά τα ρεφορμιστικά αιτήματα των συνδικάτων; Πώς εξελίχθηκε η επανάσταση του '79 και πώς διατηρήθηκε η «κοινωνική ειρήνη» μετά την επικράτηση των μουλάδων; Γ' αυτά και για τους ογώνες της εργατικής τάξης στο Ιράν θα γράψουμε στο επόμενο φύλλο της «Κ».

Κώστας Βάρλας

Το καμάρι του Ισραήλ!

Στην αγκαλιά του ΟΟΣΑ το Ισραήλ

Εδώ και τουλάχιστον δύο δεκαετίες παλεύει το Ισραήλ να γίνει μέλος του ΟΟΣΑ. Από το 2007 μάλιστα, έχει ξεκινήσει επίσημες διαπραγματεύσεις, μέσω του Στάνλεϊ Φίσερ, διοικητή της Τράπεζας του Ισραήλ. Οι διαπραγματεύσεις σκολώνουν στα στατιστικά στοιχεία που δίνει το Ισραήλ, τα οποία συμπεριλαμβάνουν τους έποικους στον πληθυσμό της χώρας, καθώς και στην παρόντα κατοχή των παλαιοτελών εδαφών και των συριακών υψώματων του Γκολάν. Ήταν λόγο ζόρικο να δεχτούν το Ισραήλ που παραβιάζει τόσο απροκάλυπτα ακόμα και τα ψηφίσματα του ΟΗΕ.

Τον περασμένο Γενάρη, ο γενικός γραμματέας του ΟΟΣΑ επισκέφτηκε το Ισραήλ υποδηλώνοντας ότι η είσοδός του στον ΟΟΣΑ πρέπει να θεωρείται βέβαιη μέσα στο χρόνο. Για την ώρα, τα προβλήματα δεν έχουν ξεπεραστεί. Σύμφωνα με πρόσφατη έκθεση του ΟΟΣΑ, το Ισραήλ θα πρέπει είτε να εξαιρέσει τους εποίκους από τα στατιστικά του

στοιχεία είτε να συμπεριλάβει και τους Παλαιοιστίνους σ' αυτά. Τότε όμως θα «σκαλώσει» στη μεγάλη διαφορά εισοδήματος μεταξύ Ισραηλινών και Παλαιοιστίνων (20 προς 1 κατά μέσο όρο, σύμφωνα με τον πρώην αναπληρωτή δήμαρχο της Ιερουσαλήμ), που εμποδίζει την ένταξη.

Τον ερχόμενο Μάρτιο θα αποφασίσουν αν θα δεχτούν το Ισραήλ στους κόλπους του ΟΟΣΑ. Τι θα σημάνει αυτή η ένταξη; Οι Σιωνιστές «αναβαπτίζονται» στη «διεθνή κοινότητα» νομιμοποιώντας την κατοχή των παλαιοτελών εδαφών. Πώς να μην είναι προκλητικοί οι Σιωνιστές, όταν οι «δημοκρατίες» της Δύσης τους αγκαλίζουν τόσο ξετίπωτα; Ολ' αυτά δεν αποδεικνύουν τίποτα άλλο από το ότι δε μπορεί κανένας να περιμένει τίποτα από τις κυβερνήσεις των «ανεπτυγμένων δημοκρατιών». Δυο πράγματα φοβούνται οι Σιωνιστές. Μια τρίτη Ιντιφάντα και την ανάπτυξη ενό

■ «Ειρηνευτικές συνομιλίες»
Παλαιστινιακής Αρχής – Ισραήλ

Συμπλήρωμα της κατοχής

Εδώ και ένα μήνα έχει διαφρεύσει ότι η Παλαιστινιακή Αρχή διεξάγει «έμμεσες» συνομιλίες με τους Σιωνιστές μέσω αμερικάνων διαμεσολαβητών. Την προηγούμενη βδομάδα μάλιστα, βγήκε και ο Αραβικός Σύνδεσμος και τις υποστήριξε. Την περασμένη Δευτέρα, η έναρξη των «έμμεσων συνομιλιών» επιβεβαιώθηκε πλέον από τα πιο επίσημα χειλί. Η αμερικανική αντιπροσωπεία, με επικεφαλής τον αντιπρόεδρο των ΗΠΑ, Τζο Μπάιντεν (το πιο υψηλόβαθμο στέλεχος της αμερικανικής κυβέρνησης που επισκέφτηκε την περιοχή από τότε που ο Ομπράμα ανήλθε στο προεδρικό αξιώμα), επιβεβαίωσε ότι Ισραήλ και Παλαιστινιακή Αρχή συμφώνησαν στην επανέναρξη των συνομιλιών («έμμεσων» σε πρώτη φάση), 14 μήνες μετά το πάρωμά τους.

Ξέρετε ποιο είναι το πιο εξοργιστικό απ' όλα; Οτι λίγες ώρες πριν την επίσημη επανέναρξη των «έμμεσων» συνομιλιών, η ισραηλινή κυβέρνηση είχε εγκρίνει την κατασκευή 112 νέων διαμερισμάτων στον εποικισμό του Μπεϊτάρ λίγια στη Δυτική Οχθή! Κατά την προσφιλή τους τακτική, οι Σιωνιστές υποστήριξαν ότι αυτή ήταν ειλημμένη απόφαση πριν την επανέναρξη των συνομιλιών. Γ' αυτό και η αμερικανική αντίδραση υπήρξε ιδιαίτερα χλιαρή υποβαθμίζοντας το γεγονός.

Μια μέρα αργότερα (την Τρίτη) το υπουργείο Εσωτερικών του Ισραήλ ενέκρινε την κατασκευή 1.600 νέων κατοικιών στον εποικισμό Ρομποτ Σλόμο στην Ανατολική Ιερουσαλήμ! Τότε ήταν που βγήκε ο Μπάιντεν και δήλωσε ότι «υποσκάπτεται η εμπιστούνη μεταξύ των δύο πλευρών», για να μη γίνει εντελώς... ρόμπτα, μιας και υποτίθεται ότι από τον περσινό Νοέμβρη το Ισραήλ έχει αρχίσει να μειώνει την οικοδομική του δρα-

στηριότητα στους εποικισμούς προκειμένου να ξαναφρίσουν οι διαπραγματεύσεις. Ομως ο Μπάιντεν δεν έθεσε καν θέμα αναστολής των συνομιλιών.

Την ίδια στιγμή, δημοσιεύματα του ισραηλινού Τύπου ανέφεραν ότι ο επικεφαλής της περιβόλησης Σιν Μπέτ (υπηρεσίας εσωτερικής ασφαλείας του Ισραήλ) Γιβάλ Ντισκίν μαζί με τον αρχηγό του ισραηλινού στρατού διεμηνύσαν στην Παλαιστινιακή Αρχή ότι πρέπει να συγκρατήσει τις λαϊκές διαμαρτυρίες που έχουν πρόσφατα στη Δυτική Οχθή (με αφορμή την εβραιοποίηση της Ανατολικής Ιερουσαλήμ) και να εμποδίσει να γίνουν βίαιες, διαφορετικά θα αυξηθούν οι εισβολές του ισραηλινού στρατού και οι συλλήψεις στη Δυτική Οχθή!

Κάποτε, επί Αραφάτ, υποστηρίζαμε ότι οι «ειρηνευτικές συνομιλίες» είναι ένα φιάσκο. Σήμερα δεν είναι τίποτα περισσότερο από ένα άθλιο συμπλήρωμα της πιο αδίστακτης κατοχής...

ΥΓ: Τετάρτη βράδυ, που γράφτηκε αυτό το σημείωμα, οι ειδήσεις έλεγαν τα εξής: Ο Μωχιμούντ Αμπάς δήλωσε ότι «η ισραηλινή απόφαση δίνει τέλος στις έμμεσες συνομιλίες πριν καν αρχίσουν» και πέταξε το μπαλάκι στους Αμερικανούς. Γαλλία, Γερμανία, Νορβηγία και ΟΗΕ μίλησαν για «άκαρη», «παράνομη», «επικίνδυνη» κ.λπ. απόφαση του Ισραήλ. Ο Αραβικός Σύνδεσμος ετοιμαζόταν για νυχτερινή συνεδρίαση, προκειμένου να εξετάσει το ζήτημα. Ο Ερντογάν είχε ήδη δηλώσει ετοιμός να προσφέρει «τις διαμεσολαβητικές του υπηρεσίες» για την έναρξη των έμμεσων διαπραγματεύσεων. Όλα δειχνούν ότι θα ξεκινήσει ένα νέο διπλωματικό παρασκήνιο, ενώ στο μεταξύ οι Σιωνιστές θα προωθούν στην πράξη τα σχέδια τους.

■ Ήρθε στον Ελλάδα με καθυστέρηση 7 μηνών, με διάφανη πολιτική στόχευση

Προβοκάτσια σιωνιστών με άρωμα FBI...

Αυτό θα πει προβοκάτσια! Τι πιο αποκρουστικό από την παιδοφιλία; Και μόνο η ρετσινιά να σου κολλήσει, είσαι τελειωμένος... Κάπως έτσι σκέφτηκε το αρρωστημένο μισαλό του Δόκτωρ Πολ Γουλιάμη, που πλασάρεται ως δημοσιογράφος, συγγραφέας και σύμβουλος – «ειδικός» σε θέματα «τρομοκρατίας» (επί εφτά συνεχόμενα χρόνια διετέλεσε σύμβουλος του FBI). Ο Γουλιάμης ειδεί κάτι φωτογραφίες από ένα μαζικό παλαιστινιακό γάμο που έγινε τον περασμένο Αύγουστο στην πόλη Τζαμπάλιγια της Λωρίδας της Γάζας, ένα χιλιόμετρο από τα σύνορα με το Ισραήλ, γάμο στον οποίο από τη Χαμάς δόθηκε πολιτικός χαρακτήρας (παντρεύτηκαν ταυτόχρονα γύρω στα 450 ζευγάρια) και άδραξε την ευκαιρία.

Ο λόγος; Οι φωτογραφίες έδειχναν άντρες ντυμένους γαμπρούς να κρατούν από το χέρι κοριτσάκια ντυμένα με νυφικά φορέματα. Ενας κανονικός άνθρωπος, ακόμα και αν δεν γνωρίζει το τελετουργικό ενός μουσουλμανικού γάμου, θα σκεφτόταν ότι πρόκειται για παρανυφάκια (τα οποία μάλιστα κρατούν και παλαιστινιακές σημαίες, ενώ οι άνδρες φορούν στο λαιμό το γνωστό παλαιστινιακό κασκόλ). Ο νοστηρός εγκέφαλος, όμως, βάφτισε τα ανήλικα παρανυφάκια νύφες που παντρεύονταν με το ζόρι τους άνδρες (ηλικίας από 18 ετών και πάνω) μπροστά στα μάτια 5.000 χιλιάδων καλεσμένων! Επομένως, όχι μόνο η Χαμάς ευλόγησε την παροική (ήταν και σημαίνοντα στελέχη της Χαμάς στο γάμο) με τον πιο απροκάλυπτο τρόπο, αλλά και

οι Παλαιστίνιοι είναι ... παιδόφιλοι σαν λαός (!) αφού κανές δεν είχε το παραμικρό πρόβλημα (όλοι χόρευαν και τραγουδούσαν)!

Χοντροκομένη η προβοκάτσια, όμως ακολουθώντας τη λογική «πες, πες, κάτι θα μείνει», ο πρώην σύμβουλος του FBI έδωσε ρεσιτάλ παραποίησης της πραγματικότητας. Η αλήθεια δεν άργησε να αποκαλυφθεί, όχι μόνο από παλαιστινιακές πηγές, αλλά ακόμα και από φιλοισραηλινό ενημερωτικό site. Σε άρθρο του Ααρόν Κλέιν, στις 4 Αυγούστου του 2009, στο πρακτορείο World Net Daily ([http://www wnd com/index.php?pageld=106002](http://www wnd com/index php?pageld=106002)) αποκαλύπτεται η απάτη. Το άρθρο αναφέρει ότι μετά από σωρεία email που κατήγγειλαν την «παιδόφιλία», το πρακτορείο διεξήγαγε ανεξάρτητη έρευνα και διαπίστωσε ότι τα παιδιά ήταν όντως παρανυφάκια και στα βίντεο που κυκλοφόρησαν έλεγαν στα αραβικά ότι είναι στο γάμο κάποιου μέλους της οικογένειάς τους. Κανένα κοριτσάκι δεν είπε ότι παντρεύεται, ούτε και οι Παλαιστίνιοι προσκεκλήμενοι που ωραίθηκαν είπαν ότι τα κοριτσάκια ήταν... νύφες! Απλά ντύθηκαν σαν νύφες κατά το έθιμο (όπως γίνεται και στους ελληνικούς γάμους, γ' αυτό προσέξτε μη σας κολλήσουν καμιά ρετσινιά, αν και όταν παντρευτείτε οι ανύπαντροι...)». Το ίδιο πρόγραμμα επιβεβαίωσε και ένας δημοσιογράφος με όχι και τόσο καλή άποψη για τη Χαμάς. Ο δημοσιογράφος του Sky News, Τιμ Μάρσαλ, εβγαλεί μάλιστα και ανακοίνωση σε blog (<http://blogs news sky com/foreignmatters/Post dcc9 d723-8046-4857-b618-5c1135ba6417>) με τίτλο: «Ισλαμοφοβία: Αγνοια ή προπαγάνδα?», στο οποίο αναφέρει ότι ήταν στο γάμο και αν και ένιωθε κάπως νευρικά από τους... ρόμποκοπ της Χαμάς για την οποία

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 19

Μια ιστορία κατάφωρης παραποίησης της πραγματικότητας

Για βδομάδες πριν και κατά τη διάρκεια της επιχείρησης «Μοσταράκι» (Μαζί), από τα κεντρικά στοιχεία της αμερικανικής προπαγάνδας και της πληροφόρησης από τα διεθνή ΜΜΕ ήταν ότι η Μαρτζάχ, που ήταν ο στόχος της «Μοσταράκι», είναι μια μεγάλη πόλη, με πληθυσμό 80.000 που φτάνει τις 125.000 με τη γύρω περιοχή. Η μεγαλύτερη πόλη υπό τον έλεγχο των Ταλιμπάν και σημαντικός στρατηγικός στόχος, πιο σημαντικός από οποιαδήποτε άλλη περιοχή της επαρχίας Χέλμαντ.

Ομως, εκ των υστέρων αποδεικνύεται, όπως αποκαλύπτεται στο άρθρο του ο αμερικανός δημοσιογράφος και ιστορικός, Γκάρεθ Πόρτερ, στην ηλεκτρονική εφημερίδα «Asia Times» (10/10/09), ότι η εικόνα της Μαρτζάχ όπως παρουσιά-

στηκε από αμερικανούς στρατιωτικούς και τα διεθνή ΜΜΕ είναι μια από τις πιο καθαρές και εντυπωσιακές περιπτώσεις παραπληροφόρησης ολόκληρου του πολέμου στο Αργανιστάν, που είχε προφανάς στόχο να παρουσιάσει την επιχείρηση «Μοσταράκι» ως κρίσιμη και με τον πληθυσμό διάσπαρτο σε πολλά χωριά, που απλώνονται σε μια έκταση 200 περίπου τετραγωνικών χιλιομέτρων.

Ο αξιωματικός της ISAF υποστηρίζει επίσης ότι η σύγχυση σχετικά με τον πληθυσμό της Μαρτζάχ διευκολύνθηκε από το γεγονός ότι χρησιμοποιείται το όνομα Μαρτζάχ για ολόκληρη την περιοχή αλλά και για συγκεκριμένη τοποθεσία όπου οι αγρότες έχουν στήσει μαγαζάκια και πουλούν τα προϊόντα τους. Εκεί υπάρχει και ένα τζαμί.

Στο άρθρο του παραθέτει, μεταξύ άλλων, τις δηλώσεις από την ηλεκτρονική εφημερίδα Inter Press Service ενός αξιωματικού της ISAF και του αμερικανού Ρίτσαρντ Σκοτ, που εργάστηκε

μέχρι το 2005 για την άρδευση της περιοχής στην αμερικανική υπηρεσία «International Development». Και οι δύο χαρακτηρίζουν τη Μαρτζάχ «αγροτική κοινότητα», με συστάδες τυπικών αγροτικών οικογενειακών κα

Για τα δικά μας ταξικά συμφέροντα

Αυτή τη φορά ο κόσμος ήταν πολύ περισσότερος. Εμείς δε μπορέσαμε να κάνουμε εκτίμηση για το πόσες δεκάδες χιλιάδες ήταν οι εργαζόμενοι και οι νέοι που κατέκλυσαν τους χώρους γύρω από το Πεδίο του Αρεως και ολόκληρη την Πατησίων, σχεδόν μέχρι την Ομόνοια. Το βλεπες από το πρώι ότι αυτή η απεργία θα ήταν πιο μαζική από την προηγούμενη. Θύμιζε μέρες 2001, όταν το ΠΑΣΟΚ πήγε να περάσει το σχέδιο Γιαννίτση για την Ασφάλιση.

Φανερός ήταν και ο θυμός στα πρόσωπα. Άλλωστε, αυτή η τόσο μαζική απεργία ήρθε μια βδομάδα μετά την ψήφιση των αντεργατικών-αντιλαϊκών μέτρων και στην Ελλάδα δεν έχουμε συνηθίσει να γίνονται απεργίες μετά την ψήφιση του νόμου.

Φανερή και η κατασταλτική μανία του κράτους. Τα ΜΑΤ έκοψαν την πορεία στη μέση στην Πατησίων (σε συνεννόποι με τη ΓΣΕΕ, όπως έλεγε ένας από τους επικεφαλής τους), για να περάσουν ο Παναγόπουλος και η κλίκα του από την 3η Σεπτεμβρίου. Να περάσουν σαν κλέφτες, μακριά από τους εργαζόμενους, φοβούμενοι νέους φραπέδες και σφαλιάρες. Κι επειδή οι διαδηλωτές διαμαρτύρονταν, τους έπινξαν στα χημικά, γεγονός που επαναλόφθηκε πολλές φορές αργότερα, σε διάφορα σημεία της πορείας.

Είναι φανερό ότι η κυβέρνηση είναι κοινωνικά απογυμνωμένη. Η προπαγάνδα περί κατανόσης του ελληνικού λαού έγινε συντριμμική. Ολοι πια τρέμουν την κοινωνική έκρηξη. Οσο όμως αυτή η έκρηξη δεν έρχεται, δεν πρόκειται να κάνουν πίσω. Οπως ο Καραμανλής παράποτε την εξουσία τον περασμένο Οκτώβρη, έντρομος μπροστά σ' αυτό που ερχόταν, έτσι και ο Παπανδρέου δείχνει αποφασισμένος να βαδίσει στο δρόμο που χάραξε κι όσο αντέξει. Η τάξη την οποία υπηρετεί δεν του αφήνει περιθώρια να σκεφτεί το προσωπικό του πολιτικό μέλλον και το μέλλον του κόμματός του. Γαία πυρί μιχθείτω, χάριν των συμφερόντων του κεφαλαίου, είναι το σύνθημα που επικρατεί.

Επομένως, κάποιος πρέπει να τους φράξει το δρόμο. Κι αυτός ο κάποιος δεν είναι η ξεπουλημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία του αστικού συνδικαλιστικού συστήματος, που σέρνεται πίσω από τα γεγονότα και έχει σαν μοναδικό της σκοπό να εκτονώσει την οργή των εργαζόμενων και να εξασφαλίσει την ασφάλεια και τη σταθερότητα του συστήματος. Οι εργαζόμενοι καλούνται να πάρουν την υπόθεση στα δικά τους χέρια. Για τα δικά τους ταξικά συμφέροντα. Για το σήμερα και το αύριο της τάξης που παράγει τον κοινωνικό πλούτο. Ενάντια στα παράσιτα της κεφαλαιοκρατίας που ορμούν με αγριότητα για ν' αρπάξουν ότι απέμεινε από τα εργατικά δικαιώματα.

■ Εύλογη απορία

Υποτίθεται ότι οι «αγορές» (δηλαδή το διεδνές χρηματιστικό κεφάλαιο, που εμείς δεν θα σταματήσουμε να το αποκαλούμε με το όνομά του) περίμεναν να δουν τα μέτρα που θα πάρει η ελληνική κυβέρνηση, για να αποκλιμακώσουν τα επιτόκια με τα οποία δανείζουν το ελληνικό κράτος. Υποτίθεται, επίσης, ότι οι «αγορές» στέκονται εξαιρετικά επιφυλακτικές, περιμένοντας να δουν αν η κυβέρνηση θα καταφέρει να υλοποιήσει τα μέτρα ή αν η προσπάθειά της θα ανακοπεί από μια κοινωνική έκρηξη.

Παρά ταύτα, πριν περάσουν 24 ώρες από την ανακοίνωση των μέτρων, οι «αγορές» προσφέρθηκαν να δανείσουν στο ελληνικό κράτος 16 δισ. ευρώ, για 10 χρόνια, έναντι των 5 που ζητούσε η κυβέρνηση! Πώς εξηγείται τόση... αποκοτία;

■ Μόνιμη κατάσταση

Επρεπε να ψεκάστει εδώ επαφής με χημικά ο Μανώλης Γλέζος για να γίνει κάποιος ντόρος. Κι όμως, αυτή η συμπεριφορά είναι μόνιμη κατάσταση, όπως γνωρίζουμε πολύ καλά όσοι συμμετέχουμε σε διαδηλώσεις. Οι ΜΑΤάδες είναι γουρούνια, υπάνθρωποι, δεν καταλαβαίνουν τίποτα. Γ' αυτούς ένας υπερήλικας διαδηλωτής είναι απλά διαδηλωτής. Οταν είναι ο Γλέζος, τον οποίο σίγουρα γνώρισαν, τότε για τον ΜΑΤά είναι μια ευκαιρία. Θα ψεκάσει ή θα χτυπήσει κάποιον επώνυμο και θα 'χει να κομπορρημούνε στην παρέα του, ενώ ταυτόχρονα θα στείλει πιο δυνατά το μήνυμα που η υπερρεσία του δέλει να στείλει: όταν δεν διστάζουμε να ψεκάσουμε τον 88χρονο Γλέζο, σύμβολο όχι της Αριστεράς πλέον, αλλά συνολικά του πολιτικού συστήματος, φανταστείτε τι έχετε να πάθετε οι υπόλοιποι. Αυτό το σώμα είναι φτιαγμένο μόνο για να χτυπάει και εκπαιδευμένο να μην σκέφτεται. Είναι σαν τους βασανιστές της Μακρονήσου και τους ΕΣΑζήδες της χούντας. Το δέμα, λοιπόν, δεν είναι ότι αυτή η φορά χτύπησαν τον Γλέζο, αλλά ότι υπάρχουν. Και επειδή τα συνδήματα του τύπου «Να καταργηθούν τα ΜΑΤ» δεν πρόκειται να τους καταργήσουν (σιγά μην αφοπλιστεί η αστική εξουσία, σε μια περίοδο που η κοινωνία μυρίζει μπαρούτι), ας μάθουμε τρόπους να τους αντιμετωπίσουμε στο δρόμο.

■ Πάντα προβοκάτορες

Ακόμα και σε πείσμα της τηλεοπτικής εικόνας οι πουλημένοι εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ επιμένουν να λένε ψέματα, πέφτοντας

στο επίπεδο του γελοίου προβοκάτορα [γιατί τι υπάρχει και ο έξυπνος, που χτυπάει εκεί που δεν τον παίρνει]. Επιμένουν, λοιπόν, να μιλούν για «προσχεδιασμένη και προβοκατόρικη δολοφονική επίθεση κατά του Οργανωμένου Συνδικαλιστικού Κινήματος», για τις ψιλές που

πάνω του και οι υπόλοιποι Πασόκοι. Στη συνέχεια τις έφαγε, γιατί... το ζητούσε ο οργανισμός του. Και βέβαια, δεν

■ Δούλοι του χρηματιστικού κεφαλαίου

Γιατί πρέπει οι έλληνες εργαζόμενοι, ο ελληνικός λαός να υποστεί τα σκληρά νεοφιλεύδερα μέτρα που κατά κύματα επιβάλλει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ: Ακόμα και τα φιλοκυβερνητικά ΜΜΕ μιλούν για «κερδοσκόπους» που δεν μπορούμε να τους απειπόσουμε διαφορετικά, γιατί δεν υπάρχει κοινοτική αλληλεγγύη. Ο υπουργός Οικονομικών Γ. Παπακωνσταντίνου, όμως, έχει διαφορετική γνώμη. Ιδού η απιολογία του, όπως την παρουσίασε στην ομιλία του στη Βουλή, κατά την ψήφιση του αντεργατικού-αντιλαϊκού νομοσχέδιου:

«Γιατί οι κυβερνήσεις των άλλων χωρών δέλουν να διασφαλίσουν ότι όσοι δανείζουν στην Ελλάδα, δεν χάσουν τα χρήματά τους. Γιατί πίσω από αυτές τις κυβερνήσεις είναι λαοί, οι οποίοι βρίσκονται και οι ίδιοι σε μια εξαιρετικά δύσκολη οικονομική κατάσταση και οι οποίοι δεν αντιλαμβάνονται, γιατί πρέπει να συνέχισουν να δανείζουν σε μια χώρα, η οποία δεν κάνει τα αυτονότα πράγματα». Αφού παρουσίασε αυτούς τους δύο βασικούς λόγους, προσέδεσε και μερικούς δευτερεύοντες: «Προφανώς, υπάρχει και μια μεγάλη υπερβολή. Προφανώς, υπάρχει και κερδοσκοπία γύρω από τα ελληνικά ομόλογα. Προφανώς, υπάρχουν αντιδράσεις που μας εξοργίζουν όλους». Και αυτά, όμως, τα δεωρητές δικαιολογημένα: «Πίσω, όμως, από αυτές [σ. τις υπερβολές και την κερδοσκοπία] είναι κάποια βασικά οικονομικά δεδομένα, μίας χώρας, που δεν δέλει μέχρι τώρα να βάλει τάξη στα οίκου της».

Συμπέρασμα: εμείς φταίμε και κανένας άλλος! Πώς, λοιπόν, να μη δεωρήσει κανείς τη σημερινή κυβέρνηση δούλο του διεδνούς χρηματιστικού κεφαλαίου, στα hedge funds του οποίου έχει εναπόδεσει τις «οικονομίες» της και η ελληνική κεφαλαιοκρατία, η οποία παραστεί «γεύνοντας» το ελληνικό κράτος, το οποίο με τη σειρά του «γεύνει» τον ελληνικό λαό;

To γκλομπ
έχει δυο
άκρες. Κι
όταν ο
διαδηλωτής
αρπάζει τη
μια άκρη,
αντί να
γυρίσει την
πλάτη, τότε
το
αποτέλεσμα
είναι σαν
αυτό που
φαίνεται στη
φωτογραφία.

έπαθε τίποτα σπουδαίο. Το πιο πιθανό είναι πως ξύλο δεν δα έτρωγε αν δεν έριχνε πρώτος τη μπουνιά και δεν ορμούσαν όλοι μαζί να χτυπήσουν τον τελευταίο που πέταξε τον καφέ.

■ Δούλευαν ψιλό γαζί το πλαό

Ρωτήθηκε ο Παπακωνσταντίνου (Μεγα, κεντρικό δελτίο ειδήσεων, 4.3.10) γιατί δεν έπαιρναν τα τωρινά μέτρα πριν από τρεις μήνες και απάντησε κυνικότατα, ότι «κάθε κοινωνία χρειάζεται χρόνο, για να δει πού βρίσκεται και τι μέτρα χρειάζονται». Οταν ο Πρετερός παραπήρησε ότι με βάση αυτά που λέει «δεν ήταν οικονομικό το ζήτημα, ήταν πολιτικό», δεν είχε πρόβλημα να παραδεχτεί ότι «η κοινωνία δεν ήταν έτοιμη». Επομένως, όλο αυτό το διάστημα η κυβέρνηση, με τη θοιδειά των ΜΜΕ, δούλευε ψιλό γαζί τον ελληνικό λαό, για να τον φέρει προ τετελεσμένων και να μην αντιδράσει στα μέτρα που από τα πριν ήταν αποφασισμένη να πάρει. Δυστυχώς για τους γκεμπελίσκους, όμως, οι εργαζόμενοι αντέδρασαν, ανεξάρτητα από το πόσο είχαν φάει προηγουμένως το παραμύτι. Βλέπετε, όπως σε κάθε παραμύτι, κάποια στιγμή έρχεται η ώρα της αλήθειας.

■ Γκουρμέ

Οσοι παρακολούθησαν προσεκτικά την ομιλία του πρωθυπουργού στην ΚΟ του ΠΑΣΟΚ, στην οποία με δακρύβρεχτο τόνο και πόνο ψυχής μας ενημέρωσε ότι δα μας πηδήσει κι άλλο, δα πρόσεξαν σίγουρα και το ατράνταχτο επιχείρημα: «Άλλα αυτή η αναχοποστία έγινε και αφορμή να είναι αναχοποστή ακόμα και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, που απολογείται σήμερα για το τι δεν έκανε, για να σταματήσει τον κατήφορο της ελληνικής οικονομίας. Και έτσι, δανειζόμαστε σε διεδυνέις αγορές, που απλώς δεν μας πιστεύουν. Είναι δυστυχώς τόσο απλό».

Αν δηλαδή με τα έως τώρα μέτρα πληρώνουμε τα λεφτά που έφαγαν αυτοί και οι ημέτεροί τους, από δω και πέρα δα χρειαστούν πρόσδετα μέτρα για τα ίσα έφαγαν και οι ευρωπαίοι επίτροποι προκειμένου να λένε ότι να μη λένε ίσα ήταν προς όφελός τους. Γιατί δεν είναι μόνο οι ελληνικές κυβερνήσεις που έβαζαν το χέρι βαθιά σε όλα τα ταμεία, είναι και οι ευρωπαίοι παρατρεχόμενοι που δεν έχουν κανένα λόγο να τους το κοντύνουν. Αφού λοιπόν έχουν καλέσει τον ελληνικό λαό να πληρώσει για το ντόπιο φαγοπότι, ε... να βάλουμε κάτι ακόμα στον λογαριασμό και για το ευρωπαϊκό, το οποίο ως γνωστόν είναι και γκουρμέ. Τόσο απλά.

■ Πατρίδα τους η τσέπη τους

Αντιγράφουμε από το «Ποντίκι» της περιασμένης εβδομάδας: «Επιχειρηματικός πατριωτισμός: Σε 10 δισ. ευρώ φτάνουν οι καταδέσεις που πέταξαν τελευταία από τις ελληνικές τράπεζες προς το εξωτερικό. Πρόκειται για μεταφορές καταδέσεων από τα private banking τραπέζων προς διυγαρικές τους στο εξωτερικό. Οι εκτιμήσεις είναι ότι πρόκειται για ένα μεγάλο μέρος των κεφαλαίων εφοπλιστών και άλλων μεγαλοκαταδετών που είχαν φέρει τα λεφτά τους στην Ελλάδα μετά την κατάρρευση της Lehman Brothers».

Χρειάζεται να προσδέσουμε τίποτα εμείς για τον... πατριωτισμό της ελληνικής κεφαλαιοκρατίας; Απλά, να δυμίσουμε το άρδο της «Κ» πριν μερικές εβδομάδες, που αποκάλυψε τα προκλητικότατα προνόμια (φορολογικές απαλλαγές, επιχορηγήσεις κ.λπ.) που απολαμβάνουν οι εφοπλιστές (και όχι μόνο). Κατασκευάζουν ένα βασόρι σε κορεάτικα ή γιαπωνέζικα ναυπηγεία, του κρεμάνε την ελληνική σημαία και γίνονται... πασάδες στα Γιάννενα.

■ Ποια Κεντροαριστερά;

Προς εκδότηδιευδυντή εφημερίδας «Κόσμος του Επενδυτή», ενταύθα. Η προσωπική σας σχέση με την οικογένεια Παπανδρέου δεν σας δίνει το δικαίωμα να διαστρεβλώνετε και την ιστορία. Εμείς να σας προστατέψουμε από τη γελοιοποίηση δέλουμε. Γράψατε στο πόντη σας του περασμένου Σαββάτου: «Η Δεξιά εμφανίζεται υπέρμαχος του έδουνος και της πατρίδος μόνον σε περιόδους ευημερίας ή ως εδνικιστικό σάρκωμα σε σκοτεινούς καιρούς και περιόδους ανωμαλίας. Στα δύσκολα είναι η Κεντροαριστερά που συμπεριφέρεται με πατριωτική συνείδηση. Οπως έγινε και στον πόλεμο».

Αφήστε τα παιχνιδάκια περί «κεντροαριστεράς», διότι στον πόλεμο τουλάχιστον δεν υπήρχε τέτοια έννοια στην πολιτική γεωγραφία. Υπήρχε η Δεξιά, το Κέντρο και η Αριστερά, με ψυχή της το επαναστατικό ΚΚΕ. Η Δεξιά και το Κέντρο εγκατέλειψαν τον ελληνικό λαό και την έκαναν για τη Μέση Ανατολή, στην αυλή των βρετανών ιμπεριαλιστών. Οσοι έμειναν στην Ελλάδα έγιναν δωσίλογοι, συνεργάτες των κατακτητών, μαυραγορίτες. Το ΚΚΕ σήκωσε τη σημαία της αντίστασης, συσπέιρωσε όλες τις προοδευτικές προσωπικότητες, ξεσήκωσε τον ελληνικό λαό που έφτιαξε την εποποιία της αντίστασης. Η Δεξιά και το Κέντρο επέστρεψαν μετά την απελευθέρωση και με πρωθυπουργό τον κέντρων παπού του σημερινού πρωθυπουργού άρχισαν τον μονόπλευρο εμφύλιο ενάντια στην Αντίσταση.

Aς ξεκινήσουμε με το ανέκδοτο της Εβδομάδας: ο Παπανδρέου αναλαμβάνει διεθνή πρωτοβουλία ενάντια στους «κερδοσκόπους», στην οποία έχει ήδη πείσει να συμμετάσχουν τη Μέρκελ, τον Σαρκοζί και τον Ομπράμα. Το είπε ο ίδιος και το αναπαρήγογαν τα παπαγαλάκια της κυβερνητικής προπογάνδας, σε μια εκπληκτικού συντονισμού συγχορδία, με περιεχόμενο υψηλούγο για τον «γηγέτη», με την «τεράστια διεθνή παρουσία», που είναι ευτύχημα που τον έχουμε πρωθυπουργό αντί του Καραμανλή. Τόσο πολύ τους... γοήτευσε τους ιμπεριαλιστές γηγέτες ο Παπανδρέου, που μπροστά στη Χ. Κλίντον έφερε να κάνει έκκληση για «ένα ρυθμιστικό πλαίσιο, έτσι ώστε να διασφαλίσουμε ότι οι αγορές θα λειτουργήσουν επ' αφελεία των πολιτών μας!» Αφήνοντας στην άκρη τις ελληνοπασοκίκες γελοιότητες, ας δούμε τα πραγματικά στοιχεία διεθνούς πολιτικής που υπάρχουν, αφού υπενθυμίσουμε ότι οι λεγόμενοι κερδοσκόποι δεν είναι κάποιοι νεαροί γιαπόπειδες, όπως έλεγε στα σοβαρά προ ημερών στελέχος της κυβερνήσης, αλλά η ακρόκρεμα του διεθνούς χρηματιστικού

σταση». Τέλος, η γερμανική αρχή εποπτείας των αγορών (BaFin), στην οποία η γερμανική κυβέρνηση ανέθεσε να ερευνήσει τις καταγγελίες για κερδοσκοπία σε βάρος του ελληνικού κράτους, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα CDS δεν χρησιμοποιήθηκαν για κάποιο κερδοσκοπικό παχινίδι σε βάρος της Ελλάδας! Μάλιστα, όπως ανακοινώθηκε σχετικά, η BaFin ζήτησε στοιχεία από την αμερικανική εποπτική αρχή Depository Trust & Clearing Corporation και μολονότι βρήκε ότι η μικτή αξία των συμβολαίων CDS είναι υπερδιπλάσια σε σχέση με πέρυσι (!!), ουδέν μεμπτόν συνέβη! Προφανώς, επειδή κανένας νόμος δεν απαγορεύει να γδύνεις το μαλάκι, όπως δήλωσε πρόσφατα ομερικάνος μεγαλογιάπης. Το συμπέρασμα της BaFin είναι πως «η άνοδος των τιμών των ελληνικών CDS είναι απλά αποτέλεσμα της αυξημένης ζήτησης για προστασία απέναντι στο ενδεχόμενο μιας ελληνικής χρεοκοπίας! Όλα κανονικά, λοιπόν, κι αύτο τον Παπανδρέου να λέει παπαριές. Στις ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες μπορούν πολύ καλά να κατανοήσουν ότι οι παπαριές λέγονται μόνο για εσωτερι-

ραδοσιακού ευρωλάγνοι για την απουσία πολιτικής ενότητας, που εμποδίζει την εκδήλωση αλληλεγγύης απέναντι στις χώρες που δέχονται επιθέσεις, όπως η Ελλάδα. Αγωνιά περισσότερο από τον Παπανδρέου για τη συνοχή της ευρωζώνης ο Τσίπρας. Ομως, η αντιπαρίσα πολιτικής ενότητας, δηλαδή η μη μετατροπή της ΕΕ σε ομοσπονδία, ήταν δεδομένη όχι μόνο για μας, που γνωρίζουμε τη φύση του ιμπεριαλιστικού κράτους, αλλά και για τους ευρωλάγνους. Αυτό δεν εμπόδισε τη δημιουργία της ενιαίας αγοράς και του κοινού νομίσματος. Οι ευρωλάγνοι θέλουν να το ξεχωρίσουν, όμως δεν πρέπει να διαφεύγει και της δικής μας προσοχής ο όρος της Συνθήκης σχηματισμού της Ευρωζώνης, ότι απαγορεύεται η οικονομική διάσωση οποιασ-

Στον ιστό της αράχνης

κεφάλαιου, με επικεφαλής τράπεζες όπως η JP Morgan, η Goldman Sachs, η Deutsche Bank, η BNP Paribas και άλλες.

Έχουν καμιά διάθεση οι γηγέτες των ιμπεριαλιστικών χωρών να αποτρέψουν τους κολοσσούς του μονοπωλιακού κεφαλαίου από' αυτό που ονομάζεται κερδοσκοπία; Μάλιστα πρόσφατα ο Ομπράμα μηλήσε με κολακευτικότατα λόγια για τους προέδρους της JP Morgan και της Goldman Sachs, ενώ ο πρόεδρος της Deutsche Bank επισκέπτεται χώρες και διαπραγματεύεται με πρωθυπουργούς (πρόσφατα με τον Παπανδρέου) ως πρωσαποκός απεσταλμένος της Μέρκελ. Θα πρόδιδαν την τάξη τους ιμπεριαλιστές πολιτικοί όπως ο Ομπράμα, η Μέρκελ, ο Σαρκοζί, αν ξεκινούσαν κυνηγήτο κατά της κορυφής της πυραμίδας του παγκόσμιου καπιταλισμού. Για όλο λόγο κλαψούριζε ο Παπανδρέου (επειδή το χρηματιστικό κεφαλαίο εξακολουθεί να «γιδύνει» το ελληνικό κράτος, φέρνοντας την κυβέρνησή του σε απελπισία, ενώ ο ανταγωνισμός είναι ανελέτης). Εποι, πριν ο παγκόσμιος καπιταλισμός συνέλθει από την τρέχουσα κρίση, αντιμετωπίζει τον κίνδυνο να βυθιστεί σε μια καινούργια, για την οποία ήδη προειδοποιούν επιφράνεις αστοί οικονομολόγοι και αναλυτές. Ο έλεγχος των CDS είναι το μόνο σημείο διεθνούς οικονομικής πολιτικής στο οποίο συμφωνούν αυτή την περίοδο Γερμανία και Γαλλία. Η Μέρκελ επιβεβαίωσε την περασμένη Τρίτη,

Στον ιστό της αράχνης

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

λώντας τον να προσφύγει στο ΔΝΤ για δανεισμό. Η συζήτηση, όμως, άνοιξε και από τους θεσμικούς παράγοντες την άνοιξε πρώτος ο ΟΗ Ρεν.

Η γερμανική αντίδραση υπήρξε αικαριά. Η Μέρκελ στην πρώτη δήλωσή της βρήκε ενδιαφέρουσα την ιδέα, τη συνέδεσε όμως με την αναθέωρηση της Συνθήκης, που σε κάθε περίπτωση απαιτεί ένα μακρόχρονο διακρατικό παζάρι, στο οποίο η Γερμανία έχει πάντα κυρίαρχο ρόλο. Την επόμενη μέρα πετάχτηκε μέχρι το Λουξεμβούργο για να συναντήσει τον Γιούνκερ και να του επιστήσει προσφανώς την προσοχή. Αν η Μέρκελ υπήρξε διπλωματική στην πρώτη αντίδρασή της, ο πρόεδρος της Μπούντεσμπαν Αξελ Βέμπερ δε μάστησε τα λόγια του. «Το άρθρο περίμητρη οικονομικής διάσωσης είναι κεντρικό σημείο του θεσμικού πλαισίου της ΕΕ», δήλωσε ορθά-κοφτά από τη Φρανκφούρτη. Ας σημειωθεί ότι ο Βέμπερ προσλείφεται για διάδοχος του Τρισέ στην προεδρία της ΕΚΤ και επ' αυτού οι Γερμανοί δείγνουν ανυποχώρ-

ρητοι. Ο Βέμπτερ δεν παρέλειψε να αναφερθεί και στην Ελλάδα, λέγοντας: «Η Ελλάδα έχει βάλει στο τραπέζι μια αξιόπιστη στρατηγική και οι αγορές αντέδρασαν με μείωση των reads, που σημαίνει ότι η Ελλάδα έχει ακόμη πρόσβαση στις κεφαλαιαγορές, αν και όχι με τους ίδιους όρους όπως τα παλαιότερα χρόνια». Μ' άλλα λόγια, ουδέν πρόβλημα για την Ελλάδα. Αυτό το επιτόκιο βρήκε στην αγορά, μ' αυτό πρέπει να συνηθίσει να δανείζεται. Αφού βρίσκονται πιστωτές να τη δανείσουν, περισσεύει κάθε σκέψη για τη δημιουργία ENT.

Το ύφος της σκλήρυνε και η Μέρκελ, μετά τη συνάντηση με τον Γιούνκερ. Αν δημιουργήσουμε ENT, είπε, αυτό θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα επιβολής «ενισχυμένων κυρώσεων» στις χώρες που προσφεύγουν. «Οι κυρώσεις αυτές θα πρέπει να αυξάνονται σταδιακά», συμπλήρωσε η Μέρκελ. Οπως είναι γνωστό, το Σύμφωνο Σταθερότητας υπήρξε γερμανικής έμπνευσης, προκειμένου η Γερμανία να διαθέσει το μάρκο ως βάση του ευρώ. Τώρα που ακούγονται φωνές για δημιουργία μηχανισμού στήριξης «αναξιοπαθουσών» χωρών, η Γερμανία ζητά ένα ακόμη πιο σκληρό Σύμφωνο Σταθερότητας, ένα «αιχμηρότερο εργαλείο», όπως είπε χαρακτηριστικά η γερμανίδα καγκελάριος, χωρίς να παραλείψει να συμπληρώσει πως σε κάθε περίπτωση η δημιουργία του ENT μπορεί να γίνει μόνο με αναθεώρηση της Συνθήκης. Ποιες

είναι οι «εινισχυμένες κυρώσεις» που έχει κατά νου η Μέρκελ; Η αναστολή των κάθε είδους χρηματοδότησεων από τον κοινοτικό προϋπολογισμό και η αναστολή του δικαιαύματος ψήφου στο Συμβούλιο. Δηλαδή, η δημιουργία τυπικών προτεκτοράτων στο εσωτερικό της ΕΕ.

Πάιροντας το γερμανικό μήνυμα (προφανώς υπήρξε και παρασκηνιακή παρέμβαση για να «μαζέψει» τους επιτρόπους) ο Μπαρόζο, που από τη θέση του είναι υποχρεωμένος να ισορροπεί ανάμεσα στη Γερμανία και τη Γαλλία (η οποία με έλειμμα κοντά στο 9% δεν θέλει ν' ακούσει κουβέντα για «ενισχυμένες κυρώσεις), έκανε διορθωτικές δηλώσεις. Αναφέρθηκε στο ελληνικό πρόβλημα και μιλήσει για τη δημιουργία μηχανισμού «τον οποίο η Ελλάδα θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει σε περίπτωση ανάγκης». «Αυτός ο μηχανισμός –προσέθεσε– «θα είναι σύμφωνος

Πέτρος Γιώτης

Ποιοι και γιατί αγόρασαν το τελευταίο ομόλογο;

Οπως γράφαμε στο προηγούμενο φύλο λο, ένα 24ωρο μετά την ανακοίνωση του πιάκέτου «σοκ και δέος» με τα αντεργατικά και αντιλαϊκά μέτρα, η κυβέρνηση βγήκε στην αγορά για να δανειστεί. Ηθελε να τεστάρει –όπως δήλωσε ο Παπακώνσταντηνίου– την ψυχολογία των «αγορών». Το αποτέλεσμα είναι γνωστό. Οι «θεσμικοί επενδυτές» προσφέρθηκαν να δανείσουν το ελληνικό κράτος 16 δισ. ευρώ, με επιτόκιο που διαμορφώθηκε τελικά στο 6,3%. Η κυβέρνηση πήρε μόνο τα 5 δισ. που αρχικά είναι ζητάστη.

Ποιοι αγόρασαν αυτό το ομόλογο; Σύμφωνα με όσα είδαν το φως της δημοσιότητας.

τητας, την πρώτη θέση μεταξύ των δανειστών κατέλαβαν ελληνικές τράπεζες, με ποσοστό 23%. Οι «επενδυτές» έδειξαν και πάλι τον... πατριωτισμό τους. Δεύτεροι ήρθαν οι βρετανοί «επενδυτές» που ογόρασαν το 20% των ομολόγων. Τρίτοι ήρθαν οι Γερμανοί που ογόρασαν το 14%.

Είναι τόσο ελκυστικά τα ελληνικά ομόλογα που το μεγαλύτερο hedge fund της Γερμανίας, η DWS Investment Gmb, (ελέγχεται από την Deutsche Bank) συνιστά στους πελάτες του αύξηση θέσεων στα ελληνικά ομόλογα. Τόσο ανησυχούν από επικείμενη χρεοκοπία! Το κόλπο έχει φανεί πλέον καθαρά και στους αδαείς.

Τους κράζουν και δικές τους εφημερίδες

Για «διπλό παιχνίδι με την Ελλάδα» εγκαλεί Γερμανία και Γαλλία η γερμανική εφημερίδα «Χάντελσμπλατ», σε κύριο άρθρο της μάλιστα. Ο τίτλος του άρθρου είναι «Σταθερό ευρώ ή αικριβά Eurofighters;» και κάνει λόγο για την ύπαρξη μιας δεύτερης ατζέντας, η οποία αναπτύσσεται στο παρασκήνιο. Βερολίνο και Παρίσι, αγνοώντας τη δύσκολη οικονομική κατάσταση στην οποία βρίσκεται η Ελλάδα και για την οποία αισκούν δημόσια κριτική, ζητούν από την Αθήνα νέες

ες παραγγελίες οπλικών συστημάτων, ύψους δισεκατομμυρίων ευρώ.

Η γερμανική εφημερίδος αναφέρεται στην παραγγελία 6 γαλλικών φρεγατών αξίας 2,5 δισ. ευρώ, που ανακοίνωσε δημόσια ο υπουργός Αμυνας της ελληνικής κυβέρνησης. Αναφέρει, επίσης, ότι κατά την επίσκεψή του στην Αθήνα ο γερμανός υπουργός Εξωτερικών Γουνίτο Βασιλερέβελε ζήτησε από την ελληνική κυβέρνηση να εγκρίνει επιτελους την αγορά 60 μαχητικών Eurofighter, η δια-

Δικτατορίσκος (και οχι μόνο)

Ηταν κυριολεκτικά τραγική η εικόνα του υπουργού Εσωτερικών I. Ραγκούση το απόγευμα της περασμένης Δευτέρας, καθώς προσπαθούσε να υπερασπιστεί μια τροπολογία που μόλις του είχαν σερβίρει έτοιμη από το μέγαρο Μαξίμου, με την εντολή να την περάσει ως προσθήκη (για να μην περάσει από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους και καθοριστεί προϋπολογιζόμενη δαπάνη) στο νομοσχέδιο για τους διευθυντές των κρατικών υπηρεσιών. Προσπαθούσε να αμυνθεί στο πυρά των βουλευτών της αντιπολίτευσης με μοναδικό επιχείρημα ότι δεν μπορεί να αφισθητείται η εντιμότητα και το ήθος του Γιώργου Παπανδρέου!

Η τροπολογία προβλέπει ότι ο πρωθυπουργός μπορεί με απόφασή του, «**κατά πάρεκκλιση κάθε γενικής ή ειδικής διάταξης** και προυμένων (σ.σ. μόνο!) των γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου α) να αναθέτει απευθείας σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα την εκπόνηση μελετών ή την παροχή υπηρεσιών και να καθορίζει το αντικείμενο, τον χρόνο παροχής της μελέτης ή της υπηρεσίας. β) να συνιστά επιτροπές και ομάδες εργασίας για τη μελέτη, αξιολόγηση και διατύπωση προτάσεων, να ορίζει τη διάρκεια λειτουργίας τους, το αντικείμενό τους και τα μέλη τους».

Το σημείο β) υπήρχε ήδη. Με βάση το νόμο 1558/1985, ο πρωθυπουργός μπορούσε να συνιστά επιτροπές ή ομάδες εργασίας «για την υποβοήθηση του έργου του», στις οποίες

ες να συμμετέχουν ακόμη και ιδιώτες. Επομένως, το καινούργιο είναι η δυνατότητά του να κάνει απευθείας αναθέσεις μελετών ή παροχής υπηρεσιών σε άτομα και εταιρίες. Οι κήρυκες της διαφάνειας, της διαβούλευσης και της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης μετατρέπονται σε δικτατορίσκους, προκειμένου να βιολέψουν κάποιους διάσημους φιλούς τους, χωρίς να δίνουν λογαριασμό σε κανέναν. Πόσο θα πληρωθούν οι «σοφοί» τους οποίους ο Παπανδρέου ανακοίνωσε ως μέλη μιας επιτροπής που θα «μελετήσει» την οικονομία και τη δημόσια διοίκηση; Πόσες ακόμα τέτοιες αναθέσεις θ' ακολουθήσουν; Τι ρόλο παίζει σε όλα αυτά ο αδερφός Νίκος, που συνοδεύει απροκάλυπτα υπουργούς σε ταξίδια όπου κλείνονται σοβαρές οικονομικές συμφωνίες, όπως πρόσφατα στο Ντουμπάι:

Ο Παπανδρέου εδείξε από την αρχή ότι προσανατολίζεται σ' ένα «προεδρικό» σύστημα, στο πλαίσιο του οποίου η εξουσία θα ασκείται από το υπερτροφικό επιτελείο του μεγάρου Μαξίμου (το «οβάλ γραφείο του Γιώργου», για το οποίο μιλούσαν τα παπαγαλάκια), ενώ οι υπουργοί θα έρχονται δεύτεροι, θα τελούν υπό τις εντολές και την εποπτεία των πρωθυπουργικών συμβούλων και θα έχουν απλώς διεκπεραιωτικό ρόλο. Στο πλαίσιο αυτής της αντίληψης εντάσσεται και η εν λόγω δικτατορική ρύθμιση, η οποία όμως έχει ευρύτερη σημασία, γιατί όλοι αυτοί θα πληρώνονται από την τοέπη μας.

ΚΟΝΤΑ

Ψήνουν το νέο «Πακέτο»

Στο προηγούμενο φύλλο, υπό τον τίτλο «Ερχονται σίγουρα και άλλα «πακέτα», αποκαλύπταμε τα ψεύδη της κυβερνητικής προπαγάνδας («χάι, δεν υπάρχει περιθώριο για άλλα μέτρα», δήλωνε με το γνωστό ύφος του ερασιτέχνη ηθοποιού ο Α. Λοβέρδος), αναφερόμενοι σε μερικές πλευρές των αντιλαϊκών αντεργατικών μέτρων της κυβέρνησης, όπου ο σχετικός λογαριασμός φουύσκωσε τεχνητά. Καταλήγαμε, λοιπόν, στο συμπέρασμα που περιέγραψε ο τίτλος: τα «πακέτα» δεν τέλειωσαν, αλλά θα έρθουν και άλλα. Οχι μόνο στο λεγόμενο «διαφρωτικό» μέτρωπο (ασφαλιστικό, εργασιακό, ιδιωτικοποίησης κλπ.), αλλά και στο μέτωπο της περιοπής μισθών και συντάξεων και της επιβολής νέων έμεσων φόρων.

Αναφερόμασταν συγκεκριμένα στα φουύσκωμένα έσοδα από ΦΠΑ που προϋπολογίζαν καθώς και στο 1 δισ. που υποτίθεται ότι θα κέρδιζαν από την αλλαγή της διαδικασίας κοστολόγησης των φαρμάκων.

Την ίδια εκτίμηση έκανε η

Κομισιόν, το προσχέδιο μελέτης της οποίας «διέρρευσε» στο Bloomberg. Η μελέτη χαρακτηρίζει «υπεραισιόδοξη» τις εκτιμήσεις της ελληνικής κυβέρνησης. Εκτιμά ότι το «πακέτο» των 4,8 δισ. ευρώ είναι επαρκές για την επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων του 2010, όμως τα μέτρα για την επίτευξη του στόχου δεν επαρκούν. «Οι επιπτώσεις στα φορολογικά έσοδα από τη συρρίκνωση της ζήτησης δεν θα πρέπει να υποτιμώνται», γράφει η μελέτη, αμφισβητώντας ότι μπορεί να εισπραχθούν 1,4 δισ. ευρώ από την αύξηση του ΦΠΑ και άλλα 450 εκατ. από την αύξηση του φόρου καυσίμων. Επίσης, οι κοινοτικοί αναλυτές δηλώνουν και πάλι ριτά ότι οι αριθμοί που αναφέρονται ως έσοδα από την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής είναι εκτός πραγματικότητας.

Μετά τη διαρροή στο Bloomberg ήρθε η ελληνική επιβεβαίωση. Το υπουργείο Οικονομικών έστειλε στην Κομισιόν, ενόψει του Ecofin που θα κρίνει την πορεία υλοποίησης των μέτρων, έκθεση

στην οποία γίνεται λόγος για «αβεβαιότητες» και «επιδείνωση των δημοσιονομικών μεγεθών». Στην έκθεση αναφέρεται ότι τα υψηλά επιπτώκια κρατικού δανεισμού «θα οδηγήσουν πιθανότατα σε αναθεώρηση και το κονδύλι για τόκους που προβλέπεται στον προϋπολογισμό του 2010». Δηλαδή, εκτός από τη μείωση των προβλεπόμενων εσόδων, προβλέπουν και αύξηση δαπανών, λόγω της διεθνούς τοκογλυφίας με τα ελληνικά κρατικά ομόλογα.

Η κυβέρνηση αναγκάζεται να παραδεχτεί πως η πτώση του ΑΕΠ το 2010 θα είναι μεγαλύτερη και από το δυσμενές σενάριο του Προγράμματος Σταθερότητας. Ποιο είναι το δυσμενές σενάριο; -0,5% (το κανονικό σενάριο «προβλέπει» -0,3%). Φυσικά, προκειται για καλαμπούρι. Ο Παπατακωνσταντίνου, σε off the record δηλώσεις του, έχει πει ότι το -1% έως -2% είναι ρεαλιστική εκτίμηση. Στις υπηρεσίες της Κομισιόν μιλούν για -3% με -4%.

Η πτώση του ΑΕΠ έχει άμεση επίπτωση και στο ύφος του ελλείμματος ως ποσοστό

του ΑΕΠ. Διότι όταν μειώνεται ο παρονομαστής του κλάσματος (το ΑΕΠ), αυξάνεται το αποτέλεσμα (το έλλειμμα ως ποσοστό του ΑΕΠ). Ετσι, θα απαιτηθούν πρόσθετες περικοπές δαπανών και πρόσθετα έσοδα, ακόμα και αν δεν αλλάξει τίποτ' άλλο.

Ολα αυτά σημαίνουν, ότι πολύ σύντομα θα αναγκαστούν να εκτιμήσουν υστέρηση του τουλάχιστον 1 δισ. ευρώ (έσοδα και δαπάνες) και να αναζητήσουν λύση σε ένα αικόμη «πακέτο» αντιλαϊκών και αντεργατικών μέτρων. Διότι ούτε οι ανατροπές στο ασφαλιστικό θα έχουν άμεσο δημοσιονομικό όφελος, ούτε οι ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις. Η κυβέρνηση έχει δεσμευτεί και η κοινοτική «επιπήρηση» το εξασφαλίζει, ότι ο στόχος για μείωση του ελλείμματος κατά 4 εκατοστιαίες μονάδες δεν αλλάζει και αν χρειαστεί θα πάρει και συμπληρωματικά μέτρα. Αυτό που συμβαίνει τώρα, με τις διαρροές των εκτιμήσεων της Κομισιόν και της έκθεσης του ελληνικού υπουργείου Οικονομικών είναι το πρώτο «ψήσιμο» του νέου «πακέτου».

■ Κυνική ομολογία Λοβέρδου

ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΕΙΣΦΟΡΟΚΛΕΠΤΕΣ

Γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ», ότι η ρύθμιση για τις ανείσπρακτες ασφαλιστικές εισφορές, που προστέθηκε στο νομοσχέδιο με τα αντιλαϊκά-αντεργατικά μέτρα, τους μόνους που εξυπηρετεί είναι οι εισφοροκλέπτες καπιταλιστές, μικρούς και μεγάλους, δίνοντάς τους τη δυνατότητα να παίρνουν ασφαλιστική ενημερότητα όποτε τη χρειάζονται για να εισπράξουν λεφτά από το δημόσιο. Σημειώναμε, μάλιστα, ότι ο Λοβέρδος διαφέρει τη ρύθμισή του από τη συχνότητα ραδιοφωνικού σταθμού: «Χωρίς προκαταβολή με ελάχιστη δόση 200 ευρώ, χωρίς προκαταβολή επαναλαμβάνω, μπορεί να πάρει να ρυθμίσει το χρέος του και να πάρει φορολογική ενημερότητα. Και αν πληρώσει τρεις συνεχόμενες δόσεις, μπορεί μετά αν δυσκολευτεί για δύο-τρεις μήνες να μείνει έξω απ' το πρόγραμμα για ένα διάστημα χωρίς να αποκλειούται»!

Ο υπουργός Εργασίας, όμως, δεν είχε κανένα πρόβλημα να πάρει στη Βουλή (Παρασκευή, 5.3.10) και να τα πει πιο κυνικά. Πρώτα διευκρίνισε ότι δεν πρόκειται για εισφορο-αποφυγή, αλλά για εισφοροκλοπή: «Αντιλαμβάνεστε ότι ένα πολύ μεγάλο κομμάτι και πάντως το 1/5 του οικονομικών ενεργού πληθυσμού της χώρας έχει πρόβλημα εισφοροκλοπής. Δεν είναι εισφοροαποφυγή εδώ. Δηλώνεις τον εργαζόμενο, παρακρατάς την εισφορά του και δεν την αποδίδεις. Το πρόβλημα είναι τεράστιο». Αμέσως μετά, ξεκαθάρισε ότι η ρύθμιση γίνεται για να διευκολύνθουν οι εισφοροκλέπτες και να «κινηθεί η αγορά», ενώ τα Ταμεία... ό,τι πάρουν:

«Όλες οι κυβερνήσεις κατέφυγαν στο μέσο της ρύθμισης των οφελών αυτών. Και η δικιά μας θα το κάνει αυτό. Δεν είμαστε ευχαριστημένοι με την κίνηση, αλλά είναι μία κίνηση, η οποία θα οδηγήσει πολλούς επιχειρηματίες, πολλούς ελεύθερους επαγγελματίες, που έχουν προβλήματα ασφαλιστικής ενημερότητας, να αποκτήσουν. Θα δώσουν ενδεχομένως μία κίνηση στην αγορά αυτή τη σπηλιά, που είναι απαραίτητη. Και από την άλλη, έχουν και τα Ταμεία – που έχουν πολύ μεγάλο οικονομικό πρόβλημα, το οποίο έχουμε περιγράψει – τη δυνατότητα να μαζέψουν κάποια χρήματα... Η κίνηση αυτή ενδέχεται –θα το δούμε στην πράξη– να δώσει έσοδα φέτος, το 2010, στα Ταμεία μας, να μας βοηθήσει να εκπληρώσουμε το Πρόγραμμα Σταθερότητας και από την άλλη, ξαναλέω, να δώσει μία κίνηση στην αγορά... Η κανονισμά εδώ είναι το χωρίς προκαταβολή. Άρα, μπαίνει ένας επαγγελματίας, μπαίνει ένας άνθρωπος που οφελείται εισφορές εύκολα!!!

Χρόνια παρακολουθούμε συστηματικά ότι έχει σχέση με το ασφαλιστικό και δεν θυμόμαστε ποτέ άλλον υπουργό Εργασίας, του ΠΑΣΟΚ ή της ΝΔ, να κάνει τέτοια κυνική δήλωση. Κάθε κυβέρνηση που έφερνε μια ρύθμιση για τους εισφοροκλέπτες, επικαλούνταν την ανάγκη να εισπραχθούν χρήματα από τα Ταμεία και υποσχόταν ότι αυτή τη ρύθμιση θα είναι η τελευταία. Καμία κυβέρνηση και κανένας υπουργός δεν τόλμησε να πει ότι κάνει τη ρύθμιση για ν' αποκτήσουν εισφοροκλέπτες. Ελεγον, μάλιστα, ότι μετά τη ρύθμιση θα γίνουν αυστηροί έλεγχοι και όποιος δεν πληρώνει τις ασφαλιστικές εισφορές θα τιμωρείται αυστηρά (άλλο αν ποτέ δεν έγινε τίποτα και οι εισφοροκλέπτες περίμεναν την επόμενη ρύθμιση, που ήταν σύγουροι ότι θα έρθει – και ερχόταν).

Επίσης, καμία άλλη ρύθμιση στο παρελθόν δεν έδινε το «χωρίς προκαταβολή», ούτε τη δυνατότητα να κάνει ο εισφοροκλέπτης μία ρύθμιση κάθε χρόνο. Η κυβέρνηση κλείνει το μάτι στους εισφοροκλέπτες: πληρώστε μία δόση, πάρτε την ασφαλιστική ενημερότητα και σταματήστε. Αν ξαναχρειαστείτε ασφαλιστική ενημερότητα, εδώ είμαστε, σ' ένα χρόνο μπορείτε να ξαναπάρετε με τον ίδιο τρόπο.

Σε κάνα μήνα, ο Λοβέρδος θα έχει έτοιμο το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, που θα πετσοκόβει τις συντάξεις και θα προδιαγράψει ένα εφιαλτικό μέλλον για όλους τους σημερινούς εργαζόμενους. Και αυτό το νομοσχέδιο θα συνοδεύεται από ποχιά λόγια για την πάταξη της εισφοροδιαφύγης και της εισφοροκλοπής. Αυτό που μετράει, όμως, είναι η πράξη.

ΥΓ: Είδατε να γίνεται κονένας ντόρος μετά από αυτή την κυνική δήλωση Λοβέρδου; Είδατε μήπως κάποιο από τα κόμματα της αντιπολίτευσης, οι βουλευτές των οποίων ήταν παρόντες, να σηκώνει το θέμα και να καταγγελεί την κυβέρνηση; Η συνωμοσία της σιωπής έπνιξε τα πάντα. Το κοινοβούλιο εξακολουθεί να είναι ο χώρος της συνενοχής των διαχειριστών της αστικής εξουσίας.

Και νέο... μπιρμπιλοχαράτοι

Nέος πρόεδρος της ΡΑΕ (Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας) τοποθετήθηκε ο χημικός μηχανικός Ν. Βασιλάκος. Μόνο που η κ. Μπιρμπιλή δεν μιλάει ενημέρωσε για τις υπτόλοιπες ιδιότητές του. Οι δηλαδή είναι πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Παραγωγών Ενέργειας από ΑΠΕ και αντιπρόεδρος του Συνδέσμου Επιχειρήσ

KONTPA

υπουργείο Περιβάλλοντος

που τους δίνει το ασφυκτικό αντιδασικό νομικό πλαίσιο που εν συντομίᾳ περιγράψαμε παραπάνω. Αυτό είναι προς τιμήν τους και θα συνέχισε να είναι στο βαθμό που θα επιμένουν στην υπερασπιση αυτής της εγκυκλίου και δεν υποχωρήσουν στις πιέσεις που θα τους ασκηθούν.

**Οι καλυπτόμενες
με φρύγανα
εκτάσεις είναι
δασικές**

Οι συντάκτες της εγκυκλίου, με ολοκληρωμένο και επιστημονικό τρόπο, δίνουν απάντηση στο ερώτημα αν οι εκτάσεις που καλύπτονται με φρύγανα είναι δασικές. Δεν υπάρχει, λοιπόν, λόγος να αναζητήσουμε άλλού επιστημονική επιχειρηματολογία, γι' αυτό παραθέτουμε μακροσκελές απόσπασμα από την εγκύκλιο:

«Πρέπει να επισημανθεί ότι τα φρυγανικά συστήματα πληρούν τους όρους των δασικών οικοσυστημάτων παρέχοντας λειτουργίες (νερού, αντιδιαβρωτικής προστασίας εδαφών), υπηρεσίες και αγαθά. Αναστέλλουν υποβαθμιστικές δράσεις, αποτρέπουν τη δημιουργία ερη-

μικού τοπίου και δημιουργούν πρόδρομες φυτοκοινωνίες για την ανόρθωση του φυσικού περιβάλλοντος που έχει καταστραφεί, συμβάλλοντας έτσι αποφασιστικά στη φυσική και βιολογική ισορροπία περιοχών της χώρας. Επιπλέον, χαρακτηρίζουν τοπιακά περιοχές, ενώ ακόμη και στην περίπτωση που γίνει δεκτό ότι προέρχονται από υποβάθμιση δασών (κατά την έτερη επιστημονική άποψη, συνιστούν αυτοτελή ένωση *Klimax*), η αντιμετώπισή τους θα πρέπει να θεωρηθεί στα πλαίσια της συνεχιζόμενης διαδοχής κι εξελίξεις, αφού αποτελούν δυναμικές φυτοκοινωνίες με σημαντικό οικολογικό ρόλο...

Βεβαία, επειδή η καλυπτόμενη από φρύγανα έκταση δεν μπορεί, ένεκα της εδαφοκάλυψης της και μόνον, να θεωρηθεί δάσος, θα χαρακτηρίζεται σε κάθε περίπτωση ως δασική έκταση, ακόμη και στις περιπτώσεις που καταλαμβάνεται από φρυγανική βλάσπηση, σε περισσότε-

ρο από το 30% της εδαφικής επιφάνειας».

Σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 3 του νόμου 998/1979, πριν την τροποποίησή του με το δασοκτόνο νόμο 3208/2003, «ως δασική έκτασις νοείται πάσα έκτασις της επιφάνειας του εδάφους καλυπτόμενη από αραιάς ή

μεγάλη έγκρισης του 1988 για τον 998/1979 και τροποποιείται ο 998/1979, επιβάλλεται να κριθούν ξανά διατάξεις που μπήκαν σ' αυτή χωρίς να προβλέπονται και πολύ περισσότερο που είναι ενάντια στον 998/1979, όπως αυτή για τα φρύγανα. Εχουν, λοιπόν, το δικαίωμα οι υπηρεσιακοί παράγοντες των

πενιχράς, υψηλής ή θαμνώδους, **ξυλώδους** βλαστήσεως». Σύμφωνα με την ερμηνευτική δήλωση του άρθρου 24 του συντάγματος (που πέρασε ως παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 3 του 998/1979, μετά την τροποποίησή του από το δασοκτόνο νόμο 3208/2003), «ως δάσος ή δασικό οικούστημα νοείται το οργανικό σύνολο άγριων φυτών με **ξυλώδη** κορμό». Αρα, αικόνη και με την ισχύουσα δασική νομοθεσία τα φρύγανα που έχουν ξυλώδη βλάστηση και πληρούν τους

**Είναι πολλά τα
θεσπά**

Ο Ν. Χλύκας ως ιδιώτης με-
λετητής (ιδιοκτήτης ανώνυ-
μης εταιρίας) έχει φτιάξει
πολλούς δασικούς χάρτες
στα Κυκλαδίτικα νησιά (και
όχι μόνο) και δεν έχει συμπε-
ριλάβει σ' αυτούς τις εκτάσεις
που καλύπτονται με φρύγα-
να. Αν αυτές οι εκτάσεις εντα-
χθούν στις δασικές, θα ανα-
γκαστεί να ξαναφτιάξει από
την αρχή τους δασικούς χάρ-
τες. Να γιατί έχει και προσω-
πικό συμφέρον που αποτε-
λεί ένα επιπλέον κίνητρο για
να πολεμήσει την εγκυκλίο
που συνέταξαν οι υπηρεσια-
κοί παράγοντες. Δεν είναι άλ-
λωστε η πρώτη φορά που ο
Ν. Χλύκας νομοθετεί και για
τα προσωπικά του συμφέ-
ροντα. Το ίδιο είχε κάνει και
στο προσχέδιο του νόμου
3818/2010. Τότε αναγκάστη-
κε να αποσύρει τις φωτο-
γραφικές διατάξεις, τώρα
όμως που η δια η αστική τά-
ξη έχει ενδιαφέρον να παρα-
μείνουν τα φρύγανα εκτός
των δασικών εκτάσεων, επεν-
δύει πάνω σ' αυτό και ελπί-
ζει ότι θα πετύχει.

Συνδυάζοντας από την μια τον χαρακτηρισμό των φρυγάνων ως χορτολιβαδικών εκτάσεων και από την άλλη το γεγονός ότι στα νησιά που προσαναφέραμε δεν ισχύει (με βάση το άρθρο 62 του νόμου 998/1979) το τεκμήριο του Δημοσίου, αντιλαμβάνεστε ότι θα οργιάσει αικόμη περισσότερο η οικοπεδοποίηση στη Μύκονο και στ' άλλα νησιά που παρουσιάζουν τουριστικό ενδιαφέρον. Μια οικοπεδοποίηση που θα είναι καταστροφική για το περιβάλλον και για τους εναπομέναντες κατοίκους των νησιών, που δεν ασχολούνται με τον τουρισμό και το τζόγο.

Για την οικοπεδοποίηση των νησιών εδώ και καιρό έχει ανάψει μεγάλη διαμάχη ανάμεσα στο πρώτην ΥΠΕΧΩΔΕ και τις Δασικές Υπηρεσίες. Στις 13 Μάρτη του 2006, η Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου είχε απευθύνει ερώτημα στη Διεύθυνση Νομοθετικού Ερ-

γου του ΥΠΕΧΩΔΕ, αν μπορούν να εκδοθούν άδειες δόμησης σε εκτάσεις που καλύπτονται από φρύγανα. Η διεύθυνση αυτή τους απάντησε ότι μπορούν. Ευτυχώς παρενέβη η Διεύθυνση Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος και έβαλε φρένο σε μια εγκύριλο διαταγή που υπογράφηκε στις 22 Δεκέμβρη του 2008 από τον τότε υφυπουργό Γεωργίας Κ. Κιλτίδη. Γι' αυτή τη διαμάχη θα επανέλθουμε, γιατί έχουμε στα χέρια μας αρκετά έγγραφα που πρέπει να τα παρουσιάσουμε, για να καταδειχτεί το εγκληματικό έργο που συντελείται σ' αυτά τα νησιά, με την υψηλή καθοδήγηση των κυβερνήσεων, πράσινων και μπλε.

Αβατες κηλιτύες των ορέων

Σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 3 του νόμου 998/1979, όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με το δασοκτόνο νόμο 3208/2003, «εις τα δάση ή τας δασικάς εκτάσεις αντιστοίχως περιλαμβάνονται και αι άβατοι κλιτύες αυτών». Στη συνέχεια, ήρθε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και με το δασοκτόνο νόμο 3208/2003 έβγαλε τις «άβατες κλιτύες των ορέων» από την παράγραφο 3 του νόμου 998/1979 (με τη νέα αριθμιση των παραγράφων από την παρ. 1 του νόμου 3818/2010). Ομως, με βάση την παρ. 7 του άρθρου 3 του νόμου 998/1979, τις εκτάσεις αυτές δεν τις παρέδωσε στις γεωργικές υπηρεσίες, αλλά τις άφησε στις δασικές υπηρεσίες για τις διοχειρίζονται.

■ Η αγροφυλακή στο υπουργείο Περιβάλλοντος

Με καθήκοντα καταστολής

Α, όλα κι όλα, το ΠΑΣΟΚ δεν αθετεί όλες τις προεκλογικές του υποσχέσεις. Υποσχέθηκε ότι θα καταργήσει την Αγροφυλακή, που είχε ανασυστήσει η ΝΔ, και το κάνει πράξη! Με γνήσια πασοκικό τρόπτο: προσπαθώντας να μετατρέψει μια ακόμη κρατική υπηρεσία, τη δασική υπηρεσία, σε μηχανισμό καταστολής.

Σε νομοσχέδιο που κατήρτισε το υπουργείο Προ-Πο (γιατί δεν το λένε κατευθείαν Μπά-Κας τουτέστιν Μπάτσων και Καταστολής); «κας ταργούνται η Ελληνική Αγροφυλακή με τις Υπηρεσίες της σε όλη τη Χώρα, καθώς και οι οργανικές θέσεις όλων των κατηγοριών του προσωπικού της». Ως εδώ καλά, όμως στην αμέσως επόμενη παράγραφο προβλέπεται ότι «οι αρμόδιοι στης Ελληνικής Αγροφυλακής περιέρχονται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλογής και ασκούνται από την Ειδική Γραμματεία Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος, μέσω των Διευθύνσεων Δασών των Νομών και των κατά τόπους Δασαρχείων και των υφισταμένων Υπηρεσιών τους». Το μόνιμο προσωπικό της καταργούμενης Αγροφυλακής μεταφέρεται σε οργανικές θέσεις που δη

Οι υπηρεσιακοί παράγοντες εκτίμησαν ότι ο βαθμός εδαφοκάλυψης για την «αραιά βλάστηση» πρέπει να κυμαίνεται μεταξύ του 15% και του 30%. Είναι υπαρκτός ο κίνδυνος να αποχαρακτηριστούν δάση και να οριστούν ως δασικές εκτάσεις, αλλά οι υπηρεσιακοί παράγοντες δεν μπορούσαν να κάνουν διαφορετικά. Τους έχει δέσει τα χέρια η ερμηνευτική δηλωση του συντάγματος.

Με τις παραγράφους 6 και 7 του άρθρου 1 του νόμου 3147/2003 (νόμος πάλι της κυβέρνησης Σημίτη), στις δασωμένες εποικιστικές εκτάσεις είχε αυξήθει ο απαιτούμενος βαθμός συγκόμισης από 15% σε 25%. Στη συνέχεια, η ρύθμιση επεκτάθηκε και στο δασοκτόνο νόμο 3208/2003. Ενώ η Πανελλήνια

Διαφορά δασών και
δασικών εκτάσεων

Σύμφωνα με την εγκύλιο των υπηρεσιακών παραγόντων, εάν ο βαθμός συγκόμωσης είναι μεγαλύτερος του 15%, μια έκταση χαρακτηρίζεται δάσος ή δασική. Επαναφέρουν, δηλαδή, τη διάταξη της εφαρμοστικής εγκυκλίου του νόμου 998/1979, που αρχικά είχε τεθεί για να δεχωρίζουν οι χορτολιβαδικές από τις δασικές εκτάσεις και τελικά πολιτογραφήθηκε και εφαρμόστηκε σ' όλες τις δασικές πράξεις (πράξεις χαρακτηρισμού και σύνταξη δασικών χαρτών) για τριάντα περίπου χρόνια.

Οπως προαναφέραμε, για πρώτη φορά εισήχθη στην ερμηνευτική δίλωση του άρθρου 24 του συντάγματος, κατά την αναθεώρησή του το 2001, ο όρος αραιά βλάστηση, για να διαχωριστεί το δάσος από τη δασική έκταση.

Γεράσιμος Λιόντος

μιουργούνται στις δασικές υπηρεσίες του τόπου που υπηρετεί.

Τη μεταφορά του προσωπικού στις δασικές υπηρεσίες θα την καταλαβαίναμε, αν επρόκειτο για την ενίσχυση του έργου τους. Οταν, όμως, μεταφέρονται **και οι αρμοδιότητες**, τότε δεν έχουμε ενίσχυση των δασικών υπηρεσιών, αλλά μεταφρίση της Αγροφυλακής, η οποία παραμένει ως ένας ακόμη κατασταλτικός μηχανισμός. Ιδιού ποιες είναι αυτές οι αρμοδιότητες, όπως περιγράφονται στον ιδρυτικό νόμο (v. 3585/2007, άρθρο3):

«Πρόληψη και καταστολή των αξιόποινων πράξεων που αφορούν στο αγροτικό περιβάλλον, στα αγροτικά κτήματα, στα αρδευτικά ύδατα και στην περιουσία του Δημοσίου – εκτίμηση αγροζημιών – έκδοση αγρονομικών διατάξεων». «Η Ελληνική Αγροφυλακή ασκεί στις αγροτικές εκτάσεις και αρμοδιότητες **αστυνόμευσης**». Μεταξύ αυτών είναι η δίωξη της χασισοκαλλιέργειας και η **δίωξη της λαθρομετανάστευσης!** Οι δασικές υπηρεσίες, λοιπόν, θα πρέπει να μετατραπούν σε αστυνομικές υπηρεσίες, για να κυνηγούν «λαθρομετανάστες»!

Μια έκθεση ιδεών με σάλτσα φτηνών δημογραφικών σλόγκον («πρώτα ο μαθητής», ο μαθητής «φιλέρος διανοούμενος», «μικρός επιστήμονας», «μικρός ερευνητής», κ.λπ.) είναι το σχέδιο δράσης για το «νέο σχολείο», που παρουσίασε η Αννα Διαμαντοπούλου, η οποία, όμως, παρά την προσπάθεια να μην αποκαλυφθούν σημαντικά σημεία των παρεμβάσεων που πλήττουν μαθητές και εκπαιδευτικούς, αποκαλύπτει το μέγεθος των αντιδραστικών αλλαγών που επιχειρούνται στο σχολείο.

Είναι χαρακτηριστικό ότι στο σχέδιο δράσης δε γίνεται η παραμικρή αναφορά, έστω για τα μάτια, στην αναγκαιότητα της ολόπλευρης μόρφωσης, παρά γίνεται λόγος για «βελτίωση των ικανοτήτων για τον 21ο αιώνα», για ένα «εκπαιδευτικό σύστημα ανταγωνιστικό στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ενωσης και στο διεθνή χώρο», που θα διαμορφώνεται με βάση τους «μετρήσιμους» στόχους για την εκπαίδευση και την κατάρτιση, που θέτει η ΕΕ και ο ΟΟΣΑ. Το «νέο σχολείο» υπηρετεί τους «εκπαιδευτικούς στρατηγικούς στόχους», οι οποίοι, σύμφωνα με το σχέδιο δράσης είναι:

◆ **«Η προώθηση της δια βίου μάθησης».** Ο στόχος παραπέμπει στη σκόπιμη ταύτιση της εκπαίδευσης με την κατάρτιση. Πρόκειται για χυδαία άποψη, που σηματοδοτεί τη γενίκευση της αμορφωσίας. Χρήσιμη γνώση είναι αυτή που μπορεί να πουληθεί, αυτή που έχει ανάγκη η καπιταλιστική αγορά εργασίας. Είναι φθηνή και «ευέλικτη», δηλαδή γρήγορα αποχτίεται και γρήγορα χάνεται και γεννά την ανάγκη για «επανακατάρτιση». Η «γνώση» αυτή, στο πλαίσιο της αγοράς εργασίας, αφορά στον «απασχόλησμα».

◆ **«Η βελτίωση της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης».** Η «ποιότητα» αναφέρεται στον προσανατολισμό σε «γνώσεις» και δεξιότητες που απαιτεί η αγορά, η οποία εμπλέκεται άμεσα στη διαμόρφωση των αναλυτικών προγραμμάτων, στον εκσυγχρονισμό των μέσων διδασκαλίας και στην αξιολόγηση μαθητών και εκπαιδευτικών.

◆ **«Η προαγωγή της κοινωνικής συνοχής και της ενεργού συμμετοχής στα κοινώνια».** Πρόκειται για τον εκμαλισμό των συνειδήσεων της νεολαίας, για την ενσωμάτωσή της στο σύστημα, για την υποτογή της.

◆ **«Η ενίσχυση της καινοτομίας, δημιουργικότητας και επιχειρηματικού πνεύματος».** Ο νέος από νωρίς οφείλει να κατακτά τις «αξέες» του καλού επιχειρηματία, όχι φυσικά για να γίνει τέτοιος μεθαύριο, αλλά για ν' αποκτήσει όλα τα χαρακτηριστικά του υποταγμένου εργαζόμενου στις ακροεστικές για μέγιστο κέρδος ορέξεις του καπιταλιστή.

Για να υπηρετήσει, λοιπόν, τους παραπάνω στρατηγικούς στόχους του «νέου σχολείου», το σχέδιο δράσης του υπουργείου Παιδείας, χαράζει κατευθύνσεις, οι οποιες είναι οι εξής:

◆ **Το σχολείο στέλνει στο μαθητή πληροφορίες και δεν του προσφέρει ολόπλευρη μόρφωση.** Δεν τον βοηθά, δηλαδή, να κατακτήσει τη συσσωρευμένη γνώση της ανθρωπότητας, να έρθει σε επαφή με τον πανθρώπινο πολιτισμό, να ανακαλύψει και να αναπτύξει τις ιδιαίτερες κλίσεις και τα χαρίσματά του. Ο μαθητής

Το φθηνό, ευέλικτο σχολείο της αμορφωσιάς και του αυταρχισμού

πρέπει να αποκτήσει τη δεξιότητα προφορικού και γραπτού χειρισμού της ελληνικής γλώσσας και σε πρώτη φάση μιας ξένης γλώσσας (των Αγγλικών, τα οποία θα διδάσκονται από τη Β' Δημοτικού, και θα οδηγούν σε πιοτοποίηση με την αποφοίτηση από το Δημοτικό και το Γυμνάσιο, ενώ στο χρόνο, υποτίθεται, ότι είναι ο δυο ξένες γλώσσες) και βασικές γνώσεις στα μαθηματικά, τις φυσικές επιστήμες και τη χρήση της ψηφιακής τεχνολογίας, ώστε να μπορεί να ανταποκριθεί ως αυριανός εργαζόμενος στις ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς. Το υπουργείο Παιδείας, μας ζαλίζει με διάφορα μεγαλεπίβολα σχέδια (ευρυζωνικότητα παντού, εξοπλισμός σε κάθε τάξη, ώστε να διασφαλίζεται η πρόσβαση στο διαδίκτυο, διαδραστικοί πίνακες, υπολογιστής σε κάθε θρανίο, ψηφιοποίηση όλων των σχολικών βιβλίων και των σχεδίων μαθημάτων για κάθε μάθημα, σε κάθε τάξη στο Γυμνάσιο, Λύκειο, Δημοτικό), όταν είναι γνωστό το άγριο τοσκούρι που έχει πέσει σε όλες τις δασάνες. Θεοποιείται η τεχνολογία και λανσάρεται ως φάρμακο διάπτων νόσου, όταν είναι φανερό ότι το σχολείο στον καπιταλισμό πάσχει από ανίστη αισθένεια, που έχει να κάνει με τον επιβεβλημένο από το κεφάλαιο σταθερό προσανατολισμό του. Η έμφαση στην τεχνολογία, είναι σίγουρο, ότι θα ανοίξει νέο πεδίο κερδοφορίας σε επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται σ' αυτόν τον τομέα. Ήδη, καταγγέλλεται ότι αντί να προκηρυχθεί δημόσιος διαγωνισμός με συγκεκριμένες προδιαγραφές για τον εξοπλισμό των σχολείων, δόθηκαν 70 εκατομ. ευρώ σε 200 «ανίδεξης» σχολικές επιτροπές να αναζητήσουν στην αγορά το υλικό, με ό,τι συνεπάγεται αυτό.

◆ **Η ύλη περικόπτεται,** όχι προφανώς για να απαλλαγεί από τις ανούσιες, αναχρονιστικές, αντιδραστικές της πλευρές (αυτές θα παραμείνουν αλώβητες, κυρίως αυτές που έχουν να κάνουν με ιδεοληψίες και αντιδραστική προπαγάνδα), ούτε για να εξυπηρετηθεί ο (σωστός) στόχος, να ανταποκρίνεται στο πνευματικό επίπεδο των μαθητών κάθε χωριστής ηλικίας, όπως διατυπώνεται υποκριτικά. Άλλα για να εξυπηρετηθεί καλύτερα ο στόχος του προσανατολισμού στις απολύτως αναγκαίες δεξιότητες που επιτάσσει η αγορά. Τα αναλυτικά προγράμματα σπουδών αντικαθίστανται από ένα μικρόπτυχο εκπαιδευτικών στόχων έμπνευσης ΕΕ και είναι «ανοικτά, ευέλικτα και διαφοροποιημένα». Εδώ, πρέπει να αντιπαρέλθει κανείς τις διάφορες φανφάρες που λέγονται, ότι αυτό θα δίνει δυνατότητες παρέμβασης και αυτενέργειας στον εκπαιδευτικό, ότι θα λαμβάνονται υπόψη οι διαφορετικοί ρυθμοί μάθησης των μαθητών κ.λπ. και να διαβάσει πίσω απ' τις γραμμές. Η «αυτενέργεια» των εκπαιδευτικών έχει συγκεκριμένο περιεχόμενο (π.χ. την επιλογή συγκεκριμένων «καινο-

τόμων» προγραμμάτων, την προσήλωση στους εκπαιδευτικούς στόχους του σχεδίου δράσης, κ.λπ., αφού η αξιολόγησή τους, όπως θα δούμε παρακάτω, συνδέεται με αυτά) και οι «διαφορετικοί ρυθμοί μάθησης» πάνε στα σκουπίδια, όταν τα κονδύλια που δίνονται για παράλληλη στήριξη, ενισχυτική διδασκαλία κ.α. είναι μόνο για ασπριρίνες και όταν υπάρχει ο οδοστρωτήρας των συνεχών εξετάσεων. Τα «ευέλικτα, διαφοροποιημένα» προγράμματα, απλούστατα έχουν να κάνουν με την παρέμβαση των «τοπικών κοινωνιών» και επιχειρήσεων, ώστε οι επιμέρους στόχοι του κάθε ειδουσές εξετάσεις με πανελλαδικά θέματα, ώστε να διασφαλίζεται η «αντικειμενικότητα», την προώθηση της «καινοτομίας», την εξέύρεση πόρων (οικονομικών και ανθρώπινων) για τη στήριξη της υλικοτεχνικής υποδομής, την αξιοποίηση από τη Διοίκηση του σχολείου των μέσων και των πόρων, κ.λπ. Χαρακτηριστικό της έντασης του αυταρχισμού που επιδιώκεται να επικρατήσει στην εκπαίδευση, είναι και το γεγονός ότι αναφέρεται ως κριτήριο αξιολόγησης της σχολικής μονάδας η «υλοποίηση του προγράμματος χωρίς απώλεια διδακτικών ωρών», φωτογραφίζοντας καθαρά τις μαθητικές καταλήψεις, τις επιδόσεις των μαθητών σε διεθνείς αξιολογήσεις όπως αυτή της PISA, τα αποτελέσματα της φοίτησης, επιδόσης των μαθητών, που βεβαίως θα μετρούνται με τη βαθμολογία, τους «αποτυχόντες» στις κάθε ειδουσές εξετάσεις (εδώ, προφανώς θα υπεισέλθουν οι εξετάσεις με πανελλαδικά θέματα, ώστε να διασφαλίζεται η «αντικειμενικότητα»), την προώθηση της «καινοτομίας», την εξέύρεση πόρων (οικονομικών και ανθρώπινων) για τη στήριξη της υλικοτεχνικής υποδομής, την εξόπιση της προώθησης της αγοράς και του κεφαλαίου), «στην υψηλή αποστολή του», που επιβάλλει ανάλογη θέση στην «κοινωνία και την αμοιβή». Πρόκληση αποτελούν οι παραπάνω αναφορές όταν πετσοκόφτηκαν οι έτσι κι αλλιώς πενιχροί μισθοί και τα δώρα και όταν επίκειται η αναπροπτή του καθεστώτος της κοινωνικής ασφάλισης.

◆ **Δύνονται κάποια πρώτα σημεία** της «μεταρρύθμισης» στο Λύκειο και της πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Περιγράφεται λίγο-πολύ το γνωστό Εθνικό Απολυτήριο, που πιπλίζει ο Γιώργος Παπανδρέου από την εποχή που ήταν υπουργός Παιδείας. Με βάση αυτά «αναδιοργανώνονται πλήρως οι διαδικασίες της καταρτικής επιθεώρησης, η «γλυκιά» επαναφορά του επιθεωρητισμού, ενώ το υπουργείο αποφεύγει επιμελώς να πει από τώρα τι θα παθάνουν τα σχολεία που θα κρίνονται «ανάξια». ◆ **«Επαναπροσδιορίζεται η σχέση του εκπαιδευτικού με την εκπαίδευση»**, όπως σημειώνεται χαρακτηριστικά. Το σχέδιο δράσης περνά σαν οδοστρωτήρας πάνω από τον εκπαιδευτικό, επιφυλάσσοντάς του ένα σκληρό και επισφαλές μέλλον. Πρώτον, επαναδιοιτυπώνεται η θέση της Διαμαντοπούλου για διορισμούς μόνο από τον διογωνισμό του ΑΣΕΠ εκπαιδευτικών που διαθέτουν πιστοποιητικό παραδογισμούς κατάρτισης. Υπογραμμίζουμε ότι στο σχέδιο δράσης, το υπουργείο Παιδείας μιλά για «γρήγορη» μεταβατική περίοδο, βάζοντας σαφώς ασφυκτικά πλαίσια στις προολίγησεις από τους πίνακες προϋπηρεσίας, όπου σταλίζουν δεκάδες χιλιάδες εκπαιδευτικοί (πάνω από 45.000), γκρεμίζοντας τα όνειρα χιλιάδων ανθρώπων, που με εξευτελιστικές ομοιβάσεις περιδιάβοι

ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Αμεση και δυναμική απάντηση σε όσους λυμαίνονται τις ζωές μας!

Η ανακοίνωση που δημοσιεύουμε παρακάτω είναι από το amfidromo.blogspot.com, το ιστολόγιο ενός φοιτητικού σχήματος της Πληροφορικής του ΕΚΠΑ. Την αναδημοσιεύουμε γιατί αποτελεί ένα καλό δεήμα των αναζητήσεων σ' ένα κομμάτι του φοιτητικού κινήματος,

Δια χειρός κυβέρνησης και κατ' απταίτηση ΕΕ έρχεται η νέα αντιλαϊκή λαϊλαπά στην χώρα μας. Μετά από τις "διαρροές" των ΜΜΕ, η κυβέρνηση ανακοίνωσε τα πρώτα δύο πακέτα μέτρων με την ταμπέλα "μέτρα διάσωσης της εθνικής οικονομίας", τα οποία περιλέιπον τόσο μειώσεις μισθών όσο και ραγδαία αύξηση της έμμεσης φορολογίας (ΦΠΑ-καύσιμα-ποτά-τσιγάρα). Ας δούμε λοιπόν πως έχει η κατάσταση.

Η προηγούμενη κυβέρνηση της ΝΔ μόλις πήρε την εξουσία κατηγόρησε την προηγούμενη του Σημίτη για λογιστικές αλχημείες που έκρυψαν το διογκωμένο έλλειμμα (τσίμπησε και μερικές μονάδες) και εμφανίστηκε ενώπιον της Κομισιόν για να διαπραγματευτεί τα νέα σκληρά μέτρα λιτότητας –πόγωμα μισθών, περικοπή επιδομάτων δημοσίων υπαλλήλων– εις βάρος της εργαζόμενης κοινωνίας. Ο Αλογοσκούφης πήρε τότε τα εύσημα της Κομισιόν. Ακολούθως η κυβέρνηση της ΝΔ χάρισε 28 δισ. στις ελληνικές τράπεζες, οι οποίες παρουσιάζουν υψηλά κέρδη και, μετά και τις μι-

σθολογικές περικοπές, αναμένεται να εκτοξευτούν στα ύψη. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ την επαύριο των εθνικών εκλογών έκανε ακριβώς το ίδιο πρόγραμμα. Κατηγόρησε τον Αλογοσκούφη για παραποτήση των στατιστικών στοιχείων, φούσκωσε κατά τι το έλλειμμα και άρχισε τις διαπραγματεύσεις με την Κομισιόν για νέα μέτρα λιτότητας. Απαντες γνώριζαν τις λογιστικές αλχημείες. Όλες οι κυβερνήσεις του ευρώ, καμιάς εξαιρουμένης, χρησιμοποίησαν τέτοιες μεθόδους για να περιορίσουν τεχνητά το έλλειμμά τους. Σε αυτή τη συγκυρία, όμως, οι ρηματιστηριακοί κολοσσοί που λυμαίνονται τον πλανήτη πρέβησαν σε κερδοσκοπική επίθεση σε τίτλους συμβεβλημένους με τα ομόλογα του ελληνικού δημοσίου (swap). Το αποτέλεσμα ήταν να εκτιναχθεί το επιπτόκιο δανεισμού της χώρας και να καθίσταται αδύνατο να καλυφθεί το έλλειμμα στα επόμενα χρόνια στο ύψος που προβλέπει το σύμφωνο σταθερότητας (3%).

Τώρα, το πολιτικό προσωπικό του γερμανικού και γαλλικού χρηματιστικού κεφαλαίου (Μέρκελ, Σαρκοζί) ζητούν επιτακτικά από την κυβέρνηση να σαρώσει το ασφαλιστικό και να περικόψει σε σημαντικό βαθμό τις κοινωνικές δαπάνες, για να εγγυηθούν τον δανεισμό του ελληνικού κράτους. Απαιτούν οι εργασιακές συνθήκες στην Ελλάδα να μετατραπούν σε σύγχρονο εργασιακό μεσαίων προς οφέλος του κεφαλαίου. Μετρούν τις αντιστάσεις στο νέα μέτρα, υπολογίζουν το χρόνο και το βαθμό της αντιδρασης. Οι εργαζόμενοι στην Ελλάδα αποτελούν σήμερα τα πειραματόζωα για την γενικευμένη επίθεση που θα δεχτούν και οι εργαζόμενοι της υπόλοιπης Ευρώπης αύριο. Ως μελλοντικοί ή ήδη εργαζόμενοι δεν πρέπει να μείνουμε όπραγοι μπροστά σε ότι φέρνουν ή επιφυλάσσουν οι καπιταλιστές για το μέλλον το δικό μας και των γονιών μας, το οποίο κρίνεται εξαιρετικά δυσσίωνο...

Σημαντικό ρόλο όπως πάντα διαδραματίζουν τα αστικά ΜΜΕ που πάντα σκοπό έχουν να αποβλακώσουν τον κόσμο ώστε να θεωρήσει τον εαυτό του συνυπεύθυνο και να μην αντιδράσει. Το τρομοκρατικό σφυροκόπημα από τα παπαγαλάκια των τηλεοράσεων καθημερινό και ανελέητο: «Επίκειται εθνική χρεοκοπία, θα έχουμε στάση πληρω-

μάν». Η εργαζόμενη κοινωνία πρέπει να αντιληφθεί ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος, πρέπει να συναινέσει, να υποταχθεί σε μια εκ βάθρων ανατροπή εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων. «Ο κλοιός των διεθνών "κερδοσκόπων" στενεύει γύρω από τη χώρα, η Ε.Ε. απαιτεί νέα μέτρα για το έλλειμμα, "Εθνική ενότητα τώρα!" για να σωθεί η πατρίδα», κραυγάζουν σε όλους τους τόνους οι κήρυκες της άρχουσας τάξης. Σε αυτή την κατεύθυνση μαγειρεύουν στημένα γκάλοπ που εμφανίζουν την συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού να αποδέχεται τα νέα μέτρα εις βάρος της!

Σε αυτό το σημείο πήρε θέση στην σκηνή ο ίδιος ο πρωθυπουργός που σε παρόμοιο κλίμα "συναισθηματικής" φόρτισης ανακοίνωσε τις αυξήσεις της έμμεσης φορολογίας κατά σειρά για καύσιμα από το 4,5% στο 5%, για ποτά-τσιγάρα από το 9% στο 10%, και για τον γενικό ΦΠΑ από το 19% στο 21%. Επίσης, σύμφωνα με τα νέα μέτρα περικόπτονται κατά 30% ο 13ος και 14ος μισθός και το επίδομα αδείας για τους δημοσίους υπαλλήλους. Περικόπτονται επίσης κατά 12% τα επιδόματά τους με εξαίρεση τα οικογενειακά επιδόματα και τα επιδόματα ειδικών συνθηκών. Κατά 7% μειώνονται οι μισθοί των υπαλλήλων στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και στις εταιρίες που το δημόσιο κατέχει την πλειοψηφία του μετοχικού κεφαλαίου. Μέτρα αντίστοιχης υφής ανακοινώθηκαν και για τα συνταξιοδοτικά όρια. Συνέχεια έπειται με την ασφάλιση, που πλέον από κοινωνική κατάκτηση θα αποτελεί προσωπική υπόθεση (βλέπε ΗΠΑ).

Μπορεί να βρει κανείς και λάθη σε στοιχεία που παραπέμπονται. Ο πυρήνας της ανάλυσης, όμως, είναι σωστός και αυτό είναι που μετράει. Τα υπόλοιπα έρχονται με το χρόνο που συσσωρεύει πείρα, όταν υπάρχει διάθεση αναζήτησης.

δεχτούν την καταστρατήγηση των δικαιωμάτων τους. Δικαιώματα που κατακτήθηκαν με κόπτο και ιδρώτα, με αίμα Αγωνιστών! Απεργιακές κινητοποιήσεις καλέστηκαν και την Παρασκευή και την Δευτέρα. Την Παρασκευή πραγματοποιήθηκε βεβιασμένα και ο "διάλογος" για την ψήφιση των επικείμενων μέτρων. Την ίδια στιγμή οι οργισμένοι εργαζόμενοι αποδοκίμασαν και γιασούρωτων τον εργατοπατέρα Γ. Παναγόπουλο που επιτελούσε τον γνωστό του φιλοεργοδοτικό ρόλο. Λίγο αργότερα οι ομάδες των ΜΑΤ εφόρμησαν άνανδρα και δεν διότασαν να χτυπήσουν βάναυσα αικόμα και ηλικιωμένους όπως τον αγωνιστή Μ. Γλέζο, ο οποίος μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο.

Είναι επιβεβλημένο οι φοιτητές να συμπορευτούν με τον αγώνα των εργαζόμενων σε αυτό το κρίσιμο σημείο του αγώνα για το εργατικό κίνημα. Εμπρακτή συμπαράσταση με καταλήψεις και συμμετοχή στις διαδηλώσεις. Ο φοιτητής είναι ο μελλοντικός εργαζόμενος και αυτός που θα υποστεί περισσότερο την εργοδοτική τρομοκρατία. Οι εξελίξεις τον οργίζουν όμεσα. Γνωρίζουμε τι σημαίνει ΕΕ και καπιταλιστές και από το κοντινό μας περιβάλλον, το πανεπιστημιακό. Το νέο Προεδρικό Διάταγμα για την εκπαίδευση βρίσκεται και αυτό στο ΣτΕ και περιμένει έγκριση για να αρχίσει τη λειτουργία του σε βάρος της παιδείας, δηλαδή της ελληνικής κοινωνίας (αναλυτικό κείμενο στο amfidromo.blogspot.com). Παράλληλα το άσυλο, το οπίτι των κοινωνικών αγώνων, καταστρατήγεται διαρκώς από δυνάμεις της αισθυνομίας με πιο πρόσφατο το περιστατικό που ο πρύτανης Μουντζούρης και ο αντιπρύτανης Σπαθής, τα ξημερώματα Κυριακής 21/2 καλεσαν ορδές ομάδας Δ να εισβάλλουν στη Πολυτεχνειούπολη με αφορμή ένα γεγονός που έλαβε χώρα την Πέμπτη 19/2! Η παιδεία είναι και αυτή στο σόμα του λύκου για τα καλά!

Επομένως για ποια συνεργασία μιλάνε; Εκμεταλλευτή και εκμεταλλευμένου; Δεν υφίσταται καμία εθνική ενότητα με αυτούς που πλουτίζουν εις βάρος μας, παρά μόνο αλληλεγγύη μεταξύ φοιτητών και εργαζομένων!

ΦΟΙΤΗΤΕΣ-ΕΡΓΑΤΙΑ ΜΙΑ ΦΩΝΗ ΚΑΙ ΜΙΑ ΓΡΟΘΙΑ!

**ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 11 ΜΑΡΤΙΟΥ
ΟΛΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ!**

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δέκα! Είναι ραγιαδισμός... να παραμένει άτρωτος ο καπιταλισμός...

Παγκόσμια ημέρα μπριζόλας και πεολειχίας αύριο! Μερικοί τρίβουν χαμογελαστοί από σήμερα τα χέρια τους και ας τους έχουν απαγορευτεί αμφότερα...

Πότε πέρασαν κιόλας δεκατέσσερα χρόνια από την 13η Μάρτη του 1996, που ο νυν επίτιμος της ΝΔ (με συγχωρείτε) ζητούσε στη βουλή αποφυλάκιση των «εντίμων αξιωματικών της επαναστάσεως»! Πότε φτάσαμε εδώ, στο εδνοσωτήριο -για τους καπιταλιστές- 2010, που για μας το μόνο που έχει είναι τα δύο μηδενικά και το συμβολικό άδροισμα «τρία»; Για μας τους εγκλωβισμένους ανάμεσα σε μύρια κακά κι άλλες τόσες ευφυείς και μη δικαιολογίες; Τι περιμένουμε ωρέ, παγιδευμένοι στη λογική του ρηθέντος «το μη χείρον βέλτιστον»; Δεν μας το έγραψαν σωστά, το παραποίησαν, το σωστό είναι: Τομή χοίρων βέλτιστον!

Και μιας και καταπιαστήκαμε με το... εκπαιδευτικό υλικό, ιδού τι βρήκαμε σκαλίζοντας λιγάκι τη λέξη «υπουργός» [όχι, όχι, μη φοβάστε, πήραμε όλες τις αναγκαίες προφυλάξεις]: «Η λέξη υπουργός στην αρχαιότητα δεν δήλωνε κανένα επάγγελμα ιδιαίτερου κύρους: τη συναντούμε συνήδωμας με τη σημασία "βοηθός", η οποία κατά περίπτωση εφαρμόζεται στους λουτροχόους, τους οινοχόους συμποσίων, καθώς και στους εργάτες οικοδομών. Μετά την ίδρυση του σύγχρονου ελληνικού κράτους, τα πρώτα επίσημα έγγραφα μεταχειρίζονταν συνήδωμας την ιταλογενή λέξη μινίστρος (και μινιστέριον - "υπουργείο"), η οποία ανάγεται στο λατινικό mīnister ("διάκονος, υπηρέτης"), παρουσίζοντας επίσης σημασιολογική βελτίωση. Βαδιμηδόν, για την απόδοση του ιταλικού όρου, επανήλθε σε χρήση η αρχαία λέξη υπουργός, αναθαδιμισμένη πλέον όπως η αντίστοιχη ιταλική».

Με τις προσήκουσες τιμές οι άτιμοι των ΑΤΜ και της ατιμωρησίας πήραν τα μέτρα της εργαζόμενης κοινωνίας. Μέτρα που ίσως αλλάξουν λιγάκι στο εγγύς μέλλον, αφού ως γνωστόν μιλάμε περί κοινωνίας-λάστιχο και μάλιστα με αξιοπρόσεκτη την έννοια της ελαστικότητας. Τις μετρήσεις έκανε κλιμάκιο κοράκων, αρπακτικών στρουθίων και ετέρων τινών εταίρων, με επικεφαλής -όπως όλοι λένε- τον Oli Ren. Οι παλαιότεροι εξ ημών, μοιραία προ του μοιραίου αναπολήσαμε άλλους καιρούς, τότε που ο Oli [όχι ο Ren, λυπάμαι αλλά δε νομίζω πως δια μπορούσε σε καμία περίπτωση] μαζί με τον Stan σκορπούσαν γέλιο στις κοινωνίες -και όχι κυνωνίες, όπως μετατρέπονται σήμερα- απαρτιζόμενες από ανθρώπους με αξιοπρέπεια, αγωνιστικότητα, υπευθυνότητα, τιμή, αλληλεγγύη, συνειδήση και εν τέλει ζωή... Ανδρώπους που είχαν το απλούστατο κουράγιο να βγουν από τα σπίτια τους [που τότε δεν ήταν κελιά ή «κλουβί» με καναρίνια βαλμένα στη σειράς όπως τραγουδούσε ένας άλλος Πλαπακωντανίνος] και όχι αυτός ο μη έχων μωραδιά από ζωή ανδρωπίδης-γενετίσαρος] και να βροντοφωνάζουν το δίκιο. Ανδρώπους που είχαν το σδένος να πετάξουν κατακτητές στη δάλασσα και που τα απογεύματα τσακισμένοι από τη δουλειά ρέμβαζαν ή μοιράζαν χαρές και λύπες, δίνοντας κουράγιο και φως στον κόσμο. Ανδρώπους που συζητούσαν για τη ζωή, τη δική τους ζωή που ζούσαν οι ίδιοι και όχι την εικονική. Και δεν έβλεπαν τις ζωές των άλλων μπροστά σε οδόνες ούτε μετέτρεπαν το όποιο μωλό τους σε... πουλάκι για να το παλινδρούν υγιδημερόν...

Πάρθηκαν τα μέτρα λοιπόν και η κυνωνία [τοις κύνων ρήμασι πειδόμενη] όπως είναι το ορδόνιο] αναμένει αδιάφορα την κατασκευή των φερέτων, αφού έτσι κι αλλιώς «ζει» σε φέρετρα -εποχιακώς και σε δέρετρα- επί τουλάχιστον τρεισήμισι δεκατείς τώρα [πολλοί κάνουν λόγο και για πολύ παραπάνω]. Στο μεταξύ, την προσοχή της μονοπαλεύτο αν η ίδια συνουσιάζεται [«πηδιέται» εις την νεοελληνικήν] ορδώς και κατά τα politically correct πρότυπα του εκπαιδευτικού ύποδου -ως του δαύματος, άμα τη λήψει των μέτρων! - γνωστό πρότυπο της.

Η κυνωνία που αντάλλαξε τη ζωή της μ' ένα ερμητικά σφραγισμένο πληγ πάντα ανασφαλές κλουβί, μερικά φαλλικά-εξουσιαστικά σύμβολα-καλούδια [τηρλεκοντρόλ, αυτοκίνητο, κινητό κ.α.], δεν φάνεται να έχει πρόβλημα ν' ανταλλάξει την ησυχία της καταβάλλοντας μερικές επιπλέον δαπάνες. Αν την κλοτσήσουν περισσότερο, δια χωρεί βαθύτερα στη φωλιά της, πο problem. Και δα δείχνει με το εδελώσια σαπισμένο δάχτυλό της τους φταίγτες: τους εκπρόσωπους της που η ίδια επιλέγει και τις πρακτικές τους που η ίδια επιτρέπει, αν όχι υποκινεί... Ελιτίστικη άποψη λέτε; Το σκέφτηκα κι εγώ, που δεν (θέλω να) εξαιρούμαι από τίποτε εκ των παραπάνω, αλλά... Σκατά!...

Χρόνια πολλά σε όσους έχουν γενέθλια την Παρασκευή. Ναι, μετά από τα παραπάνω, εύλογο είναι να κάνω και κάποιες διακρίσεις. Συγνώμη για τη μονομέρεια, αλλά προ της μονομερίδας... Υπάρχει πρόβλημα;

Κοκκινοσκουφίτσα
kokinoskoufitsa@eksegersi.gr

ΥΓ: Η μονομερίδα είναι φίδι που -μαζί με τον αστρίτη- αναφέρονται ως επικίνδυνα και από τον Αριστοτέλη Βαλαωρίτη: «Οφίς μικρός και θανατηφόρος» γράφει. Office...

Νέα παραλαβή από Αγγλία. Προλάβετε!

Ανήλικοι σε φασιστικές συμμορίες

Τρεις ενήλικοι, ηλικίας 18, 19 και 23 ετών κοιτάζουν ανακοίνωση ότι δεν αναμίχτηκε, διότι δεν ενημερώθηκε ούτε επιλήφθηκε η Πυροβολεστική Υπηρεσία Σπάρτης. Κάηκε ένας ολόκληρος όροφος ενός σπιτιού σ' ένα μέρος όπως η Σπάρτη και αυτοί δεν έμαθαν τίποτα! Άλλα και όταν υπήρξε αντιρασιστική κινητοποίηση και μοιράσμα σχετικού φυλλάδιου στην κεντρική πλατεία της Σπάρτης, πάλι δεν έγινε καμιά κίνηση από πλευράς αστυνομίας. Κινήθηκαν μόνο μετά από εισαγγελική παροχγεία στις 5 Φεβρουάρη και επί τότε η σημασία της Σπάρτης και μεσα σε τρεις μέρες ξεκαθάρισαν την κατάσταση και σίγουρα θα βοηθήσουν τους γύρους των «καλών οικογενειών» να πέσουν στα μαλακά (βιοθάρει και το νεαρό της ηλικίας). Με τι δύναμη να στραφούμε εναντίον τους οι μετανάστες

εγκαταλείψει το χώρο. Η Αστυνομία ανακοίνωσε ότι δεν αναμίχτηκε, διότι δεν ενημερώθηκε ούτε επιλήφθηκε η Πυροβολεστική Υπηρεσία Σπάρτης. Κάηκε ένας ολόκληρος όροφος ενός σπιτιού σ' ένα μέρος όπως η Σπάρτη και αυτοί δεν έμαθαν τίποτα! Άλλα και όταν υπήρξε αντιρασιστική κινητοποίηση και μοιράσμα σχετικού φυλλάδιου στην κεντρική πλατεία της Σπάρτης, πάλι δεν έγινε καμιά κίνηση από πλευράς αστυνομίας. Κινήθηκαν μόνο μετά από εισαγγελική παροχγεία στις 5 Φεβρουάρη και επί τότε η σημασία της Σπάρτης και μεσα σε τρεις μέρες ξεκαθάρισαν την κατάσταση και σίγουρα θα βοηθήσουν τους γύρους των «καλών οικογενειών» να πέσουν στα μαλακά (βιοθάρει και το νεαρό της ηλικίας). Με τι δύναμη να στραφούμε εναντίον τους οι μετανάστες

εγκαταλείψει το χώρο. Η Αστυνομία ανακοίνωσε ότι δεν αναμίχτηκε, διότι δεν ενημερώθηκε ούτε επιλήφθηκε η Πυροβολεστική Υπηρεσία Σπάρτης. Κάηκε ένας ολόκληρος όροφος ενός σπιτιού σ' ένα μέρος όπως η Σπάρτη και αυτοί δεν έμαθαν τίποτα! Άλλα και όταν υπήρξε αντιρασιστική κινητοποίηση και μοιράσμα σχετικού φυλλάδιου στην κεντρική πλατεία της Σπάρτης, πάλι δεν έγινε καμιά κίνηση από πλευράς αστυνομίας. Κινήθηκαν μόνο μετά από εισαγγελική παροχγεία στις 5 Φεβρουάρη και επί τότε η σημασία της Σπάρτης και μεσα σε τρεις μέρες ξεκαθάρισαν την κατάσταση και σίγουρα θα βοηθήσουν τους γύρους των «καλών οικογενειών» να πέσουν στα μαλακά (βιοθάρει και το νεαρό της ηλικίας). Με τι δύναμη να στραφούμε εναντίον τους οι μετανάστες

εγκαταλείψει το χώρο. Η Αστυνομία ανακοίνωσε ότι δεν αναμίχτηκε, διότι δεν ενημερώθηκε ούτε επιλήφθηκε η Πυροβολεστική Υπηρεσία Σπάρτης. Κάηκε ένας ολόκληρος όροφος ενός σπιτιού σ' ένα μέρος όπως η Σπάρτη και αυτοί δεν έμαθαν τίποτα! Άλλα και όταν υπήρξε αντιρασιστική κινητοποίηση και μοιράσμα σχετικού φυλλάδιου στην κεντρική πλατεία της Σπάρτης, πάλι δεν έγινε καμιά κίνηση από πλευράς αστυνομίας. Κινήθηκαν μόνο μετά από εισαγγελική παροχγεία στις 5 Φεβρουάρη και επί τότε η σημασία της Σπάρτης και μεσα σε τρεις μέρες ξεκαθάρισαν την κατάσταση και σίγουρα θα βοηθήσουν τους γύρους των «καλών οικογενειών» να πέσουν στα μαλακά (βιοθάρει και το νεαρό της ηλικίας). Με τι δύναμη να στραφούμε εναντίον τους οι μετανάστες

εγκαταλείψει το χώρο. Η Αστυνομία ανακοίνωσε ότι δεν αναμίχτηκε, διότι δεν ενημερώθηκε ούτε επιλήφθηκε η Πυροβολεστική Υπηρεσία Σπάρτης. Κάηκε ένας ολόκληρος όροφος ενός σπιτιού σ' ένα μέρος όπως η Σπάρτη και αυτοί δεν έμαθαν τίποτα! Άλλα και όταν υπήρξε αντιρασιστική κινητοποίηση και μοιράσμα σχετικού φυλλάδιου στην κεντρική πλατεία της Σπάρτης, πάλι δεν έγινε καμιά κίνηση από πλευράς αστυνομίας. Κινήθηκαν μόνο μετά από εισαγγελική παροχγεία στις 5 Φεβρουάρη και επί τότε η σημασία της Σπάρτης και μεσα σε τρεις μέρες ξεκαθάρισαν την κατάσταση και σίγουρα θα βοηθήσουν τους γύρους των «καλών οικογενειών» να πέσουν στα μαλακά (β

Πότε θα παραγγελθούν τα Eurofighter;

Γιατί η Μέρκελ «φραγώθηκε» να συναντήσει τον Παπανδρέου πριν αυτός μεταβεί στην Ουάσιγκτον για τη συνάντηση με τον Ομπάμα; Για να τον προειδοποιήσει να μην κάνει καμιά αποκοτιά και παραγγελεί αμερικάνικα F-16, αρνούμενος να υλοποιήσει την παλιά απόφαση του ΚΥΣΕΑ, που προβλέπει την αγορά δύο παρτίδων (60+30) μαχητικών Eurofighter. Ας θυμηθούμε αυτή την ιστορία.

Ο Σημίτης είχε συμφωνήσει το 1999 για την αγορά των μαχητικών αεροσκαφών που παράγει το γερμανοευρωπαϊκό κονσόρτσιο (μετά την αποχώρηση της Γαλλίας από το πρότζεκτ, απέμειναν Γερμανία, Βρετανία, Ιταλία, Ισπανία). Την απόφαση του ΚΥΣΕΑ έχει υπογράψει και ο Παπανδρέου ως υπουργός Εξωτερικών. Ο Καραμανλής,

παρά τις γερμανικές πιέσεις, δεν άναψε το πράσινο φως για την παραγγελία. Δεν τολμούσε να πάρει την ευθύνη μιας τεράστιας παραγγελίας. Γιατί το Eurofighter είναι το πιο ακριβό μοχητικό αεροσκάφος, με κόστος γύρω στα 100 εκατ. ευρώ το ένα και ωριαίο κόστος πτήσης 30.000 ευρώ.

Οι Γερμανοί, όμως, δεν το βάζουν κάτω. Σε μια εποχή κρίσης αναζητούν αγοραστές που θα δώσουν ανάστα στην πολεμική τους βιομηχανία. Το σχέδιο παραγωγής του Eurofighter δεν πάει καθόλου καλά, αφού μέχρι στιγμής έχουν πωληθεί μόνο 20 κομμάτια στην Αυστρία και 70 στη Σαουδική Αραβία. Πού θα βρεθεί καλύτερη αγορά στην Ευρώπη εκτός από την Ελλάδα;

Βέβαια, η Μέρκελ είναι σε θέση να κατανοήσει τις σημερινές πολιτικές ανά-

γκες της κυβέρνησης Παπανδρέου, που δε μπορεί να κλείσει μια τέτοια αγορά σε μια στιγμή που στραγγαλίζει τον ελληνικό λαό. Θέλει όμως να δέσει τη δουλειά. Η Γερμανία δεν πρόκειται να προσφέρει καμιά βιόθεια για την αντιμετώπιση του δανειακού προβλήματος του ελληνικού κράτους, αν δεν πάρει παραγγελίες πολεμικού υλικού. Η Γαλλία πήρε ήδη τις 6 φρεγάτες (γι' αυτό ο Σαρκοζί είναι τόσο διασχιτικός με τον «Ζορζ»), η Γερμανία δε μπορεί να μείνει μπουκάλα. Στην αιστική πολιτική πολλές συμφωνίες κλείνονται μυστικά και η Μέρκελ φύναξε τον Παπανδρέου για να τον προειδοποιήσει να μη γυρίσει από την Ουάσιγκτον με καμιά παραγγελία F-16, όπως ο Καραμανλής το 2005. Το πέτυχε; Δεν το γνωρίζουμε, αλλά θα το δείξει η... νεκροψία.

Σαπάκια τα γερμανικά τανκ

Δεν είναι μόνο το «υποβρύχιο που γέρνει». Σαπάκια αποδείχτηκαν και τα γερμανικά τανκ Leopard, όπως αναφέρεται σε ενημερωτικό σημείωμα του ΓΕΣ, που αποκάλυψε την περασμένη εβδομάδα το «Ποντίκι».

Πάνω από 2,2 δισ. ευρώ κόστισε η τελευταία παραγγελία 170 καινούργιων και 200 μεταχειρισμένων Leopard (370 άρματα επιπλέον αυτών που είχε ο ελληνικός στρατός). Μόλις άρχισε η παραλαβή, άρχισαν τα γλέντια. Αρκετά άρματα εμφάνιζαν ρωγμές

στον πυρίσκο, ενώ στις δοκιμαστικές βολές τα άρματα τρύπησαν, παρουσιάζοντας σοβαρό πρόβλημα βαλλιστικής προστασίας. Στη συνέχεια, διαπιστώθηκε πρόβλημα και στα πυροβόλα τους, που εμφάνιζαν προχωρημένη διάβρωση, εξωτερικά και εσωτερικά! Η εταιρία παραγωγής αρχικά κατηγόρησε τον ελληνικό στρατό ότι δεν συντήρησε επορκώς τα άρματα, όταν όμως το πρόβλημα διάβρωσης παρουσιάστηκε σε δύο άρματα που μόλις είχαν φτάσει στην Ελλάδα και δεν είχαν κάνει καμιά βο-

λή, παραδέχτηκε πως προβλήματα διάβρωσης παρουσιάστηκαν και σε άρματα του γερμανικού στρατού! Η έκθεση του ΓΕΣ αναφέρει επίσης ότι τα πέλματα των ερπυστριών παρουσίασαν μη φυσιολογικές φθορές μετά από 400-600 χλμ. ενώ η εγγύηση προβλέπει 1.300 χλμ. ή δυο χρόνια!

Η εφημερίδα αναφέρει πως το πρόβλημα οφείλεται σε κάποια προβληματική παρτίδα σουηδικού χάλυβα που χρησιμοποίησε η κατασκευάστρια εταιρία. Κανονικά, η γερμανική εταιρία θα έπρεπε να κατασκευάσει καινούργιους πύργους και καινούργια πυροβόλα, για να αντικαταστήσει τα προβληματικά. Τι προτείνει, όμως; Προτείνει να... στοκαριστούν οι ρωγμές στους πύργους

των αρμάτων. Μόνο τα πέλματα των ερπυστριών δέχεται να αλλάξει.

Τι αποδεικνύει αυτή η σκανδαλώδης υπόθεση; Οτι το ελληνικό κράτος είναι ο καλύτερος πελάτης των ιμπεριαλιστικών πολεμικών βιομηχανιών, που δεν διστάζουν να του φορτώσουν ό,τι σαπάκι διαθέτουν. Τα υποβρύχια γέρνουν, τα τανκ ανοίγουν σαν τριαντάφυλλο, ενώ τα πυροβόλα τους είναι όχρηστα και ο ελληνικός λαός πληρώνει τις υπέροχες πλευρικές δαπάνες. Δεν πρέπει να έχουμε καμιά αμφιβολία ότι το θέμα θα λυθεί... πολιτικά. Η γερμανική κυβέρνηση θα παρέμβει στην ελληνική, υπέρ του γερμανικού μονοπώλου, φυσικά, και τα σαπάκια θα παραληφθούν κανονικότατα, όπως έχει ξαναγίνει.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Δεν θα κουραστώ να επαναλαμβάνω –από αυτό άλλωστε προσπορίζομαι τα προσ πτώρια αλλά και προς το ίεπότι στις δύσκολες στιγμές του έθνους, της ελευθεροτυπίας και κάθε θέματος, η σκέψη αναζητούσε καταφύγιο στις μούσες. Γ' αυτό άλλωστε –ακόμη και σήμερα και ενώπιον των κρισιμών στηγμάτων που διέρχεται η χώρα– το ομώνυμο μογαζί είναι κατάμεστο.

Κληρονομήσαμε την αρχαία πατρίδα μας με χρυσόβουλο της ιεράς μονής εσφαγμένου, μαζί με μια βαριά παρακαταθήκη. Ο αείποτε ανάδελφος και αδύνατος ελληνισμός, μετεμψυχώθηκε μετά από δεκαοκτώ αιώνες ρεκτιφίε του κάρμα μας του και μεγαλούργησε, επανερχόμενος και καταφάσκοντας στην αιστική δειμοκρατία (συγχωρήστε μου τυχόν ορθογραφικά λάθη, αλλά οσονύπτω αποφυτώ από μεταμεσονύπτιο ίδρυμα της δια βίας εκπαίδευσης). Αφήνοντας πίσω τις ογκυλώσεις του παρελθόντος –όπως εκείνο το «κουκ εν τόπω λόττο ευ»– κέρδισε το στοίχημα και προσχώρησε στο λαμπτρό μέλλον του. Για την Ελλάδα ρε γαμώτο. Η σύναψη του πρώτου δανείου άμα τη εμφανίσει του νέου ελληνικού κράτους (όποιος σύντροφος γνωρίζει κάπι για το παλιό, ας στελεί υλικό να κάνω τη διατριβή μου καθώς και μία εντριβή), σηματοδότησε την αναγέννηση του φοίνικα η οποία προσφύως αποτυπώθηκε παρά του πηγάδιου σκανδαλάρχη Καπό δ' Ιστρια και στα μπικικίνια. Τα μπικικίνια παιδιά μου, η πάνσεπτος και ιερά μετουσίωση του νοήματος του κόσμου! Το κέρδος, η κινητήριος δύναμη του σύμπαντος και η μεγέθους νομίσματος –νομίζω– ύλη που έφερε αρχικά το big bang και στη συνέχεια τη big bank.

Ομως, οι μην σας κουράζω με πρόγματα ήδη άγνωστα –η πλύση πέτυχε και δεν αλλάζω με τίποτε το απορρυπαντικό με τους μπλε και πράσινους στόκους– σ' έναν πολιτισμό που τα πρότυπά του πηδιούνται με μπουκάλια (προσφάτως είχαμε και δεύτερο επισήμως καταγεγραμμένο κρύσταλλο, αντί λαμπτάδων των είκοσι ευρώ που άναψαν οι πιστοί). Εμείς, αντί για μπουκάλια, ας επιμένουμε να πηδάμε από θέμα σε θέμα, θύματα των συνειρώματων μας που παρεκκλίνουν από την κανονικότητα και γ' αυτό –ας σεβαστούμε τη στρατευμένη επιστήμη– σχίζοιειδών.

Ας δούμε τι έγραψε στο ποίμα «η εκκλησία» ο Κώστας Ταβάρης, καταφανώς off side ανατολικά του Port Side (στην Αλεξανδρεία):

Το κυνοβούλιο οργαπώ, τις πέντε πτέρυγες του μαξιλάρια των εδρών, τα κηροπτήγια του τα φώτα, τις εικόνες του μα και τον όμβωνά του. Εκεί σαν μπω, μες στο ναό γραιικών τε κι αλλοφύλων με ύβρεων τις εύχεις, σπουδαίες μελωδίες με αντεγκλήσεων κορώνες και αψιμαχίες τις μεγαλόπρεπες αρχιερέων παρουσίες –λαμπτρότατοι μες στου παρά την άγια κολυμπήθρα– ο νους μου πάει σε τιμές μεγάλες της φυλής μας στον ένδοξό μας νεοτλουτισμό.

Ομως, άνωθεν και υπέρ κάθε ξαπλώστρας στη χρυσή ακτή του παγκόσμιου χωριού, στέκει ως αγία σκέπτη η ομπρέλα της κοινής θελησης για ευρώ (ευρώ - κοινοβούλιο) και για μπικικίνια εν γένει (διεθνή τραπέζοκαθίσματα, ταμεία και άλλα ευαγγή ίδρυματα). Χρυσά αγόρια (golden boys στην καθομιλούμενη) «έρχονται και πάνε / παίζουν μαζί μας σαν παιδιά» που λέγει ο Παπακωνσταντίνου (όχι ο λεμές, ο άλλος) στο τραγούδι «δεν έχω άλλη υπομονή» το οποίο σύμπασα η κενωνία αφιερώνει στον Παπακωνσταντίνου (όχι στον άλλο, στον λεμέ), θέλοντας όμως να κρατήσει ενθυλακωμένο τον μισθό της (γ' αυτό και γράφτηκε το τραγούδι «κενωνία σχάριστη, κενωνία ψεύτρω»)...

Η σημερινή εκπαιδευτική φλυαρία –με περικοπές ύψους 30%– τελειώνει με το ποίμα «ο τριγενής και τρικατάληκτος» του Κωστή Μπαγλαμά:

Σέρνοντας πάει ο Oli Ren τον Giorgos εις τον Αδη κι όλους μαζί... Κλαίει, δέρνεται τ' ανθρώπινο κοπάδι. Και τους κρατεί στων χρεόγραφων δεμένους τα καπούλια κατακαμένη Ρούμελη, αλίμονο Παπούλια! Και σα να μην τον πόνεσε της commission το χέρι ο Giorgos να, χαμογελά και –κοίτα!– επιχαίρει! «Δεν είμαι 'γω ο Giorgos σου; Για κοίτα με χαϊβόνι άλλα 'λεγα, άλλα έκανα, είμαι παιδί τζιμόνι. Είμι' ο καταλληλότερος και άξιο παλικάρι εξεπέρασα και τον χοντρό αλλά και τον σπιριάρη: εγώ είμαι η αικατάλυτη ψυχή του καρχαρία του καπιταλιστή το

KONTRA

ΠΑΟΚ – σαμπάνια – τρομοκρατία, φέρτε την Τζούλια στον Πάμπλο τον Γκαρσία...

✓ Στο προηγούμενο φύλλο, σχολιάζοντας τις εξελίξεις στο θέμα του γήπεδου του Παναθηναϊκού στο Βοτανικό, είχαμε τονίσει ότι οι πράσινοι είναι οι μεγάλοι χαμένοι της πρότασης της υπουργού Περιβάλλοντος κτλ. Τίνας Μπιρμπίλη και για το λόγο αυτό θα έπρεπε να αναμένουμε την αντίδρασή τους. Την περασμένη Τρίτη, με αφορμή την πρόταση της υπουργού, συνεδρίασε το ΔΣ της ΓΗΠΕΔ (Γήπεδο Ελαϊώνα), το οποίο ομόφωνα υιοθέτησε τη σκληρή γραμμή που προτείνει με ανοιχτή επιστολή του ο Ανδρέας Βγενόπουλος. Οι πράσινοι δείχνουν διατεθειμένοι να μη δεχτούν την πρόταση της Μπιρμπίλη και θεωρούν σημείο εκκίνησης για οποιαδήποτε συζήτηση τα κεκτημένα τους, δηλαδή την έγκριση του ΣΤΕ για την ανέγερση του γήπεδου και την έκδοση της οικοδομικής άδειας με τον υπάρχοντα νόμο.

Στην ανακοίνωσή του το ΔΣ της ΓΗΠΕΔ αναφέρει μεταξύ άλλων: «Οι ρυθμίσεις που αφορούν στο νέο γήπεδο του Παναθηναϊκού και στις συνοδές αθλητικές και εμπορικές χρήσεις έχουν κριθεί αμετάκλητα από το ΣΤΕ συνταγματικές. Υπάρχει η από 18.09.2009 εκδοθείσα οικοδομική άδεια για το νέο γήπεδο. Τα δύο αυτά γεγονότα αποτελούν αυτονόητη και αδιαπραγμάτευτη θέση μας. Απαιτούμε την άμεση εξειδίκευση της δέσμης προτάσεων από την πλευράς ΥΠΕΚΑ και Δήμου Αθηναίων. Με βάση τα συγκεκριμένα στοιχεία που θα έχουμε, θα τοποθετηθούμε με υπευθυνότητα και με γνώμονα τα δίκαια αιτήματα και συμφέροντα του Παναθηναϊκού. Το έργο του Νέου Γηπέδου στο Βοτανικό βρίσκεται στην τελευταία του φάση και θα υλοποιηθεί με δεδομένη την συστράτευση όλης της οικογένειας του Παναθηναϊκού».

Οπως αναμενόταν, το ΔΣ του δήμου Αθηναίων τάχθηκε υπέρ της νέας ρύθμισης του ΠΕΧΟΔΕ με ψήφους 32 υπέρ, 7 κατά, 3 αποχές και 2 παρόντες. Ο Κακλαμάνης, με βάση την προηγούμενη ρύθμιση, ήταν σε πολύ δύσκολη θέση, γιατί εξαιτίας της απαγόρευσης ανέγερσης του εμπορικού κέντρου, θα έπρεπε ο δήμος να καταβάλει περίπου 100.000.000 ευρώ ως αποζημίωση στο Βωβό, όμως μετά

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

τις τελευταίες εξελίξεις δείχνει να είναι πιο άνετος. Παρά το γεγονός ότι στις τάξεις των οπαδών του Παναθηναϊκού υπάρχει κινητικότητα με αφορμή τις εξελίξεις στο Βοτανικό (στον αγώνα με τον Λεβαδειακό όλο το ΟΑΚΑ, φώναζε το σύνθημα «να καεί, να καεί το μπουρδέλο η Βουλή και το γήπεδο του ΠΑΟ να το κάνουμε εκεί»), η εκτίμηση της στήλης είναι ότι οι «πολυμετοχικοί» δεν θα το σηκώσουν παρά πολύ το θέμα, για τον απλούστατο λόγο ότι είναι καπιταλιστές. Δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι η ανέγερση του γήπεδου στο Βοτανικό αποτελεί ένα μεγάλο «επενδυτικό σχέδιο», στο οποίο

νας Πανθρακικός – ΠΑΣ Γιάννενα 1-2 του φετινού πρωταθλήματος της Super League (αξίζει να σημειωθεί ότι το εν λόγῳ ματς «κλειδώθηκε» από τον ΟΠΑΠ δύο ημέρες πριν τη διεξαγωγή του και σε γνωστή στοιχηματική εταιρία του εξωτερικού παίχθηκαν 1 εκατ. ευρώ, εκ των οποίων τα 950.000 ευρώ ποντοφρίστηκαν στη νίκη του ΠΑΣ, με το 90% των χρημάτων να έχουν παίχθει στην Ελλάδα). Η διοίκηση του ΠΑΣ απάντησε άμεσα στα δημοσιεύματα με ανακοίνωσή της, στην οποία συνδέει ευθέως τη συγκεκριμένη διαφοροί για το σημερινό παιχνίδι με την προ-

εκτός από το κράτος και το δήμο Αθηναίων εμπλέκονται και δυο μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις, ο Παναθηναϊκός και ο όμιλος Βωβόυ. Στην πρώτη φάση των διαπραγματεύσεων, οι πράσινοι κατάφεραν να έχουν το πάνω χέρι και να εξασφαλίσουν μια πολύ καλή γ' αυτούς συμφωνία, ενώ αντίθετα ο Βωβός ήταν ο χαμένος της υπόθεσης και ο πλέον δυσαρεστημένος. Με τις νέες ρυθμίσεις τα πράγματα εξισορροπούνται, αφού πλέον και ο Βωβός θα έχει τη δυνατότητα να «σηκώσει» το εμπορικό κέντρο και οι πράσινοι να φτιάξουν γήπεδο. Η Μπιρμπίλη λειτούργησε με γνώμονα να μείνουν όλοι οι καπιταλιστές ευχαριστημένοι και ο μοναδικός χαμένος επί της ουσίας είναι ο ελληνικός λαός που θα κληθεί να πληρώσει το λογαριασμό.

✓ Η υπόθεση με τους στημένους αγώνες είχε βαλτώσει και οι φάκελοι της ΟΥΕΦΑ αρχιναίαν σε κάποιο συρτάρι ανακριτικού γραφείου. Από την περασμένη Τετάρτη, όμως, το θέμα επανήλθε στην επικαιρότητα με ένα νέο φάκελο (τον τρίτο στη σειρά) της ΟΥΕΦΑ, στον οποίο υπάρχουν στοιχεία για έξι αγώνες, ένας από τους οποίους ήταν ο αγώ-

■ ΚΑΘΡΙΝ ΜΠΙΓΚΕΛΟΟΥ The hurt locker

Η ομάδα B-Company του αμερικανικού στρατού δραστηριοποιείται στο Ιράκ, αφοπλίζοντας θανατηφόρες βόμβες κάτω από δύσκολες συνθήκες.

Όταν η φόρμα επισκιάζει το περιεχόμενο, όταν δικαιολογούνται τα αδικαιολόγητα, όταν οι απόψεις ανιστόρητων ονθρώπων θεωρούνται θέσφατα, όταν η λογική υποχωρεί μπροστά στο συναίσθημα, όταν οι διαφημιστικές καμπάνιες και τα βραβεία καλύπτουν την ουσία, τότε ναι, αυτή η ταινία θα μπορούσε να γίνει αποδεκτή. Ομως τι καλείται ο θεατής να πράξει βλέποντας αυτή την ταινία; Στην πραγματικότητα να συμπαρατοχθεί με την αγωνία, το μόχθο και τα βάσανα των αμερικανών στρατιωτών στο Ιράκ!

Μέχρι πού φτάνει ο προβληματισμός για την καταστροφή από την αμερικανική επέμβαση στην άτυχη αυτή χώρα; Μέχρι την άποψη ορισμένων στρατιωτών, ότι πρέπει κάποια στηγάνη «να φύγουν απ' αυτό το γαμημένο ερημόποτο». Με άλ-

λα λόγια, εκεί που κάθε πραγματικός άνθρωπος θα επαναστατούσε, βλέποντας τα ερείπια μιας χώρας για τα οποία οι κυβερνώντες του είναι υπεύθυνοι, τα ανθρωποειδή που είναι τα εκτελεστικά όργανα αυτού του πολέμου φτάνουν απλά μέχρι το σημείο να αισθανθούν φόβο και δυσαρέσκεια. Στη συνταρακτική τους αναμέτρηση με το θάνατο, δεν αμφιβάλλουν καθόλου για το άδικο της επιχείρησης στην οποία έχουν εμπλακεί. Είναι άνθρωποι αυτοί; Ή απλώς πάνοπλα ρομπότ, σκιές νεκροζώντων ανθρώπων, ανδρείκελα χωρίς ελεύθερη κρίση και βουλήση;

Οχι, απαντά η κ. Μπιγκελόου. Πρόκειται για ανθρώπους που φοβούνται, αγωνιούν, θέλουν να φύγουν από κεί. Φυσικά, απαντάμε εμείς, δεν πρόκειται για άψυχα αντικείμενα. Οπως και τα ζώα, έχουν φόβους και ένστιχτα. Άλλα αδυνατούν να κάνουν οποιαδήποτε σύνθετη σκέψη. Εχουν κατανήσει άβουλα όντα στην υπηρεσία της πιο αδίσταχτης και ανήθικης ιμπεριαλιστικής δύναμης. Μόνη τους ελπίδα είναι το rotation, η προσδοκία δηλαδή ότι η θητεία τους εκεί έχει ημερομηνία λήξης. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, οι ηθικές αξίες του Χόλιγουντ συμβαδίζουν με εκείνες των στρατιωτών: λίγα ερωτήματα, ανύπαρκτη αντίσταση και πολλή υπακοή στους διοικούς αφέντες.

Ο σεναριογράφος του «Hurt locker» αφιέρωσε το Οσκαρ που πήρε στους στρατιώτες που υπηρετούν εκεί! Το διο και η οκνηοθέτρια, που το αφέρετας «τις γυναίκες και τους άντρες στρατιωτικούς που ρισκάρουν τις ζωές τους καθημερινά στο Ιράκ και το Αφγανιστάν και όλο τον κόσμο και εύχομαι να γρίσουν ζωντανοί!» Πώς λοιπόν να μην επιτανέσει την ταινία ο υπουργός Πολέμου των ΗΠΑ Ρ. Γκέιτς; Μια ακόμα πατριωτική πράξη στον αγώνα κατά της καθυστέρησης και της τρομοκρατίας! Οπως ο αδύος κεντρικός ήρωας αγαπά τα παιδιά, μισεί τους αινιγματικούς, απόμακρους, σκουρόχρωμους ιθαγενείς που τα χρησιμοποιούν σαν κινητές βόμβες, φροντί-

DIXI ΕΤ ΣΑΛΝΑΒΙ ΑΝΙΜΑΜ ΜΕΑΜ

Κυβέρνηση και παρατρεχάμενοι, ΑΓΑΜΟΙ ΘΥΤΑΙ!

Κυβερνητικός εκτρώσακος

«Ποιος μου το πήρε; Ποιος μπορεί να μου το πάρει εμένα;/ Ασπρισαν τα χειλάκια του, τα μάτια του κλεισμένα./ Δώστε μου αητοί, νύχια, φτερά για να τους κυνηγήσω/ και την καρδιά τους, μύγδαλε, να την ρουκανίσω». (Γ. Ρίτσος: Επιτάφιος-Εκδοση Ριζοσπάστη, 1936) – Του Αλέξη, του Νικόλα, του Λάμπρου

Πρόεδρε! Γιάννη! Ελα! Μπανάνα!

Αρχή δια τριβές στο ΠΑΣΟΚ

Για να γυρίσει ο ήλιος, θελει δουλειά πολλή

Οταν οι πολίτες γίνονται οπλίτες

◆ Παναγιοπουλοχρηστομέγας.

◆ Με το ζόρι να τουμπάρει την πραγματικότητα το ΠΡΙΝ (13-2-10): «ιδια είναι η διανόηση δεξιά και αριστερή» - Βλέπεις πλέον δεν μπορεί να κρυφτεί ούτε ο Γ. Δελαστίκ...

◆ «Προβοκάτσια ο ξυλοδαρμός του προέδρου της ΓΣΕΕ» (ΑΥΓΗ, 7-3-10) (σοβαρή δήλωση μιας καθώς πρέπει κυβερνητικής εφημερίδας...). ◆ «Αιθεροβιβάμων ρεαλιστής» ο Λ. Κύρκος (Athens Review of Books, τ. 5, Μάρτης 2010). Ετσι επιγράφεται η κριτική που γίνεται στα δύο βιβλία του (Στήμες III και Έκ βαθέων). «Για το συνδικαλισμό είπε: "Είναι υπερβολή να θεωρούμε ότι κάθε αίτημα είναι δίκαιο και ότι σ' αυτό πρέπει να δοθεί μια απόλυτη προτεραιότητα, με αποτέλεσμα να ογνούνται οι συνολικές ανάγκες της κοινωνίας". Μωρέ, κάργα ίδια είναι η δια-

νόηση δεξιά κι «αριστερή».

◆ Καλά, η ΑΥΓΗ, γιατί πανηγυρίζει που διορίστηκε πρόεδρος στο ΕΚΒΙ ο Τ. Θεοδωρόπουλος;

◆ Τελικά ο Ριζοσπάστης το παίζει «χωματιά» και η Λιάνα «τους» ξεπλένει: [NEMECIS, συνεντεύξεις, (όχι τυχαίες) – τεύχος Φλεβάρη 2010] με τους χαρακτηριστικούς τίτλους «Α. Λοβέρδος: Είμαστε στο χελός του γκρεμού» και «Κατερίνα Μπατζέλη: Δεν είμαι πολιτικός των δογματισμών».

◆ Υπέρ των μεγάλων τάξεων συνηγορεί συνεργάτης της

εφημερίδας ELTNEWS (Μάρτης 2010). Στα μεν φροντιστήρια με τα τμήματα-κουτάκια 25-30 μαθητές δε χωράνε ούτε με ...σφαίρες, στα δε δημόσια αυτή είναι η τωρινή πραγματικότητα. Φανερό τι εννοεί ο ποιητής... ◆ Εκεί στο ΕΕΚ, κάπου, κάπως, κάποτε, κάποιοι έχουν χάσει τη μπάλα (βλ. και ανακοίνωση για την καταδίκη μέλους τους για το Δεκέμβρη του 2009)... ◆ Γιομάτη χαρά κι ανάλυση για τα νέα μέτρα η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ (7-3-10). (Είδανε που gamiomaste, πλακώσα-

νε κι οι ...σοβαρές φυλλάδες).

◆ Δε μας χέζεις ρε ...ποντικάρα: «Οι κερδοσκόποι νίκησαν και επιβάλλουν τα μέτρα» (4-3-10).

◆ Τι ενίσχυση από Ούζα (USA) κι αυτή, ω μπάμα μία!

◆ Εντάξει, μπάρμπα-Κώστα (Γαβρά). Ο, τι πεις:

«Το Ελλειμμα της Ελλάδας είναι η παιδεία» (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 7-3-10). Είναι καθαρός ο σκηνοθέτης: «...δεν υπάρχει άλλη λύση, πρέπει να δουλέψουμε όλοι προς μία κοινωνίανση». Πώς λέμε όλοι μας θα πολεμήσετε, όλοι μας θα δοξαστούμε (ύπαγε εις σατανάν...).

◆ Φυσικά και φρούται τον κοινωνικό σεισμό η αστική τάξη της Χιλής – τον άλλον τον έχουνε γραμμένο στα ...φρέσκα τους.

Βασιλης

Ζει να κάνει καλά τη δουλειά του και γίνεται ήρωας χωρίς να το θέλει!

Ποιο είναι το τελικό συμπέρασμα αυτής της αισχρής ταινίας; Αυτό οκριβώς που λέει και ο Ομπάμα αυτή τη στηγμή: δυστυχώς, χρειάζονται αικόμα χρήματα και στρατιώτες, όμως καιρός είναι να την κάνουμε με ελαφρά πηδηματάκια από κει, αφού η υπόθεση ούτε καν μεσοπρόθεσμα δεν μπορεί να κερδηθεί.

Για να μην είμαστε άδικοι, ας δούμε τι άλλο απομένει πέρα από την καλυμμένη τεχνητών προπογάνδια περί θητικής και πολιτισμικής ανωτερότητας των Αμερικανών, περί πατριωτισμού, περί οικογένειας κλπ. Η κ. Μπηγκελόου επιδιένεται σε μια θυρυβώδη όσο και άψογη επιδειξη σκηνοθετικής δεξιοτεχνίας, που αναποριστά με ακρίβεια και ρεαλισμό την ένταση, το φόβο, τους κινδύνους, τη φορτισμένη απόσφαιρα των διαδοχικών πολεμικών επεισοδίων. Οπως είπαμε και στην αρχή, η φόρμα στο απόγειο και η ουσία (εκφρασμένη μ' ένα φτηνό αντιπολεμικό διδακτικό) στο μηδέν.

Οσοι τολμούν να συγκρίνουν την ταινία αυτή με την «Αποκάλυψη τώρα» του Φ.Φ. Κόππολα πραγματικά δεν ξέρουν που πατούν και που πηγαίνουν. Είναι απλά γελοίοι.

Ελένη Σταματίου

Προβοκάτσια σιωνιστών με άρωμα FBI...

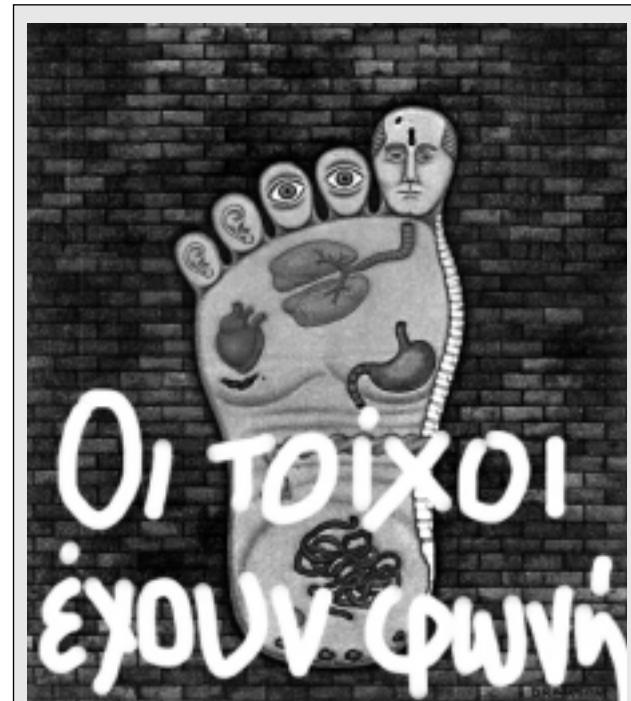
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

πιστεύει ότι... δολοφονεί παιδάκια στο Ισραήλ, τόσο... φιλοχαμαστής είναι ο τύπος), εντούτοις πέρασε καλά και δεν του πέρασε ποτέ από το μιασλό ότι θα μπορούσε να θεωρήσει κανείς τα παρανυφάκια... νύφει! Οσο για τις νύφες, που δεν φαίνονται στην τελετή, αυτό συμβαίνει επειδή κατά το τοπικό έθιμο δεν εμφανίζεται η νύφη καθόλου στον χώρο των ανδρών προσκεκλημένων κατά τη διάρκεια της γαμήλιας τελετής.

Πάνε εφτά μήνες από τότε που αποκαλύφθηκε η χοντροκομμένη προβοκάτσια, η οποία ουδέποτε απασχόλησε την ελληνική ΜΜΕ. Και ξαφνικά, την περασμένη Τρίτη, μέρα που η πρωτοβουλία «Ένα καράβι για τη Γάζα» πραγματοποιούσε την πρώτη καλλιτεχνική της εκδήλωση, εμφανίστηκε δισελίδο δημοσίευμα στον «Αδέσμευτο» του Ρίζου, με την υπογραφή κάποιας Τάνιας Μυλωνά και τον χαρακτηρισμό «αποκλειστι-

κό!» Το δημοσίευμα έκανε χοντροκομμένη αντιπαλαιστινική και αντιμουσουλμανική προπαγάνδα, αναπαράγοντας επί λέξει την προβοκάτσια του Γουΐλιαμ. Κάποιοι αφελείς, πάσχοντες από ισλαμοφοβία, και άλλοι σε διατεταγμένη υπηρεσία άρχισαν να το διαδίδουν μέσω e-mail, ενώ ο γνωστός για τις ακροδεξιές του απόψεις Αμβρόσιος Καλαβρύτων όχι μόνο το υιοθέτησε, αλλά προχώρησε σ' ένα ρατσιστικό αντιμουσουλμανικό κήρυγμα, προειδοποιώντας ότι τα παιδιά μας κινδυνεύουν από τους κατά συνήθεια παιδόφιλους μετανάστες!

Απαντήσεις δόθηκαν, κυρίως διδικτυακά, όμως η καλύτερη απάντηση στους πράκτορες της σιωνιστικής προπαγάνδας θα είναι η ισχυροποίηση της πρωτοβουλίας «Ένα καράβι για τη Γάζα», το άπλωμα του μηνύματος αλληλεγγύης προς τον παλαιστινιακό λαό και την Αντίστασή του σε όλο τον ελληνικό λαό.

◆ Κόβουν δικαιώματα – Κόψτε τους το βήχα – Όλοι στον αγώνα – Αυτόνομη Παρέμβαση (αφίσα)

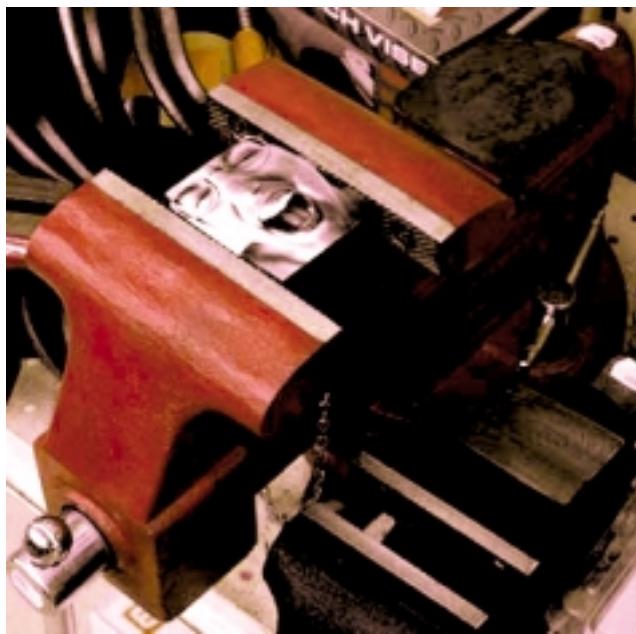
Οραία η αφίσα, σαφή και κοφτά τα συνθήματα, απουσία φλυαρίσιας. Εμάς, όμως, γιατί δεν μας έπεισε; Δεν μας έπεισε όχι στο να κατεβούμε στον αγώνα (αυτό το είχαμε λυμένο και τότε που η «Αυτόνομη Παρέμβαση», η συνδικαλιστική παράταξη του ΣΥΝ, έκανε «προγραμματική αντιπολίτευση» στο ΠΑΣΟΚ), αλλά για την ειλικρίνεια και τη συνέπεια αυτών που την υπογράφουν. Η ηγεσία του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ, όπου βρεθεί κι όπου σταθεί, δηλώνει ότι οι «αγώνες» πρέπει να περάσουν μέσα από τη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ. Ολόληρη επιχειρηματολογία ανέπτυξε ο Τσίπρας, για να αποδείξει ότι αυτοί που γιασύρτωσαν (και μετά εδειρούν) τον Παναγόπουλο δε μπορεί να έχουν σχέση με το ΣΥΡΙΖΑ. Εμείς θελούμε να πάμε μαζί με τη ΓΣΕΕ, υπήρχε περίπτωση να κάνουμε κάπι τέτοιο; «Η πολιτική μας προτεραιότητα, όπως πολύ καλά γνωρίζετε, δεν είναι ο μοναχικός δρόμος. Είναι, παρά τις διοικησίες μας με τη ΓΣΕΕ, να πορευθούμε μαζί», ελεγε στους Λυριτζή-Οικονόμου. Το «όλοι στον αγώνα», λοιπόν, για να είναι ειλικρινές, θα έπρεπε να συνοδεύεται και από το «υπό την ηγεσία της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ». Για μια ακόμη φορά οι αριστερούληδες του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ γίνονται κολυμβήθρα του Σιλωάμ για τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, παίρνοντας μέρος στο παιχνίδι της εκτόνωσης της εργατικής οργής, αλλά η συνδικαλιστική τους παράταξη, κουτοπόνηρη όπως πάντα, δεν το λέει ευθέως.

ΥΓ: Ο Αλεβίζόπουλος, ο εργατοπατέρας που συμφωνήσε στον Παπαστράτο να δοθούν στους εργάτες δύο μέρες υποχρεωτική άδεια, είναι Συνασπισμένος.

◆ Η επανάσταση λέει: ήμουν είμαι και θα είμαι – Εκδήλωση-Συζήτηση – Με τη συμμετοχή γερμανών ογκωνιστών (πρώην κρατούμενοι αντάρτες πόλης) – Σχετικά με την εμπειρία του γερμανικού ριζοσπαστικού ανταρτεπτικού κινήματος (1967-'90) – Τετάρτη 10 Μαρτίου Πάντειο Πανεπιστήμιο – Πρωτο

Mε συντονισμένες ενέργειες, κυβέρνηση και ΣΕΒ διέψευσαν την περασμένη Τετάρτη τις φήμες περί περικοπής του 14ου μισθού και στον ιδιωτικό τομέα. Για «ακριτομυθίες παραγόντων εκτός πολιτικής, εκτός όλων των κομμάτων, οπωσδήποτε της κυβέρνησης, αλλά και όλων των άλλων κομμάτων», στις οποίες κακώς έδωσαν βάση οι δημοσιογράφοι, έκανε λόγο ο Α. Λοβέρδος. «Δεν τίθεται θέμα περικοπής του 14ου μισθού στον ιδιωτικό τομέα, στη χώρα μας υπάρχει ένα παγιοποιημένο πλαίσιο εργασιακών σχέσεων», δήλωσε ο πρόεδρος του ΣΕΒ, Δ. Δασκαλόπουλος, ο οποίος δεν παρέλειψε να συμπληρώσει, με το γνωστό θράσος των καπιταλιστών, ότι οι κινητοποιήσεις «υποκινούνται από εκείνους που για δικό τους όφελος θέλουν να συντρίψουν τις παθογένειες που έκαναν την Ελλάδα ζητιάνο στις διεθνείς αγορές».

Μια μέρα πριν την 24ωρη

των εργαζόμενων και μετά να βγει η κυβέρνηση, να κάνει μια διάψευση και να αισθανθούν ανακουφισμένοι. Οπως ακριβώς χρησιμοποιήθηκε σαν δόλωμα η άρση της μονιμότητας στο δημόσιο, που την προέβαλε ο ίδιος ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης. Άλλο

δικάζονται στην υποαπασχόληση και στην έσχατη φτώχεια.

Το νομοσχέδιο Λοβέρδου για τις εργασιακές σχέσεις, που -όπως ο ίδιος ο υπουργός δήλωσε- θα κατατεθεί στη Βουλή την επόμενη εβδομάδα, είναι το πρώτο βήμα σ'

για τους εργαζόμενους. Εδώ ακόμη και σήμερα ο αιστικός Τύπος γράφει για ξεσαλωμένους καπιταλιστές που εκβιάζουν, που εφαρμόζουν τριήμερα και τετραήμερα, που μειώνουν μισθούς που προβλέπονται από συλλογικές συμβάσεις κ.λπ.

Ομως, τα πράγματα δεν θα σταματήσουν στο νομοσχέδιο Λοβέρδου. Ούτε μόνο στην αντιασφαλιστική ανατροπή που έρχεται. Ο Ρεν δε μάστησε τα λόγια του στη συνέτευξή του στο «Βήμα»: «Στο πλαίσιο των συστάσεων μας αναμένουμε η Ελλάδα να προωθήσει ένα σύνολο διαφρωτικών αλλαγών με στόχο την αύξηση της αποτελεσματικότητας στον δημόσιο τομέα, την προώθηση της μεταρρύθμισης στην Υγεία, τη βελτίωση της λειτουργικότητας στην αγορά εργασίας και στη διαδικασία κατάρτισης των συλλογικών διαπραγματεύσεων. Επίσης η Ελλάδα θα πρέπει να ενισχύσει το επιχειρηματικό πε-

■ Αλλες είναι οι αντεργατικές στοχεύσεις στον ιδιωτικό τομέα

Το τυρί και η φάκα

πανεργατική-πανυπαλληλική απεργία της Πέμπτης, θέλησαν να καθησυχάσουν τα πνεύματα, διαψεύδοντας φήμες που οι ίδιοι είχαν διαδώσει (και όχι κάποιοι «παράγοντες εκτός πολιτικής», που ο Λοβέρδος δεν κατονόμασε). Ποιος καλλιέργησε τη σχετική φιλολογία; Ήταν ο εκπρόσωπος Τύπου του επιτρόπου Ρεν, Αμαντέο Τάρντι, που αποκάλυψε ότι ο Ρεν θεωρεί φυσικό επτακόλουθο να περικοπούν σύντομα οι μισθοί μετά τον δημόσιο τομέα και στον ιδιωτικό. «Η μείωση των μισθών αναμένεται ότι θα περάσει και στον ιδιωτικό τομέα» και «αυτό θα φανεί άμεσα», δήλωσε ο εκπρόσωπος. Ήταν η Λ. Κατσέλη που άφησε ανοιχτό το θέμα. Ήταν τέλος ο ίδιος ο Γ. Παπακωνσταντίνου, που αρνήθηκε να κάνει μια κατηγορηματική διάψευση και είπε στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων του MEGA, ότι «αυτή τη στιγμή δεν θέλουμε να επέμβουμε».

Γιατί, όμως, ολόκληρη η σχετική φιλολογία επικεντρώθηκε στο 14ο μισθό; Γιατί αυτή η τρομο-ειδήση μπορούσε να λειτουργήσει σαν δόλωμα. Να επικεντρωθεί αποκλειστικά εκεί η προσοχή

αν στην πράξη το δόλωμα δεν λειτούργησε, επειδή ήταν τόσο σφοδρά τα νέα μέτρα, που ουδείς ασχολήθηκε με τη... μη άρση της μονιμότητας (που απαγορεύεται και από το σύνταγμα, άλλωστε). Σ' αυτή τη φάση δεν έχουν ανάγκη να προχωρήσουν σε άρση της μονιμότητας ή να βάλουν μπροστά συνταγματικές διαδικασίες. Τους αρκεί το πάγωμα των προολήψεων και στη συνέχεια η εφαρμογή του δύγματος «1 πρόσληψη για κάθε 5 αποχωρήσεις», που σε συνδυασμό με τις υποχρεωτικές μετατάξεις θα οδηγήσουν σε μεγάλη μείωση της απασχόλησης στο δημόσιο (και σε αύξηση της ανεργίας, φυσικά).

Οι άμεσες στοχεύσεις των καπιταλιστών για τον ιδιωτικό τομέα είναι η παρίσταση της «ελαστικότητας» στις εργασιακές σχέσεις. Δηλαδή, η αποθέωση του διευθυντικού τους δικαιώματος, ώστε να μπορούν να χρησιμοποιούν την εργατική δύναμη όσο θέλουν και όποτε θέλουν, αξιοποιώντας κάθε πόρο του χρόνου εργασίας και αυξάνοντας έτσι την εκμετάλλευση της εργατικής δύναμης, ενώ οι εργαζόμενοι θα κατα-

ριβάλλον και τη λειτουργία της αγοράς αγαθών. Οπως αντιλαμβάνεστε η κυβέρνηση θα πρέπει να υλοποιήσει δέσμη ολοκληρωμένων διαφρωτικών μεταρρυθμίσεων».

Στο ίδιο θέμα αναφέρθηκε και ο Παπανδρέου, στη συνέτευξη που έδωσε στην Ουάσιγκτον. Η κομβική φράση που χρησιμοποιήσεις ήταν η εξής: «Οι μεταρρυθμίσεις θα δημιουργήσουν καλύτερο πεδίο επενδύσεων στην Ελλάδα». Τι σημαίνει «καλύτερο πεδίο επενδύσεων»; Σημαίνει «κινεζοποίηση» του ελληνικού προλεταριάτου. Επομένως, η πίεση θα είναι συνεχής και σε όλα τα πεδία που διαμορφώνουν τους όρους της μισθωτής εργασίας. Και στο πεδίο των εργασιακών σχέσεων και στο πεδίο των ασφάλισης και στο πεδίο των αποτούσεων (όριο ομαδικών αποτούσεων και ύψος αποζημίωσης) και στο πεδίο των συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Οι επιδιώξεις των καπιταλιστών είναι γνωστές εδώ και χρόνια. Θέλουν να μετατρέψουν τον εργάτη σε πρώτη ύλη. Το μόνο που μπορεί να σταθεί φραγμός στις επιδιώξεις τους είναι η ταξική πάλη των εργατών.

Η ώρα της αλήθειας

Η κρίση είναι η ώρα της αλήθειας για τον καπιταλισμό. Τότε που τα πράγματα τείνουν να αποκατασταθούν στις πραγματικές οικιακές τους βάσεις. Ομως, στην εποχή του μονοπωλιακού καπιταλισμού, αυτή η τάση ανακόπτεται βίαια, με παρέμβαση των κυβερνήσεων-μαριονέτών, και ο παρασιτισμός νικά και πάλι. Γιατί η κυριαρχία του χρηματιστικού κεφαλαίου είναι αναμφίβια.

Το χρηματιστικό κεφαλαίο δημιουργεί συνεχώς χρηματοπιστωτικές φούσκες. Ανεξάρτητα από τα ονόματα και την τεχνική που χρησιμοποιείται, π οικονομικά ουσία είναι πως πρόκειται για φούσκες. Δημιουργείται ένα πλασματικό κεφαλαίο, το οποίο «παράγει» τεράστια κέρδη, χωρίς να έχει καμία σύνδεση με την παραγωγή. Επειδή, όμως, αξίες δημιουργούνται μόνο στην παραγωγή, εκείνο που συμβαίνει είναι ότι αυτό το κεφαλαίο αρπάζει ένα σημαντικό κομμάτι των νέων αξιών που παράγονται. Γ' αυτό και π η λειτουργία του χαρακτηρίζεται ως καθαρά παρασιτική.

Ερχεται κάποια στιγμή που οι φούσκες του πλασματικού κεφαλαίου σκάνε. Τότε, τα πράγματα τείνουν να αποκατασταθούν στις πραγματικές τους διαστάσεις. Οι κάτοχοι πλασματικού κεφαλαίου και «χάρτινων» κερδών πρέπει να μείνουν με ότι, αντιπροσωπεύει αυτό που έχουν στα χέρια τους: τίποτα. Επειδή, όμως, το χρηματιστικό κεφαλαίο είναι κυρίαρχο οικονομικά και πολιτικά, έρχονται οι κυβερνήσεις και ακυρώνουν βίαια την τάση αποκατάστασης της οικονομικής πραγματικότητας. Διοχετεύοντας κρατικό χρόμα στις εταιρίες του χρηματιστικού κεφαλαίου (τα περιβόπτα «πακέτα στήριξης»), εξασφαλίζουν στο πλασματικό κεφαλαίο κέρδη που χωρίς αυτή τη στήριξη δεν θα είχε.

Τα κρατικά κεφαλαία, όμως, έχουν αξιακό πειριχόμενο. Δεν είναι φούσκες. Είναι ένα μέρος του εθνικού εισοδήματος, που συγκεντρώνεται στα χέρια του κράτους και αναδιανέμεται. Οταν η αναδιανομή παίρνει τόσο μονόπλευρο και βίαιο χαρακτήρα, το κράτος πρέπει να μεταφέρει το βάρος στους εργαζόμενους, προκειμένου να καλύψει τα ελλείμματα που δημιουργούνται από τα «πακέτα στήριξης». Ετσι, βαθαίνει η κρίση στην παραγωγή και τη διανομή των αγαθών-εμπορευμάτων, αφού στενεύει βίαια η αγορά καταναλωτικών προϊόντων, η οποία με τη σειρά της στενεύει και την αγορά μέσων παραγωγής.

Το χρηματιστικό κεφαλαίο, έχοντας ισορροπήσει σ' ένα νέο επίπεδο με την κρατική στήριξη, συνεχίζει να κάνει αυτό που ξέρει: δημιουργεί νέο πλασματικό κεφαλαίο, δηλαδή νέες φούσκες. Τα κρατικά ελλείμματα που δημιουργήθηκαν οδηγούν σε αύξηση του κρατικού δανεισμού και έτσι δημιουργείται μια επικερδέστατη σφαίρα για το χρηματιστικό κεφαλαίο. Ενώ, όμως, ο κρατικός δανεισμός γίνεται με πραγματικά κεφαλαία, αναπτύσσεται παράλληλα μια δεύτερη αγορά, στην οποία δημιουργείται και πάλι πλασματικό κεφαλαίο. Είναι η λεγόμενη αγορά των παραγώγων. Δημιουργούνται, δηλαδή, νέες φούσκες, οι οποίες κάποια στιγμή θα σκάσουν, για να απαιτηθούν και πάλι νέα «πακέτα στήριξης», τα οποία θα οδηγήσουν σε ακόμη πιο σκληρές επιθέσεις σε βάρος εκείνων που παράγουν αξίες, των ανθρώπων της εργασίας, βασικά των προλεταρίων.

Αυτός είναι ένας φαύλος κύκλος που δεν έχει τέλος. Εδώ τον περιγράψαμε καθαρά σχηματικά, στην πραγματικότητα όμως οι διαδικασίες που περιλαμβάνει είναι πιο σύνθετες. Μπορεί να σταματήσει κάποια στιγμή αυτός ο φαύλο